II

(Nezakonodajni akti)

UREDBE

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2019/244

z dne 11. februarja 2019

o uvedbi dokončne izravnalne dajatve na uvoz biodizla s poreklom iz Argentine

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) 2016/1037 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije ([1]) (v nadaljnjem besedilu: osnovna uredba) in zlasti člena 15 Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

1. POSTOPEK

1.1 Začetek

(1) Evropska komisija (v nadaljnjem besedilu: Komisija) je 31. januarja 2018 na podlagi člena 10 Uredbe (EU) 2016/1037 začela protisubvencijsko preiskavo v zvezi z uvozom biodizla s poreklom iz Argentine (v nadaljnjem besedilu: zadevna država) v Evropsko unijo. Obvestilo o začetku je objavila v *Uradnem listu Evropske unije* ([2]) (v nadaljnjem besedilu: obvestilo o začetku).

(2) Komisija je preiskavo začela na podlagi pritožbe, ki jo je 18. decembra 2017 v imenu proizvajalcev vložil Evropski odbor za biodizel (v nadaljnjem besedilu: Evropski odbor za biodizel ali pritožnik). Pritožnik predstavlja približno 70 % celotne proizvodnje biodizla v Uniji. Pritožba je vsebovala dokaze o subvencioniranju in posledični grožnji škode, ki so zadostovali za začetek preiskave.

(3) Komisija je pred začetkom protisubvencijske preiskave v skladu s členom 10(7) osnovne uredbe uradno obvestila argentinsko vlado ([3]), da je prejela pravilno dokumentirano pritožbo, in jo povabila na posvetovanje. Argentinska vlada je sprejela povabilo na posvetovanje, ki je bilo 24. januarja 2018. Med posvetovanji in poznejšimi izmenjavami mnenj z argentinsko vlado so se ustrezno upoštevale pripombe argentinske vlade. Kljub temu sporazumne rešitve ni bilo mogoče doseči.

(4) Komisija je po objavi obvestila o začetku prejela pripombe argentinske zbornice za biodizel (Cámara Argentina de Biocombustibles, v nadaljnjem besedilu: zbornica CARBIO) v zvezi z začetkom. Zbornica CARBIO je v svojih pripombah navedla, da argentinska industrija biodizla ni subvencionirana in da uvoz argentinskega biodizla ne pomeni, da industrijo Unije ogroža znatna škoda.

(5) Komisija je, kar zadeva dokaze o subvencioniranju v začetni fazi, dala na voljo javno različico pritožbe in predložila svojo analizo dokazov, ki so bili na voljo v navedeni fazi, v memorandumu o zadostnosti dokazov, na podlagi katerega se je preiskava začela.

([1]) UL L 176, 30.6.2016, str. 55.
([2]) UL C 34, 31.1.2018, str. 37.
([3]) Izraz „argentinska vlada“ se v tej uredbi uporablja širše, tako da vključuje vsa ministrstva, službe, agencije in uprave na centralni, regionalni ali lokalni ravni.

(6) Kar zadeva dokaze o grožnji škode, je zbornica CARBIO trdila, da pritožnik ni predložil zadostnih dokazov v zvezi z merili iz člena 8(8) osnovne uredbe, zlasti o znatnem povečanju uvoza, prosto razpoložljivi zmogljivosti v Argentini in cenovnem učinku uvoza iz Argentine. Vendar so trditve zbornice CARBIO večinoma temeljile na preveč pesimističnih ocenah razvoja argentinskega izvoza v letu 2018, ki ga je zbornica ocenila na 480 000 ton za celotno leto 2018 v vse države sveta, ne da bi utemeljila ta podatek o majhni količini, ki je bila za 70 % manjša od ustrezne količine za leti 2016 in 2017 ([4]). Ob tako majhni količini uvoz iz Argentine domnevno ni predstavljal grožnje škode za industrijo Unije. Komisija je proučila dokaze iz pritožbe (na podlagi dejanskega uvoza do avgusta 2017 in ocen za leto 2018, ki so temeljile na podatkih o proizvodnji iz poročila globalne informacijske mreže za kmetijstvo (GAIN ([5]))) in ki so kazali veliko višjo ocenjeno raven uvoza. Kar zadeva proizvodno zmogljivost, je zbornica CARBIO potrdila, da v Argentini dejansko močno presega domačo potrošnjo, in sicer za več kot 3 milijone ton.

(7) V skladu s tem so bile te trditve zavrnjene.

1.2 **Registracija uvoza**

(8) Pritožnik je 21. februarja 2018 vložil zahtevo za registracijo uvoza biodizla s poreklom iz Argentine v skladu s členom 24(5) osnovne uredbe. Komisija je 24. maja 2018 objavila Izvedbeno uredbo (EU) 2018/756 (v nadaljnjem besedilu: uredba o registraciji) ([6]), s katero je za uvoz biodizla s poreklom iz Argentine od 25. maja 2018 obvezna registracija.

(9) Zainteresirane strani so v odziv na zahtevo po registraciji predložile pripombe, ki jih je Komisija obravnavala v uredbi o registraciji. Komisija je imela na voljo zadostne dokaze, ki upravičujejo potrebo po registraciji uvoza.

(10) V skladu s členom 24(5) osnovne uredbe je za uvoz zadevnega izdelka obvezna registracija, da se, če bi ugotovitve na podlagi rezultatov preiskave pripeljale do uvedbe izravnalnih dajatev ter če so izpolnjeni potrebni pogoji, v skladu z veljavnimi pravnimi predpisi navedene dajatve na registrirani uvoz lahko obračunajo retroaktivno.

(11) Komisija je po objavi uredbe o registraciji prejela pripombe argentinske vlade in zbornice CARBIO v zvezi s tem.

(12) Pripombe argentinske vlade so se nanašale na trditev, da Komisija ni zagotovila zadostnih dokazov o subvencioniranju in ni dokazala, da je škodo industriji Unije v razmeroma kratkem obdobju povzročil množični uvoz argentinskega biodizla.

(13) Kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah od 5 do 7, je Komisija menila, da je imela na začetku preiskave zadostne dokaze o subvencioniranju in grožnji škode. Poleg tega je Komisija v uvodni izjavi 14 uredbe o registraciji navedla dokaze o velikem povečanju uvoza biodizla iz Argentine v absolutnem smislu in v smislu tržnega deleža v obdobju od avgusta 2017 do marca 2018, kar bi lahko dokazovalo obstoj znatne škode proti koncu obdobja preiskave. Zato so bile te trditve zavrnjene.

1.3 **Obdobje preiskave in obravnavano obdobje**

(14) Preiskava subvencioniranja in škode je zajela obdobje od 1. januarja 2017 do 31. decembra 2017 (v nadaljnjem besedilu: obdobje preiskave). Preiskava trendov, pomembnih za oceno škode, je vključevala obdobje od 1. januarja 2014 do konca obdobja preiskave (v nadaljnjem besedilu: obravnavano obdobje).

1.4 **Zainteresirane strani**

(15) Komisija je v obvestilu o začetku pozvala zainteresirane strani, naj se ji javijo, če želijo sodelovati v preiskavi. Poleg tega je o začetku preiskave posebej obvestila pritožnika, druge znane proizvajalce Unije, znane proizvajalce izvoznike in argentinsko vlado, znane uvoznike, dobavitelje in uporabnike, trgovce in tudi združenja, za katera je znano, da jih to zadeva, ter jih povabila k sodelovanju.

([4]) 1 664 145 ton za leto 2016 in 1 650 312 ton za leto 2017.
([5]) Poročilo globalne informacijske kmetijske mreže Ministrstva za kmetijstvo Združenih držav (GAIN).
([6]) Izvedbena uredba Komisije (EU) 2018/756 z dne 23. maja 2018 o obvezni registraciji uvoza biodizla s poreklom iz Argentine (UL L 128, 24.5.2018, str. 9).

(16) Zainteresirane strani so imele možnost, da izrazijo pripombe o začetku preiskave in zahtevajo zaslišanje pred Komisijo in/ali pooblaščencem za zaslišanje v trgovinskih postopkih.

1.5 **Vzorčenje**

(17) Komisija je v obvestilu o začetku navedla, da bo morda izbrala vzorec zainteresiranih strani v skladu s členom 27 osnovne uredbe.

1.5.1 *Vzorčenje proizvajalcev Unije*

(18) Komisija je v obvestilu o začetku navedla, da je izbrala začasni vzorec proizvajalcev Unije. Vzorec je izbrala na podlagi največje reprezentativne proizvodnje, ki jo je bilo mogoče v razpoložljivem času ustrezno preiskati.

(19) Začasni vzorec je vključeval tri proizvajalce Unije in predstavljal široko geografsko razpršenost. Vzorčeni proizvajalci Unije so predstavljali 19 % celotnega obsega proizvodnje industrije Unije. Komisija je zainteresirane strani pozvala, naj predložijo pripombe glede začasnega vzorca.

(20) Utemeljene pripombe o začasnem vzorcu je prejela od zbornice CARBIO, družbe Greenergy Fules Limited in pritožnika. V uvodnih izjavah od 310 do 313 je navedena podrobnejša analiza teh pripomb.

(21) Zato je Komisija v začasnem vzorcu nadomestila enega od proizvajalcev Unije z drugim. V končnem vzorcu so bili trije proizvajalci Unije iz treh držav članic. Predstavljal je več kot 23 % proizvodnje Unije.

1.5.2 *Vzorčenje uvoznikov*

(22) Da bi se Komisija lahko odločila, ali je vzorčenje potrebno, in da bi v tem primeru lahko izbrala vzorec, je nepovezane uvoznike pozvala, naj zagotovijo informacije, določene v obvestilu o začetku.

(23) Dva nepovezana uvoznika sta predložila zahtevane informacije in se strinjala z vključitvijo v vzorec. Zaradi majhnega števila nepovezanih uvoznikov se je Komisija odločila, da vzorčenje ni potrebno.

1.5.3 *Vzorčenje proizvajalcev izvoznikov v Argentini*

(24) Da bi se Komisija lahko odločila, ali je vzorčenje potrebno, in bi v tem primeru izbrala vzorec, je vse proizvajalce izvoznike v Argentini pozvala, naj ji pošljejo informacije iz obvestila o začetku. Poleg tega je argentinske organe pozvala, naj navedejo morebitne druge proizvajalce izvoznike, ki bi jih zanimalo sodelovanje v preiskavi, in/ali vzpostavijo stik z njimi.

(25) Devet proizvajalcev iz zadevne države je zagotovilo zahtevane informacije in se strinjalo z vključitvijo v vzorec. Komisija je eno družbo izključila iz vzorca, saj v obdobju preiskave ni izvažala biodizla v Unijo. Preostalih osem družb ali skupin družb je v obdobju preiskave predstavljalo 100 % izvoza v Unijo. Komisija je v skladu s členom 27(1)(b) osnovne uredbe na podlagi največjega reprezentativnega obsega izvoza v Unijo, ki bi ga bilo razumno mogoče preiskati v razpoložljivem času, izbrala vzorec, v katerem so naslednje tri skupine proizvajalcev izvoznikov:

— skupina Renova (Molinos Agro SA, Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFIyA, Vicentin SAIC), Argentina,

— skupina T6 (Aceitera General Deheza SA, Bunge Argentina SA), Argentina,

— Louis Dreyfus Commodities (v nadaljnjem besedilu: LDC) Argentina SA, Argentina.

(26) Vzorčene skupine proizvajalcev izvoznikov so v obdobju preiskave predstavljale 84 % celotnega izvoza zadevnega izdelka v Unijo.

(27) Komisija se je v skladu s členom 27(2) osnovne uredbe z vsemi znanimi zadevnimi proizvajalci izvozniki in argentinsko vlado posvetovala o izbiri vzorca. V zvezi s predlaganim vzorcem ni prejela pripomb.

1.5.4 *Individualna preiskava*

(28) Noben od proizvajalcev izvoznikov, ki niso bili vključeni v vzorec, ni zahteval individualne preiskave na podlagi člena 27(3) osnovne uredbe.

1.6 **Izpolnjeni vprašalniki in preveritveni obiski**

(29) Komisija je vprašalnike poslala argentinski vladi, trem vzorčenim skupinam proizvajalcev izvoznikov, trem vzorčenim proizvajalcem Unije in dvema nepovezanima uvoznikoma, ki sta se javila.

(30) Izpolnjene vprašalnike je prejela od argentinske vlade, vseh vzorčenih skupin proizvajalcev izvoznikov, vseh vzorčenih proizvajalcev Unije, vendar samo enega od dveh sodelujočih nepovezanih uvoznikov.

(31) Komisija je zbrala in preverila vse informacije, ki so se ji zdele potrebne za določitev subvencije, posledične grožnje škode in interesa Unije. V prostorih argentinskih ministrstev za živilskopredelovalno industrijo, zunanje zadeve, proizvodnjo in obdavčenje je bil opravljen preveritveni obisk, pri katerem so sodelovali tudi uradniki iz drugih ustreznih ministrstev. Preveritveni obiski so potekali tudi v prostorih naslednjih bank: Banco de Córdoba, Banco de la Provincia de Buenos Aires, Banco de la Ciudad de Buenos Aires, Banco Central de la República Argentina in Banco de la Nación Argentina.

(32) Preveritveni obiski v skladu s členom 26 osnovne uredbe so bili opravljeni v prostorih Evropskega odbora za biodizel in naslednjih družb:

proizvajalci Unije:

— Masol Iberia Biofuel, S.L.U., El Grao (Castellón) in Barcelona, Španija,

— Saipol, Grand-Couronne, Francija,

— Verbio Vereinigte BioEnergie AG, Leipzig, Nemčija;

vzorčeni proizvajalci izvozniki v Argentini:

— skupina Renova:

  — Molinos Agro SA, Buenos Aires,

  — Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFIyA, Buenos Aires,

  — Vicentin SAIC, Buenos Aires;

— skupina T6:

  — Aceitera General Deheza SA (AGD), Buenos Aires,

  — Bunge Argentina SA, Buenos Aires,

— LDC Argentina SA, Buenos Aires.

1.7 **Neuvedba začasnih ukrepov in naknadni postopek**

(33) Ker je Komisija menila, da je treba zbrati dodatne informacije o razvoju dogodkov po obdobju preiskave, ki bi lahko dodatno potrdile njene predhodne ugotovitve in pojasnile interes Unije, se je odločila, da v tem primeru ne bo uvedla začasnih ukrepov.

(34) Komisija je 21. septembra 2018 z informativnim dokumentom, v katerem so opisane njene predhodne ugotovitve, obvestila vse zainteresirane strani, da za uvoz biodizla s poreklom iz Argentine v Unijo ne bodo uvedene začasne izravnalne dajatve. Šest držav članic (Francija, Španija, Bolgarija, Poljska, Portugalska in Romunija) je 8. oktobra 2018 od Komisije zahtevalo uvedbo začasnih izravnalnih ukrepov v tej zadevi. Komisija je z dopisom z dne 10. oktobra 2018 potrdila, da preiskava poteka in da bodo proučena nova dejstva (zlasti razvoj dogodkov takoj po obdobju preiskave).

(35) Več zainteresiranih strani je predložilo pisna stališča o informativnem dokumentu. Zaslišanje je bilo odobreno vsem stranem, ki so to zahtevale, vključno s pooblaščencem za zaslišanje.

(36) Po razkritju informativnega dokumenta je Komisija prejela pripombe argentinske vlade, zbornice CARBIO, vseh vzorčenih skupin proizvajalcev izvoznikov in Evropskega odbora za biodizel.

(37) Komisija je nadaljevala zbiranje in preverjanje vseh informacij, ki so bile po njenem mnenju potrebne za oblikovanje dokončnih ugotovitev. Informacije so zlasti vključevale, vendar niso bile omejene na dodatne izpolnjene vprašalnike, ki so jih poslali Evropski odbor za biodizel in vzorčeni proizvajalci Unije v zvezi z razvojem dogodkov po obdobju preiskave, podatke o uvozu biodizla v Unijo po obdobju preiskave in podatke, ki so jih zagotovile zainteresirane strani po razkritju informativnega dokumenta.

(38) Komisija je 3. decembra 2018 vsem stranem razkrila bistvena dejstva in premisleke, na podlagi katerih je nameravala uvesti dokončno izravnalno dajatev na uvoz zadevnega izdelka v Unijo. Za vse strani je bil določen rok, v katerem so lahko predložile pripombe glede dokončnega razkritja.

(39) Po končnem razkritju so Evropski odbor za biodizel, COPA (Odbor profesionalnih kmetijskih organizacij), Cogeca (Splošna konfederacija kmetijskih zadrug v Evropski uniji) in Evropsko združenje za oljnice pozdravili namero Komisije o uvedbi dokončne izravnalne dajatve na uvoz zadevnega izdelka v Unijo.

2. ZADEVNI IZDELEK IN PODOBNI IZDELEK

2.1 Zadevni izdelek

(40) Zadevni izdelek so monoalkilni estri maščobnih kislin in/ali parafinska plinska olja, pridobljena s sintezo in/ali hidrotretiranjem, nefosilnega izvora, splošno znana kot „biodizel“, v čisti obliki ali mešanici, s poreklom iz Argentine (v nadaljnjem besedilu: zadevni izdelek).

(41) Preiskava je pokazala, da je biodizel, ki se proizvaja v Argentini, izključno sojin metilni ester (v nadaljnjem besedilu: SME), pridobljen iz sojinega olja, medtem ko je biodizel, ki se proizvaja v Uniji, večinoma metilni ester iz oljne ogrščice (v nadaljnjem besedilu: RME), vendar pa se proizvaja tudi iz drugih surovin, vključno z odpadnimi in deviškimi olji.

(42) SME in RME spadata v kategorijo metil estrov maščobnih kislin. Izraz „ester“ se nanaša na transesterifikacijo rastlinskih olj, natančneje na združitev olja z alkoholom, s čimer se ustvari biodizel, kot stranski produkt pa glicerin. Izraz „metil“ se nanaša na metanol, tj. najbolj običajen alkohol, ki se uporablja v tem procesu.

(43) Biodizel iz SME se lahko uporablja v čisti obliki, vendar se običajno meša, preden se uporablja v Uniji. SME se meša, ker v čisti obliki ne izpolnjuje evropskega standarda EN 14214, kar zadeva jodovo in cetansko število. Razlog za mešanje SME z RME je, da ima SME točko mašenja hladnega filtra pri višji temperaturi („Cold Filter Plugging Point“, v nadaljnjem besedilu: CFPP) kot RME in zato njegova uporaba v čisti obliki v zimskih mesecih v mrzlih območjih Evropske unije ni primerna.

(44) Mešanice biodizla in mineralnega dizla se v bistvu uporabljajo v sektorju prevoza kot gorivo za dizelske motorje cestnih vozil, kot so avtomobili, tovornjaki in avtobusi, ter tudi za vlake. Biodizel v čisti obliki ali kot mešanica z mineralnimi dizli se lahko uporablja tudi kot gorivo za ogrevanje v domačih, komercialnih ali industrijskih kotlih ter kot gorivo za generatorje za proizvodnjo električne energije. Obstajajo poskusi za uvedbo biodizla v letalskem prometu, da bi se zmanjšale emisije CO_2 letalske industrije.

(45) Zadevni izdelek se trenutno uvršča pod oznake KN ex 1516 20 98 (oznake TARIC 1516 20 98 21, 1516 20 98 29 in 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (oznake TARIC 1518 00 91 21, 1518 00 91 29 in 1518 00 91 30), ex 1518 00 95 (oznaka TARIC 1518 00 95 10), ex 1518 00 99 (oznake TARIC 1518 00 99 21, 1518 00 99 29 in 1518 00 99 30), ex 2710 19 43 (oznake TARIC 2710 19 43 21, 2710 19 43 29 in 2710 19 43 30), ex 2710 19 46 (oznake TARIC 2710 19 46 21, 2710 19 46 29 in 2710 19 46 30), ex 2710 19 47 (oznake TARIC 2710 19 47 21, 2710 19 47 29 in 2710 19 47 30), 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92 (oznake TARIC 3824 99 92 10, 3824 99 92 12 in 3824 99 92 20), 3826 00 10 in ex 3826 00 90 (oznake TARIC 3826 00 90 11, 3826 00 90 19 in 3826 00 90 30).

2.2 Podobni izdelek

(46) V preiskavi je bilo ugotovljeno, da imajo naslednji izdelki enake osnovne fizikalne, kemične in tehnične lastnosti ter so namenjeni enakim osnovnim uporabam:

(a) zadevni izdelek;

(b) izdelek, ki se proizvaja in prodaja na domačem trgu Argentine;

(c) izdelek, ki ga v Uniji proizvaja in prodaja industrija Unije.

(47) Komisija se je odločila, da so navedeni izdelki zato podobni izdelki v smislu člena 2(c) osnovne uredbe.

2.3 **Trditve glede obsega izdelka**

(48) Komisija ni prejela trditev glede obsega izdelka.

3. **SUBVENCIONIRANJE**

3.1 **Subvencije in programi subvencij, ki spadajo v obseg sedanje preiskave**

(49) Komisija je na podlagi razpoložljivih informacij, vključno z informacijami iz pritožbe, obvestila o začetku in izpolnjenih vprašalnikov Komisije, preiskala domnevno subvencioniranje argentinske vlade prek naslednjih programov subvencij:

(1) podpora vlade za industrijo biodizla, tudi z zagotavljanjem soje za plačilo, nižje od primernega;

(2) vladni nakup domačega biodizla za plačilo, višje od primernega, (sporazum o dobavi biodizla);

(3) zagotavljanja posojil in financiranja izvoza po preferenčnih pogojih ter preferenčnih posojil Narodne banke Argentine (Banco de la Nación Argentina, v nadaljnjem besedilu: BNA);

(4) opustitve ali neizterjave prihodka vlade, kot so na primer pospešena amortizacija za proizvajalce biodizla na podlagi zakona o biogorivih iz leta 2006, oprostitev in odlog predpostavljenega minimalnega davka od dohodka za proizvajalce biodizla na podlagi zakona iz leta 2006 o biogorivih ter

(5) davčnih oprostitev na ravni provinc in občin:

(a) davčnih oprostitev na ravni province, ki jih je zagotovila provinca Cordoba;

(b) davčnih oprostitev na ravni province, ki jih je zagotovila provinca Buenos Aires;

(c) sistema province Santiago del Estero za spodbujanje in industrijski razvoj (PSPID) – Zakon province št. 6.750;

(d) dogovora o občinskih davkih med družbo Louis Dreyfus Argentina in občino General Lagos;

(e) odstotnega znižanja davčne stopnje v skladu s „Pacto Fiscal“ (Odlok št. 14/1994);

(f) oprostitve plačila davka na nepremičnine v skladu z industrijskim zakonom province Santa Fe: oprostitve plačila davka na nepremičnine v skladu z Zakonom province št. 8.478/1979 (člen 4) o spodbujanju industrije;

(g) davčnih oprostitev na ravni province, ki jih je zagotovila provinca Santa Fe;

(h) oprostitve plačila upravne takse v provinci Santa Fe na podlagi člena 183.29;

(i) oprostitve plačila prometnih davkov za izvoz v provinci Santa Fe na podlagi člena 127.

3.2 **Podpora vlade za industrijo biodizla, tudi z zagotavljanjem soje za plačilo, nižje od primernega**

3.2.1 *Uporaba določb člena 28(1) osnovne uredbe*

(50) Komisija je obvestila argentinsko vlado, da bo pri proučevanju obstoja in obsega domnevne podpore, dodeljene industriji biodizla, tudi z zagotavljanjem soje za plačilo, nižje od primernega, morda morala uporabiti razpoložljiva dejstva v skladu s členom 28(1) osnovne uredbe.

(51) Poleg tega je Komisija ob začetku postopka od argentinske vlade zahtevala, naj zagotovi kontaktne podatke (imena, naslove in elektronske naslove) vseh družb, ki dobavljajo glavno surovino (sojo) za proizvodnjo zadevnega izdelka. Argentinska vlada ni zagotovila teh kontaktnih podatkov.

(52) Ker ni prejela odgovora na to vprašanje, je argentinski vladi 17. aprila 2018 poslala zahtevo za dodatne informacije v zvezi z informacijami, povezanimi z največjimi proizvajalci/dobavitelji soje, ki zagotavljajo surovine argentinskim proizvajalcem biodizla.

(53) Glede na veliko število družb, ki zagotavljajo glavno surovino za zadevni izdelek, je Komisija v duhu dobrega sodelovanja in da bi zbrala vsaj nekaj ustreznih podatkov za preiskavo, omejila svojo zahtevo na podatke samo desetih najpomembnejših proizvajalcev/dobaviteljev soje.

(54) Komisija za večino od teh proizvajalcev/dobaviteljev surovin za proizvodnjo zadevnega izdelka ni prejela popolnih informacij. Dejansko je prejela samo informacije proizvajalcev biodizla, ki sami proizvajajo sojino olje (in ne pridelujejo soje). Od desetih največjih pridelovalcev soje ni prejela zahtevanih informacij. Ker teh informacij nima, je Komisija menila, da ni prejela bistvenih informacij v zvezi s tem vidikom preiskave.

(55) Poleg tega je Komisija zahtevala morebitne razpoložljive informacije za leta 2014, 2015 in 2016 ter za obdobje preiskave, ki so se, kot je navedeno v prejšnji uvodni izjavi, zahtevale za tiste ponudnike soje, v katerih argentinska vlada nima deleža ali ni največji delničar. Te informacije so bile potrebne za oceno, ali sta dobavitelj soje in proizvajalec biodizla nepovezana, povezana ali del istega subjekta. Komisija je zahtevala dokaze, da je argentinska vlada poskušala navezati stik s temi dobavitelji ali sporočiti Komisiji, kako bi lahko pridobila te informacije (npr. prek ustreznih združenj). Argentinska vlada ni vključila zahtevanih informacij ali kakršnih koli dokazov o svojih poskusih, da bi se sploh obrnila na te dobavitelje.

(56) Argentinska vlada je v svojem odgovoru z dne 15. februarja 2018 sporočila, da bi podatke, ki jih je zahtevala Komisija za pridelovalce soje, lahko predložili štirje organi, med drugim združenje ACSOJA (Asociación de la Cadena de la Soja Argentina) in zbornica CARBIO. Službe Komisije so se sestale z obema organoma med preveritvenim obiskom v Argentini, vendar niso prejele podatkov o dobaviteljih soje. Pri drugih dveh organih ([7]) zaradi omejenega časa, ki je bil na voljo, ni bil opravljen inšpekcijski pregled. Združenje ACSOJA in zbornica CARBIO sta bila izbrana za inšpekcijski pregled, ker je pri njima obstajala največja verjetnost, da bosta lahko pomagala pri preiskavi.

(57) Med sestankom z združenjem ACSOJA so predstavniki Komisije postavili številna vprašanja o razmerah na trgu soje v Argentini, odnosu tega združenja s proizvajalci biodizla na področju dobave in vplivu izvoznega davka na njegovo dejavnost. Predstavnik združenja ACSOJA ni zagotovil smiselnega odgovora na ta vprašanja niti podrobnih podatkov in dokazov, koristnih za preiskavo. Jasno je bilo, da je združenje ACSOJA le zastopalo druge predstavniške organe v vrednostni verigi soje in ni moglo odgovoriti na podrobne poizvedbe ali dati službam Komisije informacij, ki so se zahtevale v vprašalniku v zvezi s pridelavo soje.

(58) Poleg tega se je združenje ACSOJA med preveritvenim obiskom zavezalo, da bo poslalo sporočila za javnost v zvezi z izvoznim davkom na sojo in o svoji nadaljnji proizvodnji. Komisija ni nikoli prejela takih sporočil za javnost.

(59) Ker je zbornica CARBIO združenje proizvajalcev biodizla, Komisiji ni mogla zagotoviti zahtevanih podrobnosti o pridelovalcih soje.

(60) Zato argentinska vlada v zvezi z domnevnim vladnim zagotavljanjem soje za plačilo, nižje od primernega, ni zagotovila potrebnih informacij in dokazov, ki jih je zahtevala Komisija v svojem vprašalniku, dopisu z dne 17. aprila 2018 in med preveritvenim obiskom.

(61) Zaradi nezadostnega sodelovanja Komisija ni mogla zbrati vseh informacij, ki so po njenem mnenju pomembne za njene ugotovitve v tej preiskavi. Natančneje, Komisija ni mogla pridobiti informacij in podatkov o trgu pridelovalcev soje, vplivu vladnih ukrepov (kot je izvozni davek na sojo) na njihovo ravnanje in tudi dobavo soje proizvajalcem biodizla.

([7]) To sta bila združenje AAPRESID (Asociación Argentina de Productores en Siembra Directa) in industrijska zbornica CIARA (Cámara de la Industria Aceitera de la República Argentina).

(62) Te informacije so vključevale ravnanje in odločitve pridelovalcev soje pred uvedbo in različnimi spremembami izvoznega davka in drugih podobnih omejevalnih ukrepov ter po njih, njihove strategije pridelave in možnost preusmeritve na alternativne kmetijske rastline, razpoložljivost ornih zemljišč in dostop do njih, lastnosti in dinamiko trga, kar zadeva razlikovanje med velikimi družbami in MSP, prodajne in trženjske kanale ter strategije za njihove domače in izvozne trge, cene in politike oblikovanja cen na njihovih domačih in izvoznih trgih, vpliv mednarodne cene na njihove politike oblikovanja cen, konkurenčni položaj na domačem in izvoznih trgih, njihovo dobičkonosnost skozi leta, vpliv morebitne presežne zmogljivosti in strategije kopičenja zalog, uvoz in izvoz njihovih glavnih strank na domačem trgu in tujih trgih, vključno z vlogo industrije drobilnikov soje in dodano vrednostjo, ki jo ta dosega, pa tudi konkurenčnim položajem industrije drobilnikov v Argentini in na mednarodnih trgih.

(63) Poleg tega so službe Komisije med preveritvenim obiskom, v nasprotju s trditvami argentinske vlade iz izpolnjenega vprašalnika, ugotovile, da se je izkazalo, da je imela argentinska vlada v lasti enega od ponudnikov soje za industrijo biodizla, tj. družbo YPF ([8]). Vendar, ker je družba YPF le ena od več sto dobaviteljev soje za industrijo biodizla, informacije, ki jih je predložila ta ponudnica, niso zadostovale za določitev ravnanja preostalih dobaviteljev soje za industrijo biodizla. Zlasti družba YPF soje ne prideluje, ampak jo sprejema kot plačilo za svoja gnojila in gorivo ter jo nato prodaja na argentinskem domačem trgu. Zato ni reprezentativna za pridelovalce soje, ki oskrbujejo industrijo biodizla.

(64) Ker Komisija od argentinske vlade ni prejela informacij o nasprotnem, se je glede svojih ugotovitev v zvezi s tistimi vidiki preiskave, ki so v skladu s členom 28 osnovne uredbe, delno oprla na razpoložljiva dejstva.

(65) Po razkritju informativnega dokumenta je argentinska vlada ponovno ugovarjala trditvi, da ni v celoti sodelovala v zvezi z informacijami, ki so se zahtevale od pridelovalcev soje, in se sklicevala na svoj dopis z dne 20. julija 2018. Tudi zbornica CARBIO je trdila, da je Komisija nepravilno navedla, da argentinska vlada ni sodelovala.

(66) Komisija je ponovno zatrdila, da argentinska vlada ni zagotovila kontaktnih podatkov za pridelovalce soje in da je zagotovila le delne informacije za proizvajalce sojinega olja. Združenje ACSOJA in zbornica CARBIO nista zagotovila informacij, ki jih je Komisija zahtevala v vprašalniku, niti na sestanku, ki je bil organiziran z njima. Poleg tega se je na teh sestankih izkazalo, da predstavnik združenja ACSOJA ni znal odgovoriti na podrobna tehnična vprašanja ter da je zbornica CARBIO združenje proizvajalcev biodizla in ne pridelovalcev soje.

(67) Komisija je sklenila, da argentinska vlada, kar zadeva njeno domnevno podporo industriji biodizla, zlasti z različnimi ukrepi, vključno z zagotavljanjem soje za plačilo, nižje od primernega, ni zagotovila potrebnih informacij in dokazov, ki jih je zahtevala Komisija v svojem vprašalniku, dopisu z dne 17. aprila 2018 in med preveritvenim obiskom. Zato se je morala Komisija opreti na razpoložljiva dejstva v zvezi s tem vidikom preiskave.

(68) Ker argentinska vlada ni zagotovila podatkov o prodaji pridelovalcev soje v Argentini, se je Komisija oprla na podatke, ki so jih zagotovili vzorčeni proizvajalci izvozniki o domači ceni soje. Poleg tega se je Komisija oprla na javno dostopne informacije v zvezi z zaupanjem in ukazovanjem argentinske vlade pridelovalcem soje, naj sojo prodajajo na domačem trgu za plačilo, nižje od primernega, in namero argentinske vlade, da podpre industrijo biodizla s tem in drugimi povezanimi ukrepi.

(69) Po dokončnem razkritju sta argentinska vlada in zbornica CARBIO ponovno pokazali svoje nestrinjanje z uporabo razpoložljivih dejstev s strani Komisije v skladu s členom 28 osnovne uredbe. Trdili sta, da je uporaba razpoložljivih dejstev upravičena le, če zainteresirana stran ne zagotovi „potrebnih informacij“, ki so nujne za oblikovanje specifične ugotovitve. Po navedbah argentinske vlade in zbornice CARBIO Komisija ni nikoli dokazala, da so bile zahtevane informacije nujno potrebne za oblikovanje specifične ugotovitve v tej zadevi, in je prezrla dejstvo, da zahtevane informacije argentinski vladi niso bile na voljo ali so bile strogo zajete v zakonodaji o davčni tajnosti.

([8]) YPF (Yacimientos Bencin Fiscales) je vertikalno integrirana argentinska energetska družba, ki je bila nacionalizirana leta 2012. https://www.ypf.com/LaCompania/Paginas/Todo-sobre-YPF.aspx

(70) Komisija je v svojem sporočilu za argentinsko vlado podrobno pojasnila razloge, zakaj je potrebovala podrobnejše informacije o pridelovalcih soje in proizvajalcih sojinega olja. Trditev argentinske vlade in zbornice CARBIO, da argentinska vlada ni mogla zagotoviti teh informacij, ni bila podprta z dokazi, da je bilo res tako ali da je imela Komisija na voljo druga razumna sredstva za pridobitev takih informacij. Zahtevane informacije so take narave, da je Komisija lahko domnevala, da so bile te informacije v lasti argentinske vlade in/ali zbornice CARBIO ali vsaj, da je imela argetinska vlada regulativni nadzor nad pridelovalci soje in proizvajalci sojinega olja in bi lahko zahtevala te informacije. Komisija je prav tako pričakovala boljše sodelovanje pridelovalcev soje in proizvajalcev sojinega olja, če bi z njimi stopila v stik argentinska vlada neposredno in/ali v tesnem sodelovanju s Komisijo.

3.2.2 *Analiza*

(71) Pritožnik je zatrjeval, da obstaja podpora argentinske vlade za industrijo biodizla z različnimi ukrepi. Zlasti je trdil, da je argentinska vlada izvajala politiko uvajanja visokih izvoznih davkov in drugih predpisov v zvezi s sojo in sojinim oljem, ki je ključna surovina za proizvodnjo biodizla v Argentini. Pri tem je argentinska vlada po navedbah pritožnika zagotovila, da je cena surovin za proizvodnjo biodizla ostala precej nižja od svetovnih cen.

(72) Kot je navedeno v memorandumu Komisije o zadostnosti dokazov ([9]), je Komisija menila, da so bili izvozni davki eno od orodij, ki jih je argentinska vlada razvila, da bi pridelovalcem soje in proizvajalcem sojinega olja dajala navodila za pomoč argentinski industriji biodizla. V tej preiskavi je Komisija proučila sklop ukrepov, ki jih je sprejela argentinska vlada, da bi umetno podprla argentinsko industrijo biodizla.

(73) Za ugotovitev obstoja subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, morajo biti prisotni trije elementi: (a) finančni prispevek ali dohodkovna/cenovna podpora, (b) ugodnost in (c) specifičnost (člen 3 osnovne uredbe) ([10]).

(74) Da bi Komisija oblikovala zaključek o prvem elementu, je proučila, ali je sklop ukrepov, ki jih je sprejela argentinska vlada, vodil do finančnega prispevka v obliki zagotavljanja soje argentinskim proizvajalcem izvoznikom biodizla s strani vlade za plačilo, nižje od primernega, v skladu s členom 3(1)(a) osnovne uredbe, in/ali sklop ukrepov, ki jih je sprejela argentinska vlada, spada v kategorijo dohodkovne/cenovne podpore industrije biodizla, v skladu s členom 3(1)(b) osnovne uredbe.

3.2.2.1 Finančni prispevek

(75) Komisija je na začetku ugotovila, da so vse vzorčene družbe kupovale sojo na domačem trgu od povezanih ali nepovezanih družb ter jo predelovale v sojino olje in nato v biodizel. Vzorčeni proizvajalci izvozniki niso kupovali sojinega olja za nadaljnjo predelavo v biodizel, saj so sami drobili sojo v sojino olje kot vmesni korak za proizvodnjo biodizla. Zato se analiza v naslednjih pododdelkih osredotoča na vprašanje, ali je argentinska vlada zagotavljala sojo (in ne sojinega olja) za plačilo, nižje od primernega.

(76) V drugi alinei člena 3(1)(a)(iv) osnovne uredbe je navedeno, da finančni prispevek obstaja, če vlada: zaupa ali ukaže zasebnemu organu, da opravi eno ali več vrst funkcij, opisanih v točkah (i), (ii) in (iii), ki so običajno zaupane vladi, in se ta praksa dejansko ne razlikuje od običajnih praks vlad; vrsta funkcij, opisanih v členu 3(1)(a)(iii) osnovne uredbe, se pojavi, „kadar vlada dobavi blago ali storitve, ki niso splošna infrastruktura, ali kupi blago“. Te določbe temeljijo na odstavkih (iii) in (iv) člena 1.1(a)(1) Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih ter bi jih bilo treba razlagati in uporabljati ob upoštevanju ustrezne sodne prakse STO.

([9]) Glej memorandum o zadostnosti dokazov z dne 30. januarja 2018, str. 6.

([10]) Za podobno analizo glej Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2016/387 z dne 17. marca 2016 o uvedbi dokončne izravnalne dajatve na uvoz cevi iz nodularnega litega železa (imenovanega tudi sferoidno grafitno lito železo) s poreklom iz Indije (UL L 73, 18.3.2016, str. 1).

(77) Posebna skupina STO je v zadevi ZDA – omejitve izvoza odločila, da morajo zaradi običajnega pomena besed „pooblastilo“ in „navodilo“ iz člena 1.1(a)(1)(iv) Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih ukrepi vlade vključevati pojem delegiranja (v primeru pooblastitve) ali ukaza (v primeru navodil) ([11]). Zavrnila je „argument vzroka in posledice“ ZDA ter prosila za izrecne in pozitivne ukrepe v smislu delegiranja ali ukaza ([12]).

(78) Vendar je pritožbeni organ v poznejši zadevi menil, da je zamenjava besed „pooblastilo“ in „navodilo“ z „delegiranjem“ in „ukazom“ kot standard preveč toga ([13]). Po mnenju pritožbenega organa se „pooblastilo“ pojavi, kadar vlada zasebnemu organu naloži odgovornost, „navodilo“ pa se nanaša na primere, kadar vlada nad zasebnim organom izvaja pooblastila ([14]).

(79) Vlada v obeh primerih uporablja zasebni organ kot pooblaščenca za izvršitev finančnega prispevka, pri čemer bi se „v večini primerov […] pričakovalo, da pooblastilo ali navodilo, dano zasebnemu organu, vključuje neko obliko grožnje ali spodbude“ ([15]). Hkrati članice v skladu z odstavkom (iv) člena 1.1(a)(1) Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih ne smejo uvesti izravnalnih ukrepov za izdelke, „kadar vlada zgolj izvaja svoje splošne regulativne pristojnosti“ ([16]) ali kadar ima posredovanje vlade „lahko ali pa tudi ne določen učinek zgolj na podlagi navedenih dejanskih okoliščin in uveljavljanja proste izbire akterjev na zadevnem trgu“ ([17]). Pooblastitev in dajanje navodil pomenita „aktivnejšo vlogo vlade in ne zgolj spodbude“ ([18]).

(80) Poleg tega STO ni menila, da „prepuščanje proste presoje zasebnemu organu je nujno v nasprotju s tem, da se takemu zasebnemu organu da pooblastilo ali navodilo […] Čeprav lahko obstajajo primeri, ko ima zasebni organ tako široko polje proste presoje, da ni mogoče ustrezno sklepati, da mu je bilo dano pooblastilo ali navodilo (naj izvede določeno nalogo), je to dejstvo/dokaz, ki ga je treba obravnavati za vsak primer posebej“ ([19]).

(81) V skladu z navedenimi odločitvami STO ni mogoče enačiti vseh ukrepov vlade, na podlagi katerih se lahko podelijo ugodnosti, s finančnim prispevkom na podlagi člena 3 osnovne uredbe in člena 1.1(a) Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih. Obstajati morajo dokazi o politiki ali programu vlade za spodbujanje industrije v preiskavi (v zadevnem primeru industrije biodizla/biogoriv) z izvajanjem pooblastil nad javnimi ali zasebnimi organi ali dodelitvijo odgovornosti tem organom (v tem primeru pridelovalcem soje) za zagotavljanje soje industriji biodizla za plačilo, ki je nižje od primernega.

(82) Na kratko, zadevne odločitve STO določajo, da:

(i) bi se moralo ugotavljanje, ali obstaja „finančni prispevek“ iz člena 1.1(a)(1) Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih, osredotočati na *naravo* vladnih ukrepov in ne na *učinke* ali *rezultate* vladnih ukrepov ([20]). Z drugimi besedami, dobro je znano, da vlade posredujejo na trgu kot *regulatorji* ter pri tem povzročajo *učinke* na trg in udeležence na trgu. V tem smislu lahko na primer vlada zakonito uvede izvozne davke, da bi ustvarjala prihodke v primeru zelo konkurenčnega primarnega proizvoda na mednarodnih trgih. Nasprotno uvedba omejitev izvoza ni upravičena, če postane očitno, da je uporaba takega instrumenta skupaj z drugimi

([11]) Poročilo posebne skupine z dne 29. junija 2001, DS194 ZDA – Ukrepi, ki omejevanje izvoza obravnavajo kot subvencije, točka 8.29.
([12]) Poročilo posebne skupine, DS 194, točka 8.44.
([13]) Poročilo pritožbenega organa z dne 21. februarja 2005, DS296 ZDA – Preiskava o izravnalni dajatvi za dinamične bralno-pisalne pomnilnike (DRAMS) iz Koreje, točki 110 in 111.
([14]) Poročilo pritožbenega organa, DS 296, točka 116.
([15]) Poročilo pritožbenega organa, DS 296, točka 116.
([16]) Poročilo pritožbenega organa, DS 296, točka 115.
([17]) Poročilo pritožbenega organa, DS 296, točka 114, o strinjanju s poročilom odbora, DS 194, točka 8.31., v zvezi s tem.
([18]) Poročilo pritožbenega organa, DS 296, točka 115.
([19]) Poročilo posebne skupine, DS 296, točka 7.38. Temu zaključku ni nihče oporekal.
([20]) Poročilo posebne skupine, *ZDA – Omejitve izvoza* (WT/DS194/R), poslano 29. junija 2001, točke 8.33 do 8.34.

mehanizmi za ohranjanje blaga na domačem trgu in izvajanje pritiska na dobavitelje, da prodajajo po cenah, nižjih od tržnih cen, del širše sheme, ki jo je vlada ustvarila za podpiranje določene industrije ali sklopa industrij, da bi povečala svojo konkurenčnost. Zato je narava ukrepa vlade, vključno z njegovim okvirom, ciljem in namenom, pomembna pri ocenjevanju elementa „finančnega prispevka“;

(ii) „pooblastilo“ ali „navodilo“ vključuje izrecno in pritrdilno dejanje, namenjeno določeni strani v zvezi z določeno nalogo ali dolžnostjo, kar se zelo razlikuje od razmer, v katerih vlada posreduje na trgu na določen način, kar lahko vodi do določenega *rezultata* ali ne, glede na dejanske okoliščine in uveljavljanje proste izbire s strani akterjev na zadevnem trgu. Nazadnje, ključno vprašanje, ki se skriva za pojmoma pooblastilo ali navodilo, je, ali je zadevno ravnanje, tj. finančni prispevek v obliki zagotavljanje blaga za plačilo, nižje od primernega, mogoče pripisati vladi ali je še vedno svobodna izbira zasebnih udeležencev na trgu glede na dogajanje na trgu, kot so regulativne omejitve ([21]);

(iii) člen 1.1(a)(1)(iv) Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih je v bistvu določba proti izogibanju, zato mora biti za ugotovitev pooblastila ali navodila izpolnjen pogoj, da vlada prenese odgovornost na zasebni organ ali izvaja pooblastila nad zasebnim organom za izvršitev finančnega prispevka. V večini primerov bi se pričakovalo, da pooblastilo ali navodilo, dano zasebnemu organu vključuje neko obliko grožnje ali spodbude, ki bi se lahko uporabila kot dokaz pooblastila ali navodila ([22]). Vendar pa imajo vlade verjetno na voljo druga sredstva za izvajanje pooblastil nad zasebnim organom, pri čemer so nekatera od njih lahko „bolj prefinjena“ od ukaza ali morda ne vključujejo enake stopnje prisile ([23]);

(iv) med vladnim aktom in ravnanjem zasebnega organa mora biti „dokazljiva povezava“ ([24]). Ni razloga, zakaj primer vladnega zaupanja ali ukazovanja ne bi smel temeljiti na posrednih dokazih (kot so implicitna in neformalna dejanja delegiranja ali ukaza), če ima dokazno vrednost in je utemeljen ([25]). V zvezi s tem so dokazi o nameri vlade, da podpre industrijo na koncu proizvodne verige (npr. prek javno objavljenih politik ali odločitev vlade ali drugih vladnih ukrepov), ali obstoju drugih vladnih ukrepov, ki zagotavljajo določen rezultat na trgu (npr. omejitev izvoza skupaj z vladnim ukrepom, ki udeležencem na trgu, za katere veljajo take omejitve, preprečuje, da bi kopičili zaloge svojih izdelkov), lahko pomembni za ugotavljanje obstoja „finančnega prispevka“ iz člena 1.1(a)(1)(iv) Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih (zlasti kot posredni način, s katerim vlada zagotavlja blago, kot je določeno v pododstavku (iii)). V nekaterih okoliščinah *lahko* „smernice“ vlade pomenijo ukazovanje ([26]). Lahko se upošteva tudi obstoj določenih *učinkov* na trgu (kot je znižanje cen), skupaj z vsemi drugimi razpoložljivimi dokazi, vključno z možnostjo predvidevanja takih učinkov v določenem okviru. Nazadnje, zasebni organ se lahko, odvisno od okoliščin, odloči, da ne bo opravil naloge, za katero mu je bilo dano pooblastilo ali navodilo, kljub možnim negativnim posledicam, ki lahko sledijo. Vendar to samo po sebi ne izraža, da zasebnemu organu ni bilo dano pooblastilo ali navodilo ([27]).

(83) Komisija je v skladu s to sodno prakso zelo natančno proučila značilnosti posredovanja argentinske vlade (ali posredovanje argentinske vlade vključuje pooblastilo ali navodilo, dano pridelovalcem soje?), značilnosti pooblaščenih organov (ali so pridelovalci soje zasebni organi v smislu člena 3(1)(a)(iv) osnovne uredbe?), in delovanje organov, ki jim je bilo dano pooblastilo ali navodilo (ali so pridelovalci soje, ki jim je bilo dano pooblastilo ali navodilo, zagotavljali sojo argentinski industriji biodizla za plačilo, nižje od primernega, in s tem delovali kot pooblaščenec argentinske vlade?). Poleg tega je Komisija preverila, ali bi bila opravljena naloga navadno v pristojnosti vlade (ali je zagotavljanje soje družbam proizvajalkam sojinega olja v Argentini za plačilo, nižje od primernega, običajna dejavnost vlade?) in ali se taka naloga res ne razlikuje od praks, ki jih vlade običajno uporabljajo (ali se dejansko zagotavljanje soje s strani pridelovalcev res razlikuje od tistega, kar bi vlada storila sama?).

([21]) Poročilo posebne skupine, *ZDA – Omejitve izvoza*, točke 8.29–8.31.
([22]) Poročilo pritožbenega organa, *ZDA – DRAMS (WT/DS296/AB/R)*, poslano 27. junija 2005, točka 116.
([23]) Poročilo pritožbenega organa, *ZDA – DRAMS*, točka 115.
([24]) Poročilo pritožbenega organa, *ZDA – DRAMS*, točka 112.
([25]) Glej poročilo posebne skupine, *Koreja – Trgovinska plovila* (WT/DS273/R), poslano 7. maja 2005, točka 7.373.
([26]) Poročilo pritožbenega organa, *ZDA – DRAMS* (WT/DS296/A/R) točka 114.
([27]) Poročilo pritožbenega organa, *ZDA – DRAMS* (WT/DS296/A/R) točka 124.

3.2.2.2 Pooblastilo ali navodilo argentinske vlade, dano pridelovalcem soje

(84) Komisija je ob upoštevanju sodne prakse STO z uvodnih izjav od 77 do 82 najprej analizirala, ali je podpora argentinske vlade argentinski industriji biodizla dejansko cilj vladne politike in ne zgolj „stranski učinek“ izvajanja splošnih regulativnih pristojnosti. V preiskavi je bilo zlasti preučeno, ali so bila ugotovljena izkrivljanja cen del ciljev vlade ali pa so bile nižje cene soje „nenameren“ stranski produkt splošnih vladnih predpisov. Zato je Komisija v skladu z ugotovitvami iz uvodne izjave 64 sklenila, da bo pri ugotavljanju, ali je argentinska vlada dala pooblastilo ali navodilo pridelovalcem soje, delno uporabila razpoložljiva dejstva.

(85) Več dokumentov kaže, da si je argentinska vlada izrecno prizadevala za podporo in razvoj industrije biodizla kot političnega cilja, zlasti s prizadevanjem za znižanje domače cene surovin (soje) in s tem za zagotovitev finančnega prispevka za proizvodnjo biodizla.

(86) Ta podpora se zagotavlja z več ukrepi, ki jih je mogoče pripisati argentinski vladi (vključno z izvoznimi davki na sojo, subvencijami za pridelovalce soje, da še naprej pridelujejo in prodajajo na domačem trgu proizvajalcem biodizla, protiukrepi za pridelavo drugih žit, na primer z uvedbo izvoznih kvot, in javnimi izjavami za spodbujanje pridelovalcev soje, naj ne ustavijo pridelave, ampak še vedno prodajajo na domačem trgu ([28])). Ti ukrepi, čeprav so bili od uvedbe leta 1994 ([29]) večkrat spremenjeni, se stalno uporabljajo, da bi se, kot je sama navedla argentinska vlada v zakonodaji (glej uvodne izjave od 89 do 100), znižale domače cene soje glede na rast svetovnih cen in da bi prispevali k razvoju verige dodane vrednosti v Argentini, ki med drugim vključuje industrijo biodizla.

(87) Izvozni davki na sojo so pomembno orodje, ki ga argentinska vlada uporablja za podpiranje industrije biodizla. Po navedbah OECD argentinska vlada zlasti prek svojega sistema izvoznih davkov uvaja *„višje stopnje za surovine ali proizvajalce surovin, medtem ko se za končne izdelke uporabljajo nižje stopnje. […] Cenovna prednost, zagotovljena domačim industrijam na koncu proizvodne verige, lahko izkrivlja in zmanjša konkurenco na domačem in tujih trgih“* ([30]). Poleg tega je Mednarodna agencija za obnovljivo energijo (IRENA) v poročilu za Argentino, navedla, da *„so diferencirani izvozni davki za biogoriva v primerjavi z drugimi izdelki, pridobljenimi iz enake surovine, spodbujali izvoz biogoriv, zlasti biodizla“* ([31]). Svetovna banka je navedla, da argentinska vlada zaračunava visoke izvozne davke, ki imajo za posledico *„znižanje stroškov surovin na domačem trgu in spodbujanje izvoza biodizla“* ([32]).

(88) Argentinska vlada je trdila, da se nobena od objav OECD, agencije IRENA in Svetovne banke ni sklicevala na izrecni cilj argentinske vlade, da podpre argentinsko industrijo biodizla. Vendar argentinska vlada ni nasprotovala pravilnosti citatov, ki jih je našla Komisija. V nasprotju z argentinsko vlado je Komisija menila, da analize iz navedenih objav podpirajo njene ugotovitve, da argentinska vlada izrecno podpira argentinsko industrijo biodizla.

(89) V Argentini se izvozni davek za sojo uporablja od leta 1994 in je določen na 3,5 %. Kot bo razvidno iz vseh sprememb zakonodaje, opisanih v uvodnih izjavah od 91 do 100, so ukrepi za prilagoditev izvoznega davka na stopnjo, višjo od začetne, izrazili izrecen cilj argentinske vlade glede znižanja domačih cen v okviru rastočih cen na svetovnem trgu. Argentinska vlada je med preiskavo trdila, da se izvozni davek na sojo in sojino olje uporablja zaradi povečevanja prihodkov. Kljub več zahtevam Komisije argentinska vlada ni predložila dokumentov, ki bi podkrepili to trditev.

([28]) Izjave nekdanjega ministra za gospodarstvo Axela Kicillofa, npr. http://www.telam.com.ar/notas/201410/82669-kicillof-productores-venta-de-granos.php, http://www.lavoz.com.ar/politica/nueva-advertencia-de-kicillof-productores-que-retienen-granos, https://www.minutouno.com/notas/341839-kicillof-advirtio-los-sojeros-que-se-apuren-porque-el-precio-va-caer, obiskano 3. septembra 2018.

([29]) Nomenclatura Comun Del Mercosur, Decreto Nacional 2275/1994, člen 7 in Priloga VI.

([30]) The Economic Impact of Export Restrictions on Raw Materials, objavljeno leta 2010, str. 18, na voljo na spletnem naslovu: http://www.oecd.org/publications/the-economic-impact-of-export-restrictions-on-raw-materials-9789264096448-en.htm, obiskano 13. julija 2018.

([31]) Renewable Energy Policy Brief Argentina, junij 2015, na voljo na spletnem naslovu: http://www.iberglobal.com/files/2016/argentina_renewable_energy.pdf, obiskano 13. julija 2018, str. 4.

([32]) Liquid Biofuels: Background Brief for the World Bank Group Energy Sector Strategy, Background Paper for the World Bank Group Energy sector strategy, marec 2010, na voljo na http://siteresources.worldbank.org/EXTESC/Resources/Biofuel_brief_Web_version.pdf, obiskano 13. julija 2018, str. 9.

(90) Poleg tega v nobenem od zakonodajnih aktov od leta 2002, povezanih s prilagoditvami izvoznega davka na sojo, sojino olje ali biodizel, ni kot razlog za stopnjo izvoznega davka navedeno povečanje prihodkov. Kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah od 91 do 100, je v teh zakonodajnih aktih navedeno, da je namen izvoznega davka spodbujati dobavitelje soje, da bi še naprej prodajali na domačem trgu po cenah, nižjih od mednarodnih cen. Zato argentinska vlada ne uporablja izvoznih davkov na sojo kot ukrepa za povečanje davčnega prihodka, ampak za podpiranje razvoja domače industrije biodizla.

(91) Po izjavi o izrednih razmerah ([33]) se je izvozni davek z Resolucijo št. 11/2002 ([34]) zvišal s 3,5 % leta 2002 na 13,5 %. Ta resolucija vsebuje naslednjo izjavo: *„upoštevajo se tudi učinki vseh morebitnih znatnih sprememb mednarodnih cen kmetijske proizvodnje“* (dodan poudarek), kar kaže, da je bil ta ukrep sprejet zaradi vplivanja na domačo tržno ceno soje v primerjavi s ceno na svetovnem trgu.

(92) Z Resolucijo št. 35/2002 ([35]), v kateri je navedeno, da *„Zakon št. 22415 omogoča uvedbo uvoza blaga za potrošnjo, da se domače cene ustalijo, dokler ne dosežejo primernih stopenj, in da se ohrani ponudba, ki zadovoljuje potrebe na domačem trgu“*, se je stopnja v istem letu dodatno zvišala s 13,5 % na 23,5 %. Glede na pravno besedilo so bili ti ukrepi prehodne narave in naj bi se uporabljali začasno, dokler bi obstajali trenutni splošni gospodarski pogoji. Vendar se ti izvozni davki še vedno uporabljajo, njihova stopnja pa je podobna, kot je bila v času izrednih razmer, medtem ko je bil za druga žita izvozni davek določen na 0 % ([36]).

(93) Leta 2007 so v Argentini začeli delovati prvi veliki proizvajalci biodizla. V navedenem letu je argentinska vlada objavila dve resoluciji o zvišanju izvoznega davka na sojo s 23,5 % na 27,5 % ([37]) in nato še dodatno na 35 % ([38]). V obeh resolucijah je kot razlog za dodatni izvozni davek navedeno, da so izdelki, zajeti v teh resolucijah (večinoma izdelki, povezani s sojo), poleg povečanja domačega in mednarodnega povpraševanja namenjeni novim produktivnim uporabam, pri čemer so kot primer izrecno navedena biogoriva.

(94) Poleg tega je v Resoluciji št. 10/2007 ([39]) izrecno navedeno, da „so se mednarodne cene žit bistveno zvišale […] *uvedba dodatnih izvoznih dajatev na številne zgoraj navedene vrste blaga se šteje za primerno*“ (dodan poudarek).

(95) V Resoluciji št. 369/2007 ([40]) je nadalje izrecno navedeno, da je treba zvišati izvozni davek, da bi se *„znižale domače cene, utrdile izboljšave na področju razdelitve dohodka in spodbujala dodana vrednost“* (dodan poudarek).

(96) Argentinska vlada je leta 2008 z Resolucijo št. 125/2008 ([41]) določila formulo za izračun fiksnega zneska izvoznega davka, ki je odvisen od ravni uradne cene FOB, ki jo dnevno določa vlada (ministrstvo za kmetijske dejavnosti).

(97) V Resoluciji št. 125/2008 je bila navedena naslednja politika: ***„Mednarodne cene žit in oljnic so se v zadnjih letih bistveno zvišale, pri čemer obstaja velika nestanovitnost stopenj spremenljivosti znotraj posameznih let. Nadaljevanje takega scenarija bi lahko negativno vplivalo na gospodarstvo kot celoto, kot so višje domače cene***, manj pravična porazdelitev bogastva in vse večja negotovost glede naložbenih odločitev v kmetijstvu in živinoreji. *Predlagana sprememba sheme izvoznih dajatev, ki se uporablja za ključno podskupino žit in oljnic, je ustrezno orodje za rešitev navedenih težav.*“ (dodan je poudarek).

([33]) Ley 25.561 Declárase la emergencia pública en materia social, económica, administrativa, financiera y cambiaria. Régimen cambiario. Modificaciones a la Ley de Convertibilidad. Reestructuración de las obligaciones afectadas por el régimen de la presente ley. Obligaciones vinculadas al sistema financiero.

([34]) Ministerio de Economía y Infraestructura, Comercio Exterior, Resolucion 11/2002 Fíjanse derechos a la exportación para consumo de diversas mercaderías comprendidas en la Nomenclatura Común del Mercosur. Alcances and Ministerio de Economía, Comercio Exterior.

([35]) Ministerio de Economía y Infraestructura, Comercio Exterior, Resolucion 35/2002 Fíjase un derecho a la exportación para consumo de determinadas mercaderías comprendidas en posiciones arancelarias de la Nomenclatura Común del Mercosur.

([36]) Ministerio de Agroindustria, Decreto 133/2015 Derecho de exportación. Alícuota.

([37]) Ministerio de Economía y Producción, Nomenclatura Común del Mercosur, Resolución 10/2007 Fijase un derecho de exportación adicional para mercaderías comprendidas en determinadas posiciones arancelarias.

([38]) Ministerio de Economía y Producción, Comercio Exterior, Resolución 369/2007 Nomenclatura Común del Mercosur (NCM). Sustituyese en el Anexo XIV del Decreto No 509/2007 y sus modificaciones, el derecho de exportación para determinados productos.

([39]) Ministerio de Economía y Producción, Nomenclatura comun del Mercosur, Resolución 10/2007, Fíjase un derecho de exportación adicional para mercaderías comprendidas en determinadas posiciones arancelarias, 11.1.2007.

([40]) Ministerio de Economía y Producción, Comercio exterior, Resolución 369/2007, Nomenclatura Común del Mercosur (NCM). Sustitúyese en el Anexo XIV del Decreto Nº 509/2007 y sus modificaciones, el derecho de exportación para determinados productos, 7.11.2007.

([41]) Ministerio de Economía y Producción, Nomenclatura Comun del Mercosur, Resolución 125/2008, 10/3/2008, Derechos de exportación. Fórmula de determinación aplicable a determinadas posiciones arancelarias correspondientes a cereales y oleaginosas („Izvozni davki. Formula za izračun izvoznih dajatev, ki se uporabljajo za nekatere tarifne oznake za žitna zrna in oljnice“).

(98) Argentinska vlada je leta 2008 z Resolucijo št. 64/2008 ([42]) ponovno spremenila formulo za izračun izvoznega davka in ponovno izrecno navedla cilj svoje politike: „*Namen sheme variabilnih izvoznih davkov* ***je zmanjšati vpliv zvišanja mednarodnih cen žitnih zrn in oljnic*** *ter njihovih stranskih proizvodov* ***na domače cene in tako prispevati k boljši porazdelitvi dohodka.“*** (dodan je poudarek).

(99) Argentinska vlada je leta 2012 objavila skupno resolucijo, v kateri je bilo navedeno, da Argentina sprejema številne javne politike za okrepitev nacionalne industrije biodizla, zlasti na podlagi sprejetja Zakona št. 26.093. V skupni resoluciji je nadalje navedeno, da so izvozne dajatve na biodizel in mešanice biodizla skladne z izvoznimi dajatvami, ki se uporabljajo za druge stranske proizvode v sektorju oljnic, ob upoštevanju diferenciranih stroškov proizvodnje in ohranjanju razlike, tako da je bila dejanska stopnja za biodizel nižja od stopnje za njegovo glavno surovino, **s čimer se je v Argentini spodbujala dodana vrednost in s tem zagotavljala pomoč za spodbujanje razvoja industrije biodizla** ([43]).

(100) Čeprav je novoizvoljena argentinska vlada ob koncu leta 2015 odpravila izvozni davek na druge zrnate kmetijske rastline, je izvozni davek na sojo ostal visok. V Odloku št. 133/2015 ([44]) o določitvi odprave izvoznega davka na pšenico in prilagoditvi deleža izvoznega davka na sojo na 30 % je bil naveden naslednji cilj politike: „V primeru soje in njenih stranskih proizvodov povečanje zasajene površine in rekordna letina v preteklih sezonah **nista preprečila upadanja konkurenčnosti in dobičkonosnosti njene celotne povezane vrednostne verige**“ (dodan poudarek). Vrednostna veriga se v tem primeru med drugim nanaša na industrijo biodizla.

(101) Argentinska vlada in zbornica CARBIO sta po razkritju informativnega dokumenta ponovili svojo trditev, da je očitno, da je kakršen koli učinek izvoznih davkov, ki se uporabljajo za sojo, na proizvodnjo biodizla, če tak učinek sploh obstaja, v najboljšem primeru stranski učinek ukrepa pobiranja prihodkov.

(102) Komisija se s to izjavo ni strinjala. Odlokov iz uvodnih izjav od 91 do 100 ni mogoče šteti za „zgolj izjave politike“. Ta zakonodaja na več mestih izraža namero argentinske vlade, da podpre industrijo biodizla, medtem ko v odlokih, v nasprotju s prepričanji argentinske vlade, kot namen izvoznega davka na sojo ni navedeno pobiranje prihodkov. Nobeden od zakonodajnih aktov, ki jih je argentinska vlada predstavila v svoji predložitvi, se ni nanašal na funkcijo zbiranja prihodkov za izvozni davek na sojo.

(103) Argentinska vlada z uvedbo izvoznih davkov na sojo postavlja argentinske pridelovalce soje v ekonomsko nerazumen položaj, ki jih spodbuja k prodaji blaga na domačem trgu po nižji ceni, kot bi jo lahko dosegli brez teh izvoznih davkov. Zato so prikrajšani za racionalno odločitev in spodbujeni k temu, da upoštevajo cilj politike, na katerem temelji izvozni davek.

(104) Ta nerazumen položaj se je še okrepil z drugimi omejitvami izvoza, kot so izvozne kvote na kmetijske proizvode z izjemo soje v obdobju 2006–2015, odvračanje od izvoza drugih kmetijskih rastlin in usmerjanje pridelovalcev v nadaljnjo pridelavo soje (v nasprotju z drugimi žiti) ter dodatno znižanje domačih cen. Pridelovalci soje so prav tako še naprej proizvajali in prodajali svoje proizvode lokalno, saj kopičenje zalog pri tem kmetijskem proizvodu ni primerno in ga srednjeročno do dolgoročno ni mogoče ohranjati.

(105) Po razkritju informativnega dokumenta je argentinska vlada trdila, da 10 let ni bilo izvoznih kvot na koruzo in pšenico. Vendar je Komisija ugotovila, da je bila ta izjava vsebinsko netočna. Resolucija št. 543/2008 ([45]) je izrecno urejala določanje največjih količin izvoza, med drugim pšenice in koruze. Ta ukrep je veljal do konca leta 2015 ([46]).

([42]) Ministerio de Economía y Producción, Nomenclatura Comun del Mercosur, Resolución 64/2008, 30/5/2008, Cereales y Oleaginosas. Fíjanse para diversas variedades de trigo, maíz, soja y girasol, comprendidas en determinadas posiciones arancelarias de la Nomenclatura Común del Mercosur (N.C.M.), derechos de exportación para distintos precios FOB („Žitna zrna in oljnice. Uvedba izvoznih dajatev na sorte pšenice, koruze, soje in sončnic, vključenih v tarifnih oznakah skupne nomenklature Mercosurja za cene FOB“).

([43]) Ministerio de Economía y Finanzas Públicas, Ministerio de Industria y Ministerio de Planificación Federal, Inversión Pública y Servicios, Comercio Exterior, Resolución Conjunta (skupna resolucija) No. 438/2012, 269/2012, 1001/2012 créanse el Registro de Operadores de Soja Autorizados (ROSA) y la „Unidad Ejecutiva Interdisciplinaria de Monitoreo“. Derógase la Resolución Nº 109/09.

([44]) Ministerio de Agroindustria, Decreto 133/2015 Derecho de exportación. Alícuota.

([45]) Oficina Nacional de Control Comercial Agropecuario, Comercio Exterior, Resolución 543/2008, Establécense los requisitos a que deberán sujetarse los exportadores de granos y/o sus derivados, que soliciten su inscripción en el „Registro de Declaraciones Juradas de Ventas al Exterior“, denominado „R.O.E. Verde“, al que se refiere la Ley Nº 21.453.

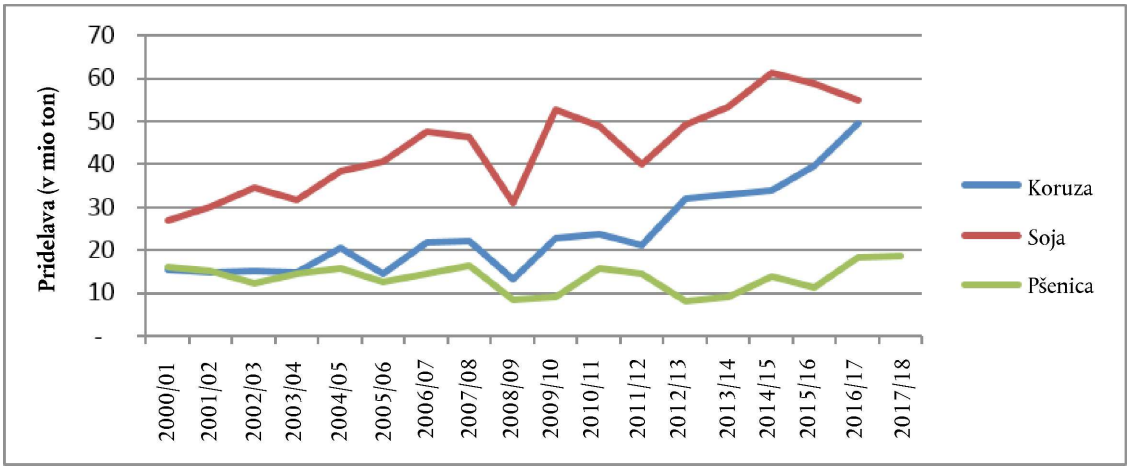
([46]) Ministerio de Agroindustria, Ministerio de Hacienda y finanzas publicas y Ministerio de produccion, Resolución Conjunta 4/2015, 7/2015 y 7/2015, 28.12.2015.

(106) Poleg tega je argentinska vlada leta 2009 uvedla začasno prepoved uvoza soje, pri čemer je navedla, da bi morala imeti uporaba domačih surovin prednost pred uvoženimi, saj bi to zagotovilo dodano vrednost tega argentinskega izdelka na mednarodnem trgu, in da začasni uvoz lokalno proizvedenih surovin izkrivlja ta cilj ([47]). Argentinska vlada je leta 2012 vzpostavila „register za pooblaščene pridelovalce soje“ in odpravila prepoved uvoza ([48]). Vendar je bil do nadaljnjih sprememb tega registra leta 2016 uvoz soje v Argentino še vedno močno otežen ([49]). Prepoved uvoza skupaj z izvoznim davkom na sojo potrjuje, da je cilj politike argentinske vlade spodbuditi razvoj popolnoma domače industrije biodizla, vključno z lokalnimi sestavinami v dobavni verigi. Prepoved ustvarja umetno proizvodnjo soje v Argentini, ki jo usmerja vlada in je namenjena domači potrošnji, kar zagotavlja zadovoljevanje lokalnega povpraševanja po soji na podlagi lokalne ponudbe, usmerjene v doseganje navedenih ciljev politike.

(107) Poleg tega je dolgo obdobje omejitev izvoza za druge kmetijske rastline povzročilo bistveno povečano pridelavo soje, tj. tako imenovano „sojización“ ([50]), v argentinskem kmetijstvu. Tudi po odpravi izvoznih kvot leta 2015 ([51]) se pridelava soje ni bistveno zmanjšala v primerjavi z drugimi kmetijskimi rastlinami in je ostala dokaj stabilna, glej graf 1 v nadaljevanju:

Graf 1

Pridelava soje, koruze in pšenice v Argentini glede na leto spravila pridelka

Vir: http://datosestimaciones.magyp.gob.ar/.

(108) Poleg tega je argentinska vlada leta 2017 v okviru načrta Belgrano ([52]) objavila resolucijo, v kateri je bil opredeljen sistem spodbud za pridelovalce soje ([53]). Načrt Belgrano je bil pripravljen leta 2016 kot načrt za razvoj infrastrukture in industrije v desetih argentinskih severnih provincah, ki so že od nekdaj manj razvite kot drugi deli države. S to resolucijo je bila zagotovljena finančna spodbuda za pridelovalce soje v desetih najmanj razvitih provincah v Argentini ([54]) za obdobje od 1. marca do 31. avgusta 2017, s čimer se je pridelovalce dodatno usmerjalo v pridelavo soje in prispevalo k večji domači ponudbi soje v korist razvoja industrije biodizla.

(109) Komisija je menila, da je argentinska vlada glede na razpoložljive dokaze prevzela „dejavnejšo vlogo od zgolj spodbujanja“, kot je zahteval pritožbeni organ ([55]). Ukrepi, ki jih je sprejela argentinska vlada, omejujejo svobodo delovanja pridelovalcev soje, saj v praksi omejujejo njihovo poslovno odločanje glede tega, po kakšni ceni naj prodajajo svoje izdelke.

([47]) Ministerio de Producción, Resolución 109/2009, Exclúyese del Régimen de Importación Temporaria para Perfeccionamiento Industrial a ciertas mercaderías que se clasifican en la posición arancelaria de la Nomenclatura Común del Mercosur.
([48]) Ministerio de Economía y Finanzas Públicas, Ministerio de Industria y Ministerio de Planificación Federal, Inversión Pública y Servicios, Comercio Exterior, Resolución Conjunta (skupna resolucija) No. 438/2012, 269/2012, 1001/2012 créanse el Registro de Operadores de Soja Autorizados (ROSA) y la „Unidad Ejecutiva Interdisciplinaria de Monitoreo“. Derógase la Resolución Nº 109/09.
([49]) Ministerio de Producción y Ministerio de Hacienda y Finanzas Públicas, Resolución Conjunta 5/2016 y 7/2016, modificación Resolución Conjunta Nº 438/2012, Nº 269/2012 y Nº 1001/2012.
([50]) https://www.lanacion.com.ar/1492219-sojizacion-de-nuestra-agricultura.
([51]) S skupnima resolucijama št. 4/2015 in št. 7/2015.
([52]) Jefatura de Gabinete de Ministros, Modifícase la distribución del Presupuesto General de la Administración Nacional - Recursos Humanos - Ejercicio 2016, Decreta 435/2016, 1.3.2016.
([53]) Ministerio de Agroindustria y Administración Federal de Ingresos Públicos, Estimulo Agricola Plan Belgrano, Resolución General Conjunta 3993-E/2017, 15.2.2017.
([54]) Province Salta, Jujuy, Formosa, Santiago del Estero, Tucuman, Corrientes, Misiones, Catamarca, La Rioja in Chaco.
([55]) Poročilo pritožbenega organa, DS 296, točka 115.

(110) To jim onemogoča, da bi čim bolj povečali svoje prihodke, ki bi jih lahko ustvarili, če ne bi bilo izvoznega davka na sojo (npr. z izvažanjem izdelkov, da bi izkoristili višje cene, ali z zvišanjem domačih cen) in drugih podobno omejujočih ukrepov.

(111) To je dodatno podprto z Odlokom št. 133/2015 in Odlokom št. 640/2016, s katerima je argentinska vlada sprejela posebne ukrepe, da bi pomagala industriji soje ter z njo povezani vrednostni verigi doseči preobrat pri upadanju konkurenčnosti in dobičkonosnosti njene celotne povezane vrednostne verige. Argentinska vlada torej spodbuja ali usmerja pridelovalce soje, da ohranijo proizvodnjo za oskrbovanje domačega trga, čeprav bi razumni dobavitelj v primeru odvračanja od izvoza prilagodil svojo proizvodnjo in cene.

(112) Zato argentinska vlada s temi ukrepi spodbuja pridelovalce soje, naj zadržijo sojo v Argentini, ker je ne morejo prodajati po višjih cenah, ki bi prevladovale v Argentini brez teh ukrepov.

(113) V tem smislu argentinska vlada proizvajalce surovin „pooblašča“ ali jim „da navodilo“, da dobavljajo blago domačim uporabnikom soje, tj. proizvajalcem biodizla, za plačilo, nižje od primernega. Pridelovalci soje so odgovorni za ustvarjanje umetnega, razdrobljenega, nizkocenovnega domačega trga v Argentini.

(114) Z drugimi besedami, argentinska vlada pri uporabi opisanega sklopa ukrepov ve, kako se bodo pridelovalci soje odzvali na ukrepe in kakšne bodo posledice teh ukrepov. Čeprav lahko pridelovalci soje nekoliko zmanjšajo svojo domačo proizvodnjo, da se odzovejo na izvozne davke in druge omejevalne ukrepe, dokazi kažejo, da se proizvodnja ni niti ustavila niti se ni močno zmanjšala (glej preglednico 1, podrobneje razloženo v uvodni izjavi 139). Komisija je ugotovila, da je to rezultat dejstva, da je argentinska vlada pridelovalcem soje dala pooblastilo in navodilo, naj nadaljujejo pridelavo in še naprej izvažajo.

(115) Kot je pojasnjeno, bo sektor pridelave soje še naprej zmerno prilagajal pridelavo, posledica česar bodo nižje domače cene. V tem smislu se učinki določijo predhodno, ne naknadno, in zato niso „nenamerni“. Obstaja jasna „dokazljiva povezava“ med politiko in ravnanjem vključenih zasebnih organov, ki delujejo kot pooblaščenci argentinske vlade in izvajajo njeno politiko zagotavljanja soje industriji biodizla za plačilo, nižje od primernega.

(116) Argentinska vlada je sama priznala, da je sklop njenih ukrepov uspešen pri doseganju navedenega cilja politike, tj. zagotavljanju podpore industriji biodizla. Argentinska vlada je v skupni resoluciji, navedeni spodaj, ki jo je objavila leta 2012, navedla, da sprejete javne politike vključujejo različne mehanizme za spodbujanje industrije biodizla. Poleg tega je navedla, da to pojasnjuje uspeh, ki ga kaže ta proizvodni sektor, v katerem bruto marže za njegovo glavno surovino v fazi predelave presegajo 25 % ([56]). Zdi se, da so te marže večinoma rezultat razlik med izvoznimi davki na biodizel in sojo.

(117) Komisija je torej ugotovila, da je argentinska vlada dala pooblastilo ali navodilo pridelovalcem soje, naj izvajajo njeno politiko za oblikovanje razdrobljenega domačega trga ter zagotavljajo sojo domači industriji biodizla za plačilo, nižje od primernega.

(118) Argentinska vlada je po razkritju informativnega dokumenta trdila, da je Komisija razširila obseg pojmov pooblastilo ali navodilo z dajanjem poudarka izrazoma spodbujanje in usmerjanje, čeprav zahteve STO nakazujejo, da mora dodelitev odgovornosti pomeniti izrecno in pritrdilno dejanje, biti namenjena določeni strani in imeti za svoj cilj določeno nalogo ali dolžnost. Zgolj izjave politike s strani vlade ne morejo pomeniti ukaza ter domnevni ukaz ali pooblastilo ne moreta biti nenamerna ali le stranski produkt vladnih predpisov.

(119) Komisija se s tem ni strinjala. Kot je navedeno v uvodni izjavi 117, je Komisija ob upoštevanju sodne prakse STO iz uvodne izjave 93 našla znatne dokaze za ugotovitev, da je argentinska vlada z izrecnimi in pritrdilnimi dejanji

([56]) Skupne resolucije št. 438/2012, 269/2012 in 1001/2012 ministrstva za gospodarstvo in javne finance, ministrstva za industrijo ter ministrstva za zvezno načrtovanje, javne naložbe in storitve.

pridelovalce soje pooblastila ali jim dala navodila „naj prodajajo sojo industriji biodizla za plačilo, nižje od primernega. Obstaja „dokazljiva povezava“ med vladnimi ukrepi in ravnanjem pridelovalcev soje, tako da je mogoče njihova dejanja pripisati argentinski vladi. Argentinska vlada ni utemeljila svoje trditve, da se dokazi, ki jih je našla Komisija, lahko štejejo zgolj za izjave politike argentinske vlade. Zlasti argentinska vlada ni izpodbijala obstoja navedenih ciljev politike, kot izhajajo iz teh izjav, prav tako pa ni zanikala izjav, ki slavijo uspeh omejevalnih ukrepov pri doseganju ciljev politike glede podpiranja argentinske industrije biodizla. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(120) Poleg tega je argentinska vlada trdila, da je ugotovitev Komisije, da je obstoj različnih mehanizmov, ki so del širše sheme, ki jo je vlada ustvarila za podpiranje določene industrije, pomembna za ugotovitev, da je narava ukrepov očitno napačna, saj izvozni davki niso vključeni v odstavkih od (i) do (iii) člena 3 osnovne uredbe (ali Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih) in ne spadajo pod odstavek (iv) člena 3 osnovne uredbe.

(121) Zgolj dejstvo, da izvozni davki kot taki niso izrecno navedeni v členu 3(1)(a) osnovne uredbe, ne pomeni, da ne morejo imeti narave finančnega prispevka, zato bi lahko spadali v opredelitev subvencije iz osnovne uredbe ter Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih. Komisija je predložila več dokazov, da se je izvozni davek na sojo, skupaj z drugimi instrumenti, uporabljal kot orodje za spodbujanje pridelovalcev soje, da bi izpolnili navedene cilje politike, tako da je pomenil subvencijo, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, kot je opredeljena v členu 3(1)(a) osnovne uredbe. Ker argentinska vlada ni utemeljila trditve, da izvoznega davka na sojo ni mogoče šteti za subvencijo, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, je Komisija trditev zavrnila.

(122) Po dokončnem razkritju se argentinska vlada ni strinjala z ugotovitvijo Komisije iz uvodne izjave 121, da argentinska vlada ni utemeljila svoje trditve, zakaj izvoznega davka na sojo ne bi bilo mogoče šteti za subvencijo, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi.

(123) Čeprav je argentinska vlada med preiskavo trdila, da je cilj uvedbe izvoznih davkov ustvarjanje prihodkov, argentinska vlada ni predložila dokazov v podporo tej trditvi v zvezi s katerim koli od zakonodajnih aktov o uvedbi ali spremembi ravni izvoznega davka na sojo. Pravzaprav je Komisija na podlagi razpoložljivih dokazov menila, da so izvozni davki med drugim orodja, ki jih je argentinska vlada uporabila za podporo razvoju industrije biodizla. Posledično je Komisija prišla do drugačnega zaključka, kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah od 89 do 90 zgoraj, in je zavrnila prvotno trditev argentinske vlade.

(124) Zbornica CARBIO je trdila, da Komisija ni upoštevala visokega standarda, ki se zahteva za dokazovanje obstoja pooblastila ali navodila. Pridelovalci soje se lahko še vedno sami odločijo, ali bodo pridelovali, prodajali in izvažali sojo. Noben element izvoznega davka na sojo ne pomeni pooblastila ali navodila, danega pridelovalcem soje, da sprejmejo katero koli od teh odločitev.

(125) Komisija se ni strinjala, da standard pooblastila ali navodila, kot je opredeljen v uvodni izjavi 82, v tem primeru ni izpolnjen. Poleg tega trditev zbornice CARBIO, da lahko pridelovalci soje prosto določajo ceno soje, ne drži. Argentinska vlada je med preveritvenim obiskom pojasnila, kako vlada določi izvozno ceno FOB za sojo. Ker sta izvozna in domača cena soje precej nižji od svetovne tržne cene, so pridelovalci soje omejeni pri prostem določanju cene. Nazadnje, zbornica CARBIO ne upošteva dejstva, da izvozni davek ni edino orodje, ki ga je argentinska vlada oblikovala za ukazovanje pridelovalcem soje. Zato je bila ta trditev zavrnjena.

(126) Zbornica CARBIO je tudi izpodbijala ugotovitev Komisije iz uvodne izjave 112, da pridelovalci soje ne smejo prodajati po višjih cenah, ki bi v Argentini prevladovale v odsotnosti teh ukrepov, pri čemer se je za podkrepitev svoje trditve sklicevala na študijo Komisije za notranjo trgovino, v kateri je navedeno, da bi se z odpravo izvoznega davka na sojo domače cene soje zvišale le za 1,2 % ([57]).

([57]) W. Deese in J. Reeder, Export Taxes on Agricultural Products: Recent History and Economic Modeling of Soybean Export Taxes in Argentina, USITC Journal of International Commerce and Economics, 2007.

(127) Vendar je Komisija ugotovila, da bi bila v skladu s študijo, objavljeno v American Journal of Agricultural Economics ([58]), domača cena soje v odsotnosti izvoznega davka lahko precej višja, in sicer do 26 %. Poleg tega je bilo v študiji, na katero se je sklicevala zbornica CARBIO, tudi navedeno, da bi se z odpravo izvoznega davka na sojo svetovna tržna cena soje znižala za 18 %. To pomeni, da bi bila s teoretično odpravo 23,5-odstotnega izvoznega davka razlika med argentinsko ceno in svetovno tržno ceno skoraj odpravljena.

(128) Zato je Komisija ponovila ugotovitev, da se pridelovalce soje spodbuja k nadaljnji pridelavi in prodaji soje v Argentini, ne da bi jim bilo dovoljeno prodajati po višjih cenah, ki bi prevladovale v Argentini brez teh ukrepov.

(129) Po dokončnem razkritju sta argentinska vlada in zbornica CARBIO ponovili svoje trditve, da:

— sklop ukrepov za spodbujanje domačih pridelovalcev soje, naj sojo prodajajo lokalno za plačilo, nižje od primernega, ne obstaja,

— pridelovalci soje lahko sami določijo ceno soje,

— iz izvoznih davkov na sojo ne izhajajo finančni prispevki; kakršen koli učinek izvoznih davkov, ki se uporabljajo za sojo pri proizvodnji biodizla, v najboljšem primeru predstavlja stranski učinek ukrepa za pobiranje prihodkov,

— narava izvoznih davkov in njihov namen v smislu pobiranja prihodkov nikakor nista povezana z domnevnim pooblastilom ali navodilom ter

— se tako ne dodeljujejo nobene ugodnosti.

(130) Argentinska vlada in zbornica CARBIO se nadalje nista strinjali s Komisijino pravno razlago pojmov „pooblastilo“ in „navodilo“. Argentinska vlada je trdila, da je ocena finančnega prispevka, ki jo je opravila Komisija, zelo podobna tako imenovanemu „pristopu na podlagi učinkov“, ki je bil izrecno in kategorično zavrnjen s sodno prakso STO.

(131) Zbornica CARBIO je nadalje trdila, da trenutna svetovna tržna cena soje ne odraža tega, kakšna bi bila domača cena soje v Argentini, če izvoznega davka ne bi bilo.

(132) Ker sta argentinska vlada ali zbornica CARBIO le ponovili že predložene trditve, vendar nobene od njih nista utemeljili, jih je Komisija zavrnila.

3.2.2.3 Zaupanje ali ukazovanje zasebnim organom v smislu člena 3(1)(a)(iv) osnovne uredbe

(133) Nato je Komisija ocenila, ali so pridelovalci soje v Argentini zasebni subjekti, ki jim je argentinska vlada zaupala ali ukazala v smislu člena 3(1)(a)(iv) osnovne uredbe.

(134) Vzorčeni argentinski proizvajalci izvozniki so vso sojo, ki se je uporabila v proizvodnji biodizla, kupovali od domačih dobaviteljev. Kupovali so jo od zasebnih kmetij za pridelavo soje, razen manjših količin soje, ki so jih kupovali od družbe YPF v državni lasti.

(135) Zato je Komisija menila, da so na podlagi razpoložljivih informacij vsi pridelovalci soje zasebni subjekti, ki jim je argentinska vlada zaupala v smislu člena 3(1)(a)(iv) osnovne uredbe, da zagotavljajo sojo za plačilo, nižje od primernega.

3.2.2.4 Zagotavljanje soje s strani pridelovalcev soje za plačilo, nižje od primernega

(136) V naslednjem koraku je Komisija preverila, ali so pridelovalci soje dejansko izvajali navedeno argentinsko vladno politiko glede zagotavljanja soje za plačilo, nižje od primernega. To je zahtevalo podrobno analizo razvoja trga v Argentini glede na ustrezno referenčno vrednost. Komisija se je v skladu z ugotovitvami iz uvodne izjave 64 odločila, da bo pri ugotavljanju, ali so pridelovalci soje zagotavljali sojo za plačilo, nižje od primernega, delno uporabila razpoložljiva dejstva.

([58]) A. Bouet, C. Estrades in D. Laborde, Differential Export Taxes along the Oilseeds Value Chain: A Partial Equilibrium Analysis, 2014, stran 924 https://academic.oup.com/ajae/article/96/3/924/2737494.

(137) Prek sklopa ukrepov, opisanih v uvodnih izjavah od 84 do 116, je argentinska vlada pridelovalce soje spodbudila, da so prodajali lokalno po nižjih cenah, kot bi sicer (tj. če ne bi bilo teh ukrepov, bi pridelovalci soje izvažali sojo po precej višji svetovni tržni ceni ali pa bi preprosto prilagodili svojo ponudbo omejitvam trga). Vendar pridelovalci soje tega niso storili zaradi politike argentinske vlade, ki spodbuja razvoj industrije biodizla na koncu proizvodne verige.

(138) Kot je prikazano v preglednici 1, je skoraj vsa domača potrošnja soje namenjena nadaljnji predelavi v sojino olje z drobljenjem. Podatki v zvezi s pridelavo, izvozom, uvozom in domačim drobljenjem soje glede na leta:

Preglednica 1

Pridelava soje ter proizvodnja sojinega olja in biodizla v Argentini

	Pridelava soje (v tonah)	Izvoz soje (v tonah)	Uvoz soje (v tonah)	Drobljenje soje (v tonah)	Proizvodnja sojinega olja (v tonah)	Domača potrošnja sojinega olja (v tonah)	Proizvodnja biodizla (v tonah)
2007	47 482 787	11 843 248	2 245 391	36 268 044	6 962 206	474 078	
2008	46 238 890	11 733 588	2 891 771	31 709 219	6 024 101	1 078 022	711 864
2009	30 989 474	4 292 321	823 924	30 285 623	5 772 026	1 348 922	1 179 103
2010	52 676 218	13 616 012	189	36 824 921	7 000 075	2 118 336	1 820 385
2011	48 878 774	10 420 216	12 862	37 339 854	7 113 681	2 996 512	2 429 964
2012	40 100 197	6 158 407	1 428	33 333 313	6 353 359	2 841 121	2 456 578
2013	49 306 202	7 784 236	1 615	34 040 869	6 432 942	2 448 560	1 997 809
2014	53 397 720	7 360 901	2 227	37 936 186	7 096 392	3 184 146	2 584 290
2015	61 446 556	11 509 272	566	40 940 319	7 895 905	2 407 954	1 810 659
2016	58 799 258	8 910 323	853 849	44 482 510	8 670 493	3 137 953	2 659 275
2017	54 971 626	7 369 126	1 897 833	41 824 091	8 065 602	3 264 784	2 871 435

Vir: predložitev argentinske vlade, ki izhaja iz različnih javno dostopnih argentinskih zbirk podatkov.

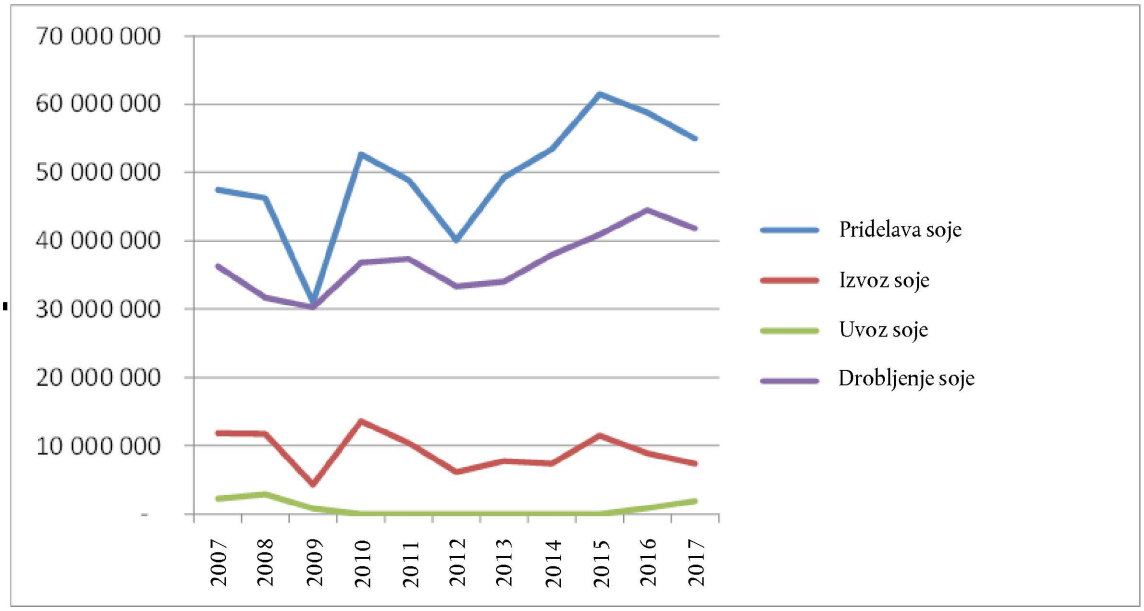
(139) Iz preglednice 1 je razvidno, da se je pridelava soje povečala s 26,7 milijona ton leta 2001 na 40,5 milijona ton leta 2006 ([59]). Zvišanje izvoznega davka na sojo ni privedlo do zmanjšanja pridelave soje, temveč do nerazumnega povečanja z ekonomskega vidika. Dejansko bi se dobavitelji, za katere veljajo omejitve izvoza, brez spodbude, ustvarjene z različnimi ukrepi argentinske vlade, prilagodili pogojem na trgu. Vendar so pridelovalci soje v tem primeru, namesto da bi zmanjšali svojo pridelavo, izkoriščali tudi cilj politike za spodbujanje in razvoj konkurenčne industrije biodizla, ki je zahteval, da se količine soje proizvajalcem biodizla dajejo na voljo po cenah, nižjih od mednarodnih.

([59]) http://datosestimaciones.magyp.gob.ar/reportes.php?reporte=Estimaciones.

(140) Trend je prikazan v grafu 2 (v tonah) v nadaljevanju:

Graf 2

Predelava soje v Argentini

Vir: podatki iz preglednice v uvodni izjavi 138.

(141) Iz preglednice 1 in grafa 2 je razvidno, da se je praktično vsa pridelana soja, ki je bila potrošena doma, zdrobila ter da je bila domača potrošnja pridobljenega sojinega olja namenjena predvsem za proizvodnjo biodizla.

(142) Po dokončnem razkritju je zbornica CARBIO trdila, da se je po navedbah Komisije vsa soja, prodana doma, uporabljala izključno za proizvodnjo biodizla. Komisija je pojasnila, da to ne drži. Kot je navedeno v uvodni izjavi 141, se soja proda na domačem trgu za drobljenje v sojino olje in sojino moko. Sojino olje, ki nastane, se uporablja za proizvodnjo biodizla, saj v Argentini ni pomembnega domačega trga za sojino olje. Nekaj sojinega olja in sojine moke se izvozi.

(143) Poleg tega izvoz soje poteka le, če so zadovoljene vse potrebe domače potrošnje po drobljenju soje in proizvodnji biodizla. Preglednica 1 in graf 2 tudi kažeta, da v letih uporabe omejitev izvoza uvoza ni bilo ali je bil zelo omejen. To potrjujejo tudi poslovni modeli, ki so jih uporabljali vzorčeni proizvajalci izvozniki. Dejansko nobeden od njih ni uvažal soje za proizvodnjo biodizla. Sojo so uvažali izključno za uporabo v svojih obratih za drobljenje ter nato vso pridobljeno sojino olje in moko izvozili iz Argentine.

(144) Tako je bil glavni cilj ukrepov argentinske vlade dosežen: doma pridelana soja v celoti zadovoljuje domače povpraševanje po surovini za domačo proizvodnjo biodizla v škodo pridelovalcev soje, ki bi, če ne bi bilo omejitev izvoza, raje optimizirali svoj dobiček in izvozili vse svoje pridelke ali jih prodajali doma po višjih cenah.

(145) V skladu z ustrezno sodno prakso STO, kot je pojasnjeno zlasti v uvodni izjavi 78, bi morala večinoma obstajati neka oblika grožnje ali spodbude s strani vlade za dobavitelje surovin, da bi se lahko dokazal obstoj pooblastila in navodila. Omogočanje polja proste presoje te ugotovitve samodejno ne ovrže. Ta analiza posameznih primerov temelji na dokazih. V tem primeru je presenetljivo, da je izvoz precej omejen na izrazito mednarodnem trgu primarnih proizvodov, pri čemer je Argentina ena od vodilnih svetovnih pridelovalk soje, zlasti ob upoštevanju, da je cena na mednarodnih trgih precej višja od domače cene v Argentini (glej graf 3 v uvodni izjavi 158).

(146) Dokazi iz argentinske zakonodaje (glej uvodne izjave od 91 do 99) kažejo, da je cilj politike argentinske vlade razviti industrije na koncu proizvodne verige z večjo dodano vrednostjo, vključno z industrijo biodizla, in jim dajati prednost. Poleg tega je argentinska vlada jasno navedla, da je njen cilj zaščititi industrije na koncu proizvodne verige pred zvišanjem mednarodnih cen.

(147) Zbornica CARBIO je po razkritju informativnega dokumenta trdila, da Komisija ni predložila dokazov za izjavo, da bi pridelovalci soje raje optimizirali svoj dobiček.

(148) Ker Komisija ni prejela neposrednih informacij od pridelovalcev soje, kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah od 61 do 64, je predvidevala, da so pridelovalci soje razumni gospodarski subjekti v tržnem gospodarstvu, ki bi, če bi bilo to mogoče, optimizirali svoje koristi. Zato se šteje, da je odločitev za povečanje pridelave soje, kadar se cene znižajo zaradi višjega izvoznega davka, nerazumna. Dejstvo, da pridelovalci soje še naprej dobavljajo sojo kljub različnim omejevalnim ukrepom, ki jih je sprejela argentinska vlada, je rezultat ukrepov, ki jih je argentinska vlada sprejela, da bi spodbudila pridelovalce soje kot subjekte, ki izvajajo navedene cilje politike, naj podprejo industrijo biodizla. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(149) Argentinska vlada je trdila, da ni bilo predloženih dokazov, da je bila predelava soje v Argentini zaradi izvoznih davkov na sojo kakor koli spremenjena.

(150) Komisija se s tem ni strinjala. Komisija na začetku opozarja, da ji argentinska vlada ni pomagala pri pridobivanju potrebnih informacij od pridelovalcev soje, da bi lahko bolje ocenila njihovo ravnanje. Zato je Komisija na podlagi razpoložljivih informacij menila, da so ukrepi argentinske vlade (vključno z izvoznim davkom) spremenili ravnanje pridelovalcev soje, da bi dosegli učinke, ki jih je predvidela argentinska vlada. Kot je razvidno iz preglednice 1, se je pridelava soje kljub zvišanju izvoznega davka na sojo leta 2007, tj. na začetku proizvodnje biodizla v velikem obsegu, močno povečala. Poleg tega je v istem obdobju izvoz biodizla v veliki meri nadomestil izvoz sojinega olja, kar kaže, da so ukrepi argentinske vlade spodbudili strukturno spremembo za izboljšanje konkurenčnosti industrije biodizla. Zato je bila trditev zavrnjena.

(151) Jasno je tudi, da te politike spodbujajo številne male pridelovalce soje (približno 64 000), da skoraj vse svoje pridelke prodajo na domačem trgu, in sicer po nižjih cenah, kot bi jih sicer dosegli na mednarodnih trgih, čeprav argentinska vlada izvoza njihovih pridelkov uradno ne preprečuje. V spisu ni dokazov, da poskuša argentinska vlada kakor koli spodbujati in/ali dejavno, neposredno ali posredno, podpirati povečanje izvoza in s tem povečanje dobička pridelovalcev soje, kljub znanim težavam malih kmetov pri iskanju strank v tujini, komuniciranju v tujem jeziku in urejanju vseh obremenjujočih upravnih formalnosti za izvoz.

(152) Ker v spisu ni dokazov o nasprotnem in zaradi nezadostnega sodelovanja argentinske vlade, da bi se zagotovili ustrezni dokazi in informacije v zvezi s tem, je Komisija ugotovila, da ti dokazi kažejo, da so bili pridelovalci soje spodbujeni k prodaji svojih pridelkov doma v korist industrij na koncu proizvodne verige (vključno s proizvajalci biodizla) namesto da bi povečali svoj donos, tudi z iskanjem drugih načinov, kot je prilagajanje obsega pridelave ali celo preusmeritev na drugo vrsto pridelave (npr. druga žita).

(153) Dejstvo, da imajo pridelovalci soje vsaj formalno še vedno določeno stopnjo proste presoje pri prodaji v tujino in da je zelo omejen izvoz obstajal, ne spremeni glavne ugotovitve o tem, da je bilo pridelovalcem soje dano pooblastilo ali navodilo v skladu s sodno prakso STO v zadevi DRAMS ([60]).

(154) Poleg tega je Komisija analizirala morebiten vpliv ponudbe soje zaradi ukrepov argentinske vlade na domačo ceno soje v Argentini.

(155) Pri tem je uporabila povprečno domačo ceno soje v Argentini, ki temelji na mesečnih podatkih žitne borze v Buenos Airesu za mesta Rosario, Bahia Blanca in Quequen, ki jih je zagotovilo ministrstvo za kmetijske dejavnosti na ravni države.

([60]) Poročilo posebne skupine, DS 296, točka 7.38. Medtem ko je bila na poročilo posebne skupine vložena pritožba, te ugotovitve ni nihče izpodbijal.

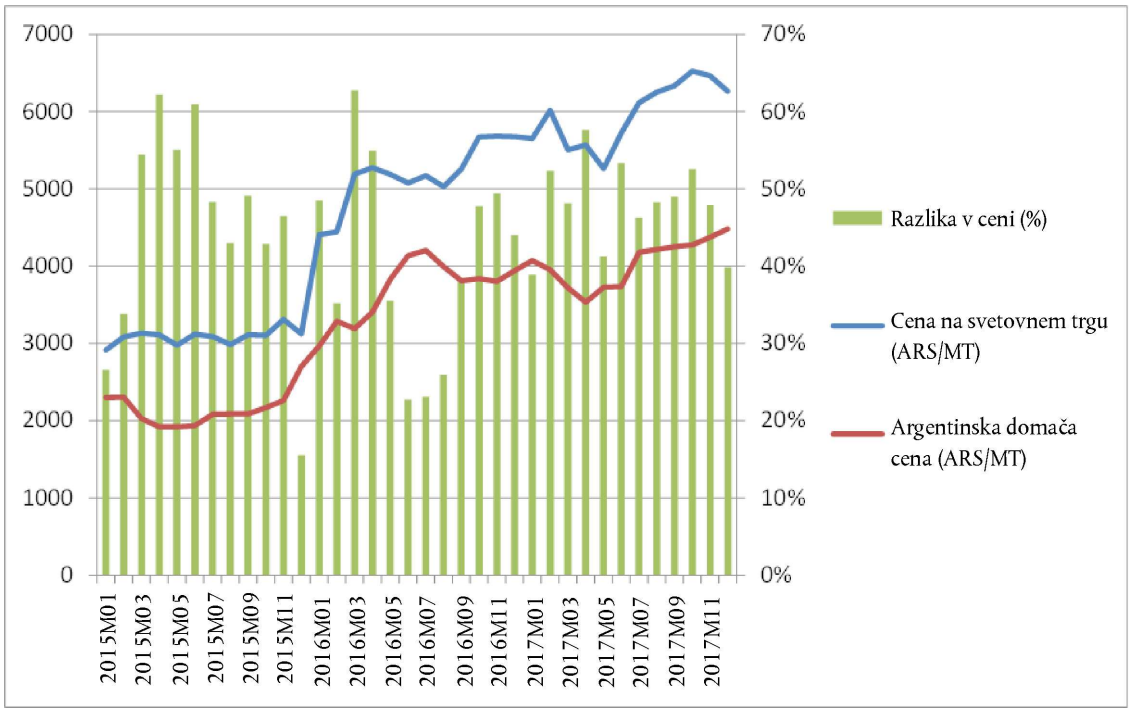
(156) Vzorčeni proizvajalci izvozniki so nekaj soje uvozili. Čeprav družbe te uvožene soje niso uporabile za proizvodnjo biodizla, ampak za proizvodnjo sojinega olja, ki se je nato izvozilo, bi se lahko cena tega uvoza štela za reprezentativno, saj se je soja uvozila za namene drobljenja in ponovno izvozila kot sojino olje, njena cena pa je odražala ceno soje na svetovnem trgu.

(157) Domača cena se je mesečno primerjala s povprečno uvozno ceno FOB soje vzorčenih proizvajalcev izvoznikov.

(158) Graf 3 v nadaljevanju prikazuje nihanja cene v obravnavanem obdobju ter razliko v odstotkih med argentinsko domačo ceno in ceno na svetovnem trgu.

Graf 3

Argentinska domača cena v primerjavi s ceno na svetovnem trgu

Vir: Bloomberg in predložitev argentinske vlade, ki temelji na javno dostopnih podatkih.

(159) Graf 3 prikazuje razliko med argentinsko domačo ceno in ceno na svetovnem trgu, ki jo je mogoče pojasniti zlasti z izvoznim davkom na sojo. Usmerjevalna politika argentinske vlade pridelovalcem soje preprečuje, da bi ustvarjali dobiček na podlagi cen na svetovnem trgu. Pridelovalci soje so dejansko prikrajšani za racionalno odločitev za prodajo na mednarodnih trgih po višjih cenah.

(160) Namesto tega dosegajo primerljiv dobiček na domačem in mednarodnem trgu na račun zniževanja domačih cen za znesek izvoznega davka. S tem argentinska vlada znižuje domače cene v korist domače predelovalne industrije.

(161) Argentinska vlada usmerja pridelovalce soje z onemogočanjem njihove racionalne odločitve. Poleg tega, kot je razvidno iz grafa, razlika med domačimi in mednarodnimi cenami ostaja precejšnja ter ščiti industrijo biodizla in vse druge industrije na koncu proizvodne verige (kot so obrati za drobljenje, ki so večinoma povezani s proizvajalci biodizla) pred največjimi zvišanji cen na mednarodnem trgu.

(162) Zato je bil dosežen predhodno opredeljen cilj sklopa ukrepov argentinske vlade, tj. znižanje domačih cen glede na zviševanje mednarodnih cen v korist domače industrije z dodano vrednostjo, vključno z industrijo biodizla.

(163) Ob upoštevanju navedenega je Komisija sklenila, da je bilo pridelovalcem soje v Argentini dano pooblastilo ali navodilo, naj zagotavljajo sojo domači industriji biodizla za plačilo, nižje od primernega.

3.2.2.5 Naloga, ki bi bila običajno v pristojnosti vlade, in praksa, ki se dejansko ne razlikuje od praks, ki jih običajno izvajajo vlade

(164) V zvezi z merilom „običajne pristojnosti“, ki ga posebna skupina še ni dodatno pojasnila ([61]), je Komisija menila, da je zagotavljanje surovin, ki so v državi, nacionalnim družbam, naloga, ki je običajno v pristojnosti vlade. Po splošnem mednarodnem pravu imajo države suverenost nad svojimi naravni viri. Čeprav imajo veliko diskrecijsko pravico glede organizacije izkoriščanja svojih naravnih virov, se njihova suverenost običajno spremeni v regulativno vladno pristojnost za opravljanje te naloge. V zvezi s tem ni pomembno, ali bi vlada običajno opravljala to nalogo ali ne ([62]). Komisija je zato ugotovila, da je zagotavljanje soje, ki se nahaja na argentinskem ozemlju, argentinski industriji biodizla naloga, ki je običajno v pristojnosti vlade.

(165) Zbornica CARBIO je po razkritju informativnega dokumenta ugovarjala odločitvi Komisije, da mora država odgovarjati za odločitve, ki jih sprejmejo zasebni dobavitelji soje, gojene v zadevni državi. Da bi bilo izpolnjeno merilo „običajne pristojnosti“, bi bilo po navedbah zbornice CARBIO treba vse odločitve v zvezi s sojo sprejeti v javnem interesu. Vendar je zbornica v svoji predložitvi navedla, da „se lahko država odloči, da bo sprejela ukrepe v zvezi s svojimi naravnimi viri“. To potrjuje stališče Komisije, da se taka suverenost običajno odraža v regulativni vladni pristojnosti za ureditev izkoriščanja naravnih virov države. Zato ni potrebno, da se vse odločitve v zvezi s sojo sprejmejo v javnem interesu, zato da bi se izpolnilo merilo „običajne pristojnosti“. Sicer bi se taki subjekti lahko šteli za „javne organe“, ki bi lahko svoja dejanja pripisali državi, kar pa ne velja za scenarij pooblastila ali navodila. V skladu s tem zadnjim scenarijem ni potrebno, da je vse ukrepe zasebnih subjektov mogoče pripisati državi, dovolj je že, če to velja za določen proučen ukrep (tj. zagotavljanje surovin za plačilo, nižje od primernega). Zato je Komisija trditev zavrnila in sklenila, da je zagotavljanje surovin, kot je soja, pri uresničevanju ciljev javnega interesa (kot je razvoj industrije biodizla) naloga, ki je običajno v pristojnosti vlade.

(166) Kar zadeva merilo „se dejansko ne razlikuje“, je Komisija ugotovila, da to besedilo izhaja iz poročila posebne skupine o pregledu v skladu s členom XVI:5 iz leta 1960, v katerem je bilo uporabljeno podobno besedilo v zvezi z dajatvami, ki jih financira proizvajalec, za katere se je štelo, da se dejansko ne razlikujejo od vladnih praks obdavčitve in subvencioniranja ([63]). Ob upoštevanju navedenega to merilo zahteva pozitivno ugotovitev, da se zagotavljanje blaga s strani pooblaščenih zasebnih organov dejansko ne razlikuje od hipoteze, da je tako blago zagotavljala vlada sama. Komisija meni, da je ta zahteva v tem primeru izpolnjena. Namesto da bi argentinska vlada zagotavljala surovine neposredno industriji biodizla, da bi se dosegli cilji javne politike argentinske vlade glede spodbujanja in razvoja industrije biodizla, vključno z njenim izvoznim potencialom, s sklopom ukrepov spodbuja zasebne subjekte, da počnejo to v njenem imenu.

(167) Po dokončnem razkritju sta argentinska vlada in zbornica CARBIO trdili, da Komisija ni predložila nobenega dokaza, iz katerega bi bilo razvidno, da odločitve dobaviteljev v zasebni lasti o proizvodnji in prodaji soje, ki se prideluje na zemljiščih v zasebni lasti v Argentini, odražajo funkcijo, ki je običajno v pristojnosti argentinske vlade.

(168) Komisija je, kot je navedla v uvodni izjavi 164, menila, da je zagotavljanje surovin, ki se nahajajo v državi, nacionalnim družbam funkcija, ki je običajno v pristojnosti vlade. Argentinska vlada ali zbornica CARBIO nista predložili nobenih vsebinskih argumentov ali dokazov za izpodbijanje te ugotovitve, zato je bila ta trditev zavrnjena. Argentinska vlada uporablja pridelovalce soje za doseganje določenega cilja politike, take razmere pa niso nič drugačne od razmer, v katerih bi bila argentinska vlada sama neposredna pridelovalka soje.

([61]) Poročilo posebne skupine, DS 194, točka 8.59.
([62]) Poročilo posebne skupine, DS 194, točka 8.59 o zavrnitvi argumenta Kanade, navedenega v točki 8.56 v zvezi s tem.
([63]) Poročilo posebne skupine, Pregled v skladu s členom XVI.5, L/1160, sprejeto 24. maja 1960 (BISD 9S/188), točka 12.

3.2.2.6 Zaključek

(169) Argentinska vlada je s sklopom ukrepov, vključno z izvoznimi davki, količinskimi omejitvami, subvencijami za domače proizvajalce in javnimi izjavami o politiki spodbujala domače pridelovalce soje, da so sojo prodajali lokalno, ter jim dala „pooblastilo“ ali „navodilo“, naj zagotavljajo to surovino v Argentini za plačilo, nižje od primernega. Z zadevnimi ukrepi je bil dosežen želeni učinek izkrivljanja domačega trga soje v Argentini in znižanja cene na umetno nizko raven v korist industrije biodizla na koncu proizvodne verige. Naloga zagotavljanja soje za plačilo, nižje od primernega, bi bila glede na javni cilj podpiranja industrije biodizla običajno v pristojnosti vlade, praksa pridelovalcev soje, da opravljajo to nalogo, pa se dejansko ne razlikuje od praks, ki jih običajno izvajajo vlade pri uresničevanju podobnih ciljev politike z drugimi oblikami podpore (kot so nepovratna sredstva ali opuščeni prihodki).

(170) Komisija je zato sklenila, da je argentinska vlada zagotovila posreden finančni prispevek v smislu člena 3(1)(a)(iv) in (iii) osnovne uredbe, kot se razlaga in uporablja v skladu z ustreznim standardom STO iz člena 1.1(a)(iv) in (iii) Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih.

3.2.2.7 Cenovna ali dohodkovna podpora

(171) Komisija meni, da se kategoriji „finančni prispevek“/„dohodkovna ali cenovna podpora“ medsebojno ne izključujeta. Dejansko je pritožbeni organ potrdil, da „so različni vladni ukrepi, ki lahko zagotavljajo subvencije [v okviru ‚finančnega prispevka‘], dodatno razširjeni s pojmom ‚dohodkovna ali cenovna podpora‘ iz odstavka 2 člena 1.1(a)“ ([64]). Ta razlaga je tudi skladna s ciljem in namenom Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih, tj. „povečati in izboljšati pravila iz Splošnega sporazuma o carinah in trgovini v zvezi z uporabo subvencij in izravnalnih ukrepov“ ([65]).

(172) Člen XVI Splošnega sporazuma o carinah in trgovini iz leta 1994 vključuje „vse subvencije, vključno s kakršno koli obliko dohodkovne ali cenovne podpore, ki se uporablja neposredno ali posredno za povečanje izvoza katerega koli izdelka z ozemlja [države članice STO] ali zmanjšanje uvoza katerega koli izdelka na njeno ozemlje“.

(173) Izraz „kakršna koli oblika“ izraža širok obseg te kategorije v smislu, da vključuje vse oblike, ki neposredno ali posredno zagotavljajo dohodkovno ali cenovno podporo. V tem smislu se slovarski pomen besede „oblika“ nanaša na „enega od različnih načinov obstoja ali izražanja stvari; vrsto ali sorto“, pa tudi „način, metodo“ ([66]). Tako izraz „kakršna koli oblika“ vključuje kakršen koli način, na katerega vlada nekomu zagotavlja dohodkovno ali cenovno podporo.

(174) „Podpora“ pomeni „ukrep, ki prispeva k uspehu ali ohranjanju vrednosti nečesa“ ([67]). Izraz „podpora“ se pogosto uporablja v okviru kmetijstva, saj se nanaša na vladne programe podpore ([68]). V tej zadevi se pomen izraza „podpora“ iz člena 1.1(a)(2) Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih nanaša na ukrep vlade, ki prispeva k uspehu ali ohranjanju vrednosti cen ali dohodka, ki ga nekdo prejema.

(175) Nazadnje, navedba „v smislu člena XVI Splošnega sporazuma o carinah in trgovini iz leta 1994“ pomeni vse oblike dohodkovne ali cenovne podpore, s katero se neposredno ali posredno poveča izvoz „katerega koli izdelka“ z ozemlja države članice STO ali zmanjša uvoz tega izdelka na njeno ozemlje. Ta možni ali dejanski učinek je izrecno obravnavan v členu XVI:1 Sporazuma o carinah in trgovini iz leta 1994: „[…] vključno s kakršno koli obliko dohodkovne ali cenovne podpore, ki se uporablja neposredno ali posredno za povečanje izvoza katerega koli izdelka z ozemlja [države članice STO] ali zmanjšanje uvoza katerega koli izdelka na njeno ozemlje“.

([64]) WT/DS257/AB/R, točka 52.
([65]) Poročilo pritožbenega organa, *ZDA – Ogljikovo jeklo* (DS213), točka 73, opomba 65.
([66]) Spletni Oxfordski angleški slovar, gesli I.5.b in I.10.
([67]) Spletni Oxfordski angleški slovar, geslo I.3.b.
([68]) Sporazum o subvencijah in izravnalnih ukrepih, člen 15.4 („… ali je prišlo do povečanega bremena za vlado na podlagi programov domače podpore“); glej tudi člen 6 ter prilogi II in III Sporazuma o kmetijstvu, („domača podpora“).

(176) Na kratko, člen 3(1)(b) osnovne uredbe zajema vladne ukrepe v kakršni koli obliki, ki nekomu neposredno ali posredno zagotavljajo dohodkovno ali cenovno podporo in potencialno ali dejansko ([69]) vplivajo na povečevanje izvoza katerega koli izdelka z ozemlja države članice STO ali zmanjševanje uvoza tega izdelka na njenem ozemlju. Ta razlaga je tudi skladna s ciljem in namenom Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih, tj. „povečati in izboljšati pravila iz Splošnega sporazuma o carinah in trgovini v zvezi z uporabo subvencij in izravnalnih ukrepov“ ([70]).

(177) V skladu s to razlago je Komisija poleg tega, da je proučila, ali bi bilo sklop ukrepov, ki jih je sprejela argentinska vlada, mogoče opredeliti kot „finančni prispevek“ v obliki zagotavljanja blaga za plačilo, nižje od primernega, tudi analizirala, ali bi bilo sklop ukrepov argentinske vlade mogoče opredeliti tudi kot dohodkovno ali cenovno podporo, ki spada na področje uporabe člena 3(1)(b) osnovne uredbe. Pri tem je Komisija proučila, prvič, ali namerava argentinska vlada podpreti vzpostavitev in razvoj industrije biodizla; drugič, kakšne ukrepe je sprejela argentinska vlada, da bi podprla industrijo biodizla; in tretjič, ali je zadevne ukrepe mogoče opredeliti kot „kakršno koli obliko dohodkovne/cenovne podpore“ v smislu člena XVI Sporazuma o carinah in trgovini iz leta 1994.

(178) Argentinska vlada in zbornica CARBIO sta po razkritju informativnega dokumenta trdili, da se je Komisija opirala na nesprejemljivo široko razlago izrazov „kakršna koli oblika dohodkovne ali cenovne podpore“, uporabljenih v členu 3(1)(b) osnovne uredbe, pri čemer je trdila, da „vključuje vse oblike, ki neposredno ali posredno zagotavljajo dohodkovno ali cenovno podporo“, in „vse načine, na katere vlada nekomu zagotavlja dohodkovno ali cenovno podporo“.

(179) Komisija je zavrnila to trditev. Svojo ugotovitev je oblikovala v skladu s sodno prakso STO in razlago „dohodkovne ali cenovne podpore“. Kot je podrobneje pojasnjeno v uvodnih izjavah od 186 do 195 v nadaljevanju, Komisija ni le proučila učinkov ukrepov argentinske vlade, ampak je tudi natančno analizirala cilje politike v zvezi z ukrepi argentinske vlade, pa tudi njihovo naravo in zasnovo, pri čemer je ugotovila, da cena biodizla in soje na argentinskem domačem trgu *„vključuje neposredno vladno posredovanje na trgu, zasnovano za določitev cene blaga na določeni ravni“* ([71]). Kot rezultat ciljev politike, ki jih zasleduje argentinska vlada, so domače cene biodizla v primerjavi s ceno izvoženega biodizla, določene na umetno visoki ravni, s čimer podpirajo domačo industrijo biodizla (glej uvodne izjave od 189 do 195). Hkrati je cena soje določena na umetno nizki ravni zaradi izvoznega davka na sojo, ki prav tako podpira domačo industrijo biodizla.

(180) Po dokončnem razkritju se argentinska vlada ni strinjala z razlago Komisije, da se kategoriji „finančni prispevek“/„dohodkovna ali cenovna podpora“ medsebojno ne izključujeta, zaradi veznika „ali“ v členu 1.1.(a)(2) Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih.

(181) V uvodni izjavi 171 je Komisija pojasnila, zakaj ni bila mnenja, da se ti kategoriji medsebojno izključujeta. Preprosta jezikovna razlaga besede „ali“ v besedilu Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih ni spremenila utemeljitve Komisije, zato je bila trditev zavrnjena.

(182) Argentinska vlada je ponovila svojo trditev, da ugotovitve Komisije neustrezno temeljijo na nesprejemljivo široki razlagi pojmov „kakršna koli oblika dohodkovne ali cenovne podpore“, kakor sta uporabljena v členu 1.1.(a)(2) Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih, ter da Komisija uporablja „pristop na podlagi učinkov“, ki ni v skladu s sodno prakso STO, da bi davčna ureditev v zvezi z izvoznim davkom spadala na področje določb člena 1.1.(a)(2).

(183) Ker argentinska vlada ni predložila novih dokazil, ki bi ovrgla ugotovitve Komisije, je Komisija te trditve zavrnila.

([69]) „Možni“ učinki se nanašajo na učinke, ki logično izhajajo iz splošne arhitekture, zasnove in strukture ukrepa, pri čemer ni treba zajeti „opaženih“ ali dejanskih učinkov na trgu.
([70]) Poročilo pritožbenega organa, *ZDA – Ogljikovo jeklo* (DS213), točka 73, opomba 65.
([71]) Poročilo posebne skupine, ZDA – GOES (WT/DS414/R), točka 7.85.

(184) Po dokončnem razkritju je zbornica CARBIO izpodbijala tudi ugotovitve Komisije o dohodkovni in cenovni podpori, pri čemer je svoje stališče zagovarjala z drugo navedbo iz poročila posebne skupine Kitajska – GOES ([72]). Po mnenju zbornice CARBIO dohodkovna in cenovna podpora ne zajema primerov, ko je „gibanje cen posredni učinek druge oblike posredovanja vlade“ ([73]).

(185) Komisija je menila, da sklicevanje zbornice CARBIO na sodno prakso v zadevi Kitajska – GOES ni pomembno za to zadevo, v kateri ugotovitve o dohodkovni/cenovni podpori ne temeljijo na posrednih cenovnih učinkih, ampak na ukrepih, ki jih je mogoče pripisati argentinski vladi in katerih cilj so cenovni učinki v podporo industriji biodizla. Ta trditev se zato zavrne.

3.2.2.8 Namera argentinske vlade, da podpre domačo industrijo biodizla

(186) Zakonodajni akti iz uvodnih izjav od 89 do 100 kažejo, da ima argentinska vlada izrecno politiko zagotavljanja podpore za vzpostavitev in razvoj domače industrije biodizla. Zlasti z Zakonom št. 26.093 z dne 12. maja 2006 ([74]) je argentinska vlada vzpostavila režim za spodbujanje domače proizvodnje in uporabe biogoriv, vključno z biodizlom. S tem zakonom je bil ustanovljen izvršilni organ za spodbujanje in nadzor trajnostne proizvodnje in uporabe biogoriv ([75]). Poleg tega ta zakon določa, da ministrstvo za kmetijstvo, živinorejo, ribištvo in prehrano promovira kmetijske rastline, namenjene proizvodnji biogoriv, ki spodbujajo produktivno diverzifikacijo kmetijskega sektorja, da ministrstvo za mala in srednja podjetja spodbuja pridobivanje kapitalskih sredstev s strani malih in srednjih podjetij za proizvodnjo biogoriv ter da ministrstvo za znanost, tehnologijo in produktivne inovacije spodbuja raziskave, sodelovanje in prenos tehnologij med malimi in srednjimi podjetji ter ustreznimi institucijami javnega nacionalnega sistema na področju znanosti, tehnologije in inovacij ([76]).

(187) Argentinska vlada od leta 2001, ko je začel veljati Odlok št. 1396 ([77]), zagotavlja izrecno podporo. S tem odlokom je bil oblikovan načrt konkurenčnosti za biodizel, v skladu s katerim so proizvajalci oproščeni plačila davkov, *„da bi spodbujali razvoj industrije biodizla“*, in v katerem je navedeno, *„da je davek na tekoča goriva in zemeljski plin temeljno orodje za pošiljanje ekonomskih signalov“* (dodan poudarek). Ta načrt je leta 2001 podprl podsekretar za goriva, ki je spodbujevalcem projektov na področju proizvodnje biodizla zagotovil, da bo biodizel tudi v prihodnje neobdavčeno gorivo, ter potrdil vlogo argentinske vlade z obljubo, da bo vzpostavil stabilen regulativni okvir, in izjavo, da bodo projekti na področju biodizla upravičeni do ugodnosti režima spodbujanja industrije in kreditov. Poleg tega je navedel, da morajo imeti pri razvoju biodizla glavno vlogo kmetijski pridelovalci ([78]).

(188) Spodbujanje domačega biodizla je bilo konsolidirano leta 2004 z Resolucijo št. 1156, s katero je bil vzpostavljen nacionalni program za biogoriva ([79]), ki je spodbujal tehnološki razvoj domače industrije biodizla s strani ministrstva za gospodarstvo in proizvodnjo ([80]). Argentinska vlada je izrecno obravnavala spodbujanje domače industrije biodizla v okviru argentinskega makroekonomskega modela ([81]).

([72]) Poročilo posebne skupine, Kitajska – GOES, uvodne izjave 7.85 do 7.87.
([73]) Prav tam.
([74]) Régimen de Regulación y Promoción para la Producción y Uso Sustentables de Biocombustibles. Autoridad de aplicación. Funciones. Comisión Nacional Asesora. Habilitación de plantas productoras. Mezclado de Biocombustibles con Combustibles Fósiles. Sujetos beneficiarios del Régimen Promocional. Infracciones y sanciones.
([75]) Člen 4(a) Zakona št. 26.093 z dne 12. maja 2006.
([76]) Člen 15(5), (6) in (7) Zakona št. 26.093.
([77]) Decreto 1396/2001, 4.11.2001, Plan de Competitividad para el Combustible Biodiesel. Modificaciones al Impuesto sobre los Combustibles Líquidos y el Gas Natural. Normas Complementarias.
([78]) Izjave nekdanjega podsekretarja za goriva Cristiana Folgarja, glej https://www.lanacion.com.ar/326725-el-gobierno-apoyo-los-proyectos-de-biodiesel, obiskano 4. septembra 2018.
([79]) Resolution 1156/2004, 10.11.2004, Secretaría de Agricultura, Ganadería, Pesca y Alimentos, BIOCOMBUSTIBLES, Créase el Programa Nacional de Biocombustibles. Principales objetivos. Misiones y funciones.
([80]) Glej dodatne raziskave: Georges Gérard Flexor, Karina Yoshie Martins Kato in Marina Yesica Recalde, El mercado del biodiésel y las políticas públicas: Comparación de los casos argentino y brasileño, pregled organizacije CEPAL, 2012 (na voljo na spletnem naslovu https://www.researchgate.net/publication/262960724_El_mercado_del_biodiesel_y_las_politicas_publicas_Comparacion_de_los_casos_Argentino_y_Brasileno_The_biodiesel_market_and_public_policy_Comparison_of_Argentine_and_Brazilian_cases, obiskano 4. septembra 2018) in Dr. Cesar Petrusansky, El Desarrollo del Mercado de Biocombustibles en Argentina, Ejecutivos de Finanzas, 2008 (na voljo na spletnem naslovu http://www.iaef.org.ar/files/revista/212/desarrollo.pdf, obiskano 4. septembra 2018).
([81]) Secretaría de Política Económica, Ministerio de Economía y Finanzas Públicas, Instrumentos para el Desarrollo Productivo en la Argentina, 2011 (na voljo na spletnem naslovu https://www.economia.gob.ar/peconomica/basehome/instrumentos_desarrollo_prod_argentina.pdf, obiskano 4. septembra 2018).

(189) Centro de Economía Internacional je leta 2011 ([82]) navedel, da je cilj razvoja domačega biodizla povečati dodano vrednost soje in ne zmanjšati uporabe fosilnih goriv. Razlogi za razvoj industrije biodizla, ki jih je navedel ta raziskovalni organ, so bili med drugim povečanje možnosti za zadovoljitev potreb zunanjih trgov in razlike v smislu izvoznih dajatev, kar je spodbudilo proizvodnjo izdelkov z večjo dodano vrednostjo v primerjavi s pridelavo osnovnih proizvodov, kot je soja ([83]).

(190) Poleg tega je bilo v študiji, ki jo je leta 2011 izvedel vladni subjekt, tj. Nacionalni inštitut za kmetijsko tehnologijo („Instituto Nacional de Tecnología Agropecuaria“, INTA) ([84]) ugotovljeno, da „je običajno, da država iz različnih razlogov spodbuja trg biodizla z različnimi politikami“, „[z] drugimi besedami, da obstaja verjetnost, da se trg umetno spodbuja in da bi brez države izgubil gospodarski pomen“ ter da je „logično sklepati, da biodizel verjetno ne spodbuja pridelave soje, ampak da je vzročna zveza ravno obratna“.

(191) Ta podpora se nadaljuje še po koncu obdobja preiskave, saj so se februarja 2018 minister za energetiko, guverner province Santa Fe in zbornica CARBIO dogovorili, da bodo ustanovili skupno delovno skupino, da bi bolje zasnovali in izboljšali nacionalno strategijo za biodizel ([85]).

(192) Argentinska vlada je leta 2010 uvedla obveznost mešanja goriv za domači trg, v skladu s katero se od družb za oskrbo z gorivom v Argentini zahteva, da kupujejo biodizel in ga pred prodajo zmešajo z mineralnim dizlom ([86]). Obveznost mešanja goriv je bila uvedena skupaj s sporazumi med argentinsko vlado in proizvajalci biodizla o dobavi biodizla v obdobju 2010–2015. Ti sporazumi o dobavi so bili sklenjeni „zaradi pomembnosti vključitve biogoriv v energetsko shemo države“, zato je bilo „treba določiti jasne smernice, ki uspešno in učinkovito zagotavljajo doseganje ciljev, ki jih je predlagala nacionalna izvršilna oblast“ ([87]), in nadalje „upoštevati cilje nacionalne države glede spodbujanja kmetijsko-industrijske dejavnosti za ustvarjanje dodane vrednosti surovin, proizvedenih na nacionalnem ozemlju“ ([88]).

(193) Kot je navedeno v uvodnih izjavah od 265 do 267, argentinska vlada po letu 2015 ni podpisala nobenih sporazumov o dobavi biodizla, ampak je še naprej dodeljevala kvote in določila ceno, po kateri morajo družbe, ki mešajo goriva, kupovati biodizel. Kvota je temeljila na pričakovani količini, ki jo je domači trg potreboval za izpolnitev obveznosti mešanja goriv. Preostala argentinska proizvodnja se je lahko samo izvažala.

(194) V obdobju preiskave se je cena biodizla na domačem trgu določala mesečno in je bila različna za velika, velika nepovezana ter mala in srednja podjetja. Domača cena biodizla je temeljila na naslednji formuli:

stroški sojinega olja (kot jih je objavilo ministrstvo za kmetijstvo) + stroški metanola + stroški dela + drugi stroški + donosnost kapitala (ki je bila določena na 3 %) ([89])

([82]) Centro de Economia Internacional (CEI) – Ministrstvo za zunanje zadeve Argentine, Los biocombustibles ya froman parte de las agendas global y hemisférica, 2011 (na voljo na spletnem naslovu http://www.cei.gob.ar/userfiles/cei%20NOTA%2012.pdf, obiskano 4. septembra 2018).

([83]) To so ponovili tudi Marcelo Regunaga in Agustin Tejeda Rodriguez v dokumentu La politica de Comercio Agricola de Argentina y el Desarrollo Sustentable, Mednarodni center za trgovino in trajnostni razvoj – ICTSD, 2015, (na voljo na spletnem naslovu https://www.ictsd.org/sites/default/files/research/La%20Politica%20de%20Comercio%20Agricola%20de%20Argentina%20y%20el%20Desarrollo%20Sustentable.pdf, obiskano 4. septembra 2018), Maria Marta Di Paola v dokumentu La producción de biocombustibles en Argentina, Informe ambiental anual – FARN (Fundation ambiente y recursos naturales), 2013 (na voljo na spletnem naslovu http://www.farn.org.ar/wp-content/uploads/2014/07/informe2013-1.186-209.pdf, obiskano 4. septembra 2018), Evelina Goldstein in Graciela Gutman v dokumentu Biocombustibles y biotecnologia. Contexto internacional, situation en Argentina, CEUR (Urbani in regionalni center za študije), 2010 (na voljo na spletnem naslovu http://www.ceur-conicet.gov.ar/archivos/publicaciones/biocombustibles2.pdf, obiskano 4. septembra 2018), ter Ricardo Rozemberg in Martina Chidiak v dokumentu Biocombustibles en la Argentina, Integration y Comercio (Interamerican Development Bank), 2015 (na voljo na spletnem naslovu http://www19.iadb.org/intal/icom/data/Biocombustibles%20en%20la%20Argentina.pdf, obiskano 4. septembra 2018).

([84]) Jorge A. Hilbert, Rodrigo Sbarra, Martin Lopez Amoros, Produccion de biodiesel a partir de aceite de soja – Context y Evolucion Reciente, Istituto Nacional de Tecnologia Agropecuaria – Ministerio de Agricultura, Ganaderia y Pesca, 2011, stran 124 (na voljo na spletnem naslovu https://inta.gob.ar/sites/default/files/script-tmp-inta_biodiesel_de_aceite_de_soja_en_argentina.pdf, obiskano 4. septembra 2018).

([85]) Članek v časopisu Clarin, objavljen 2. februarja 2018, Acuerdan crear una mesa de trabajo para potenciar la cadena del biodiésel (na voljo na spletnem naslovu https://www.clarin.com/rural/acuerdan-crear-mesa-trabajo-potenciar-cadena-biodiesel_0_BJ3nrSfIf.html, obiskano 4. septembra 2018).

([86]) Secretaria de Energia, Ratifícase el Acuerdo de Abastecimiento de Biodiesel para su Mezcla con Combustibles Fósiles en el Territorio Nacional del 20 de enero de 2010. Pautas a cumplir para el abastecimiento de Biodiesel al mercado de combustibles fósiles, Resolucion 7/2010 z dne 4. februarja 2010.

([87]) Secretaría de Energía, Ratifícase el Acuerdo de Abastecimiento de Biodiesel para su Mezcla con Combustibles Fósiles en el Territorio Nacional del 20 de enero de 2010. Pautas a cumplir para el abastecimiento de Biodiesel al mercado de combustibles fósiles, Resolucion 7/2010 z dne 4. februarja 2010.

([88]) Secretaría de Energía, Ratifícase la Addenda al Acuerdo de Abastecimiento de Biodiesel para su mezcla con combustibles fósiles en el Territorio Nacional, suscripta el 5 de julio de 2010. Modifícase la Resolución Nº 7/2010, Resolución 554/2010 z dne 6. julija 2010, ponovno navedeno v Secretaría de Energía, Resolución 450/2013 z dne 6. avgusta 2013 in Secretaría de Energía, Acuerdo de Abastecimiento de Biodiesel para su Mezcla con Combustibles Fósiles en el Territorio Nacional. Ratificación, Resolución 660/2015 z dne 20. avgusta 2015.

([89]) http://www.energia.gob.ar/contenidos/verpagina.php?idpagina=3818, obiskano 4. septembra 2018.

(195) V obdobju preiskave nobena od vzorčenih skupin proizvajalcev izvoznikov ni prejela kvote in oskrbovala domačega trga. Vendar se zdi, da so povprečne določene cene na domačem trgu višje od povprečne izvozne cene, zlasti za male, srednje in velike nepovezane proizvajalce biodizla. Zato je argentinska vlada z umetno določitvijo cene domačega biodizla na umetno visoko raven izvajala politiko zagotavljanja cenovne podpore malim in srednjim podjetjem v industriji biodizla, ki so prodajali na domačem trgu.

(196) Argentinska vlada je po razkritju informativnega dokumenta nasprotovala ugotovitvi, da je domača cena biodizla določena na umetno visoki ravni.

(197) Komisija se s tem ni strinjala. Komisija je za oceno ravni domače cene biodizla uporabila javne podatke, ki jih je zagotovila argentinska vlada. Ti javni podatki so kazali, da domačo ceno določa argentinska vlada in tako ni prepuščena tržnim silam. Argentinska vlada ni izpodbijala navedbe, da določa domače cene biodizla. Poleg tega so javni podatki kazali, da so bile cene na domačem trgu, ki so jih plačevale družbe, ki so imele dostop do tega trga (tj. mala in srednja podjetja), dejansko višje od izvozne cene. Tudi tej razliki v ceni argentinska vlada ni nasprotovala. Zato je Komisija sklenila, da je domača cena biodizla določena na umetno visoki ravni. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(198) Argentinska vlada je po razkritju informativnega dokumenta trdila, da vzročne zveze med domnevno dohodkovno ali cenovno podporo in poznejšim učinkom povečanja izvoza ali zmanjšanja uvoza ni mogoče pozitivno potrditi ter da za največje proizvajalce obstajajo ovire za prodajo na domačem trgu.

(199) Komisija je to trditev zavrnila. Z reguliranjem domačega trga biodizla in dodelitvijo kvote samo manjšim podjetjem za proizvodnjo biodizla je argentinska vlada vzpostavila industrijo, v kateri se morajo največji proizvajalci soočiti z ovirami pri prodaji doma in so zato v celoti izvozno usmerjeni, s čimer spodbujajo izvozno konkurenčnost industrije biodizla. Poleg tega preglednica 2 iz uvodne izjave 209 zagotavlja podatke o argentinski proizvodnji biodizla od leta 2008 (ko se je v Argentini začela proizvodnja v velikem obsegu) in izvozu biodizla. Preglednica 2 kaže, da dohodkovna podpora za industrijo biodizla pozitivno vpliva na izvoz, saj je bila industrija biodizla ustvarjena kot izvozno usmerjena industrija, kar je še danes.

(200) Kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah od 186 do 191, je argentinska vlada izrazila namero, da bo podprla celotno domačo industrijo biodizla, ne glede na to, ali je usmerjena v prodajo na domačem trgu ali v izvoz. Vendar v obdobju preiskave nobeden od vzorčenih proizvajalcev izvoznikov ni prodajal večjih količin na domačem trgu. Vsi vzorčeni proizvajalci izvozniki so pojasnili, da je bilo domače povpraševanje zadovoljeno s ponudbo malih in srednjih podjetij, ki jim je argentinska vlada podelila kvote. Dejstvo, da je bila za velika podjetja določena posebna cena, ni spremenilo dejstva, da v obdobju preiskave nobeno od velikih podjetij ni prodajalo na domačem trgu. Posledično je argentinska vlada z oviranjem industrije biodizla pri prodaji na domačem trgu, spodbudila izvoz argentinske industrije biodizla.

(201) Zato je Komisija sklenila, da je namera argentinske vlade, da podpre vzpostavitev in razvoj argentinske industrije biodizla, očitna.

3.2.2.9 Podporni ukrepi za industrijo biodizla

(202) Kot je navedeno v uvodnih izjavah od 186 do 201, si je argentinska vlada prizadevala za podporo industriji biodizla s sprejetjem sklopa ukrepov, vključno z izvoznimi davki na sojo, izvoznimi kvotami na proizvodnjo drugih žit razen soje, prepovedjo uvoza soje v obdobju pred obdobjem preiskave in dodelitvijo subvencij pridelovalcem soje v večini najmanj razvitih provincah Argentine. S temi ukrepi je bil v Argentini vzpostavljen umeten, razdrobljen, nizkocenovni domači trg soje v korist domače industrije biodizla. Poleg tega je argentinska vlada z zakonom o biogorivih iz leta 2006 ([90]) vzpostavila režim spodbujanja proizvodnje biodizla. Kot je navedeno tudi v uvodni izjavi 191, se je ta podpora nadaljevala tudi po koncu obdobja preiskave, ko je argentinska vlada skupaj z drugimi organi in udeleženci na trgu ustanovila skupno delovno skupino, da bi bolje zasnovala in izboljšala nacionalno strategijo za biodizel. Zato je Komisija na podlagi razpoložljivih informacij ugotovila, da je argentinska vlada v zadnjem desetletju uvedla sklop ukrepov za vzpostavitev, razvoj in podpiranje industrije biodizla.

([90]) Zakon št. 26.093 iz leta 2006.

3.2.2.10 Sklop ukrepov, ki jih je sprejela argentinska vlada, je mogoče opredeliti kot „kakršno koli obliko dohodkovne/cenovne podpore“ v smislu člena XVI Sporazuma o carinah in trgovini iz leta 1994

(203) Argentinska vlada s sklopom ukrepov, opisanih v uvodnih izjavah od 186 do 201, zagotavlja dohodkovno podporo industriji biodizla. Čeprav bi bilo mogoče trditi, da ukrepi, ki jih je argentinska vlada uvedla za pridelovalce soje, ne pomenijo pooblastila ali navodila, kar pa ne drži, Komisija meni, da bi pomenili vsaj regulativne pogoje, ki proizvajalcem biodizla umetno omogočajo, da pridobivajo sojo po cenah, nižjih od mednarodnih cen. V resoluciji iz leta 2012 ([91]) je argentinska vlada priznala, da industrija biodizla ustvarja dobiček, ki je leta 2012 zaradi sklopa ukrepov, ki jih je sprejela argentinska vlada, znašal do 25 %.

(204) Poleg tega je argentinska vlada uvedla zahteve po obveznem mešanju, tako da morajo družbe za oskrbo z gorivom v Argentini kupovati biodizel po umetno visokih cenah, ki jih določi argentinska vlada. Kot je pojasnjeno v oddelku 3.3, Komisija ni uvedla izravnalnih ukrepov zaradi sporazumov o dobavi biodizla, saj proizvajalci izvozniki v obdobju preiskave niso imeli koristi od tega ukrepa. Vendar dejstvo, da je sistem vzpostavljen, kaže, da argentinska vlada zagotavlja tudi cenovno podporo industriji biodizla.

(205) Komisija tudi ugotavlja, da je argentinska vlada z zakonom o biogorivih iz leta 2006 ([92]) vzpostavila režim spodbujanja proizvodnje biodizla, vključno z odobritvijo spodbud za podporo razvoja te industrije.

(206) Vsi ti ukrepi kažejo, da je argentinska industrija biodizla podprta in umetno spodbujana. To je priznala tudi argentinska vlada v eni od publikacij Nacionalnega inštituta za kmetijsko tehnologijo, pri čemer je navedla, da „se trg verjetno umetno spodbuja in da bi brez prisotnosti države izgubil svoj gospodarski pomen“ ([93]) ter da „je diferencirani izvozni davek jasna spodbuda za proizvodnjo biodizla in da brez pomoči države trg biodizla z enim samim prodajnim izdelkom za družbe, odvisne od nakupa olja na trgu, ne bi bil trajnosten“ ([94]).

(207) Zato je Komisija sklenila, da argentinska vlada z zgoraj navedenim sklopom ukrepov neposredno ali posredno zagotavlja dohodkovno ali cenovno podporo industriji biodizla, s čimer prispeva k njeni konkurenčnosti.

(208) Poleg tega, kot je navedeno v uvodnih izjavah 199 in 200, je argentinska industrija biodizla sektor, ki je bil vzpostavljen kot izvozno usmerjen in na katerem prevladujejo svetovne tržne cene.

(209) Kot je prikazano v preglednici 2, je bila argentinska industrija biodizla prvotno vzpostavljena kot izvozno usmerjena, pri čemer se je zlasti v prvih letih skoraj vsa proizvodnja biodizla izvozila in je vstopila na največje izvozne trge v okviru splošnega sistema preferencialov z ničelno tarifo ([95]).

Preglednica 2

Argentinska proizvodnja in izvoz biodizla (v tonah)

Leto	Proizvodnja	Skupni izvoz	Izvoz v Unijo	Izvoz (v % proizvodnje)
2008	711 864	680 219	n. r.	96
2009	1 179 103	1 142 283	n. r.	97

([91]) Skupne resolucije št. 438/2012, 269/2012 in 1001/2012 ministrstva za gospodarstvo in javne finance, ministrstva za industrijo ter ministrstva za zvezno načrtovanje, javne naložbe in storitve.

([92]) Glej poglavje II v Zakonu št. 26.093 iz leta 2006, na voljo na spletnem naslovu: http://servicios.infoleg.gob.ar/infolegInternet/anexos/115000-119999/116299/norma.htm.

([93]) Jorge A. Hilbert, Rodrigo Sbarra, Martin Lopez Amoros, Produccion de biodiesel a partir de aceite de soja – Context y Evolucion Reciente, Istituto Nacional de Tecnologia Agropecuaria – Ministerio de Agricultura, Ganaderia y Pesca, avgust 2011, stran 124 (na voljo na spletnem naslovu https://inta.gob.ar/sites/default/files/script-tmp-inta_biodiesel_de_aceite_de_soja_en_argentina.pdf, obiskano 4. septembra 2018).

([94]) Jorge A. Hilbert, Rodrigo Sbarra, Martin Lopez Amoros, Produccion de biodiesel a partir de aceite de soja – Context y Evolucion Reciente, Istituto Nacional de Tecnologia Agropecuaria – Ministerio de Agricultura, Ganaderia y Pesca, avgust 2011, stran 131 (na voljo na spletnem naslovu https://inta.gob.ar/sites/default/files/script-tmp-inta_biodiesel_de_aceite_de_soja_en_argentina.pdf, obiskano 4. septembra 2018).

([95]) Centro de Economia Internacional (CEI) – Ministrstvo za zunanje zadeve Argentine, Los biocombustibles ya froman parte de las agendas global y hemisférica, februar 2011 (na voljo na spletnem naslovu http://www.cei.gob.ar/userfiles/cei%20NOTA%2012.pdf, obiskano 4. septembra 2018).

Leto	Proizvodnja	Skupni izvoz	Izvoz v Unijo	Izvoz (v % proizvodnje)
2010	1 820 385	1 342 318	n. r.	74
2011	2 429 964	1 649 352	n. r.	68
2012	2 456 578	1 543 094	1 387 667	63
2013	1 997 809	1 149 259	478 750	58
2014	2 584 290	1 602 695	802 415	62
2015	1 810 659	788 226	6 250	44
2016	2 659 275	1 626 264	0	61
2017	2 871 435 (*)	1 650 119 (*)	638 091	57

Vir: ministrstvo za energetiko, argentinska vlada in statistični urad INDEC, argentinska vlada – * = ocena.

(210) Zato se je s podporo domači industriji biodizla dajala prednost izvozu biodizla, zaradi česar so lahko proizvajalci biodizla nepošteno konkurirali proizvajalcem biodizla v drugih državah, ki niso bili upravičeni do nižjih cen surovin. Zaradi nižjih stroškov so se zvišali prihodki, ki so se lahko bodisi pretvorili v dodaten dobiček bodisi uporabili za znižanje cene ali oboje. Argentinska industrija biodizla je večinoma usmerjena v izvozne trge, zlasti trg Unije.

(211) Po dokončnem razkritju se argentinska vlada ni strinjala z ugotovitvijo Komisije, da se „sklop ukrepov“, ki jih je sprejela argentinska vlada, šteje za „kakršno koli obliko dohodkovne ali cenovne podpore“ v smislu člena XIV GATT 1994 in člena 1.1(a)(2) Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih, s čimer je bil povečan izvoz biodizla.

(212) Ker argentinska vlada ni predložila nadaljnjih utemeljitev v podporo tej trditvi, je Komisija to trditev zavrnila.

3.2.2.11 Zaključek

(213) Zato je Komisija sklenila, da argentinska vlada s sklopom ukrepov neposredno ali posredno zagotavlja dohodkovno/cenovno podporo industriji biodizla, zaradi česar se je povečal izvoz biodizla v smislu člena 3(1)(b) osnovne uredbe.

3.2.2.12 Ugodnost

(214) Po ugotovitvi, da sklop ukrepov pomeni finančni prispevek argentinske vlade, izveden s pooblastilom ali navodilom, danim zasebnim organom, in/ali dohodkovno/cenovno podporo, je Komisija v skladu s členom 3(2) in členom 5 osnovne uredbe znesek subvencij izračunala glede na ugodnost za prejemnika, ki je bila ugotovljena v obdobju preiskave.

(215) Ker je večina ukrepov argentinske vlade namenjenih umetnemu zniževanju domače cene soje, ki zagotavlja večje prihodke za argentinske proizvajalce biodizla, je Komisija proučila, ali je bila s podporo argentinske vlade industriji biodizla dodeljena ugodnost, pri čemer je uporabila razliko med cenami, ki so jih plačevali domači proizvajalci biodizla, in referenčno vrednostjo na podlagi prevladujočih tržnih pogojev v Argentini za sojo.

(216) Komisija je domnevala, da je taka razlika zagotovila večje dobičke argentinskim proizvajalcem biodizla in je bila s tem najmanj enaka ugodnostim, pridobljenim z dohodkovno/cenovno podporo argentinske vlade. Ta primerjalna metoda je tudi zagotavljala, da ni bilo dvojnega štetja z drugimi subvencijami, proti katerim so bili v sedanji preiskavi uvedeni izravnalni ukrepi in ki argentinskim proizvajalcem biodizla prav tako zagotavljajo dohodkovno/cenovno podporo.

(217) Komisija je najprej izračunala tehtano povprečno nakupno ceno soje, ki so jo v obdobju preiskave plačevali vzorčeni argentinski proizvajalci soje. Tehtano povprečje se je izračunalo glede na posamezne mesece in glede na dostavo pridelovalcev soje v obrat za proizvodnjo biodizla v Argentini.

(218) Povprečna nakupna cena je temeljila na cenah, brez DDV, in količinah, navedenih na seznamih računov za posamezne transakcije, ki so jih predložile družbe in so bili preverjeni med preveritvenimi obiski.

(219) To povprečno ceno je bilo treba primerjati z ustrezno referenčno vrednostjo. V skladu s členom 6(d) osnovne uredbe se primernost plačila določi glede na prevladujoče tržne pogoje za zadevni izdelek v državi, kjer se dobava opravi, tj. Argentini, vključno s ceno, kakovostjo, razpoložljivostjo, tržljivostjo, prevozom in drugimi pogoji nakupa ([96]). To temelji na členu 14(d) Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih ter bi se moralo razlagati in uporabljati ob upoštevanju tega člena.

(220) Soja je primarni proizvod, soja, uvožena v Argentino, pa je primerljiva z doma pridelano sojo. Vzorčeni proizvajalci izvozniki so vso sojo uvažali na podlagi CIF, pri čemer je bila raven cene v povprečju enaka ne glede na poreklo. Dejanske uvozne cene pod pogoji CIF za obrate za drobljenje so bile na enaki ravni kot svetovna tržna cena, ki je navedena kot FOB Mehiški zaliv. Ugotovljeno je bilo, da je bilo za nakupe doma pridelane soje določenih več pogojev Incoterms. Vendar je bila velika večina nakupov doma pridelane soje dobavljena tudi domačim obratom za drobljenje. Uvoz soje je predstavljal velik delež nakupov vzorčenih proizvajalcev izvoznikov, in sicer 4,6 %. Ti nakupi so bili razpršeni po več kot sto transakcijah. Čeprav so imeli vzorčeni proizvajalci izvozniki različne dobavitelje iz več sosednjih držav, je bilo za uvozno ceno ugotovljeno, da je bila v povprečju na enaki ravni, kot je opisano v uvodni izjavi 223.

(221) Zato je Komisija menila, da se za dejanske cene, ki so jih za uvoženo sojo plačevali vzorčeni proizvajalci izvozniki, šteje, da odražajo neizkrivljene tržne pogoje v Argentini, vključno s splošno veljavnimi stroški dostave, vključenimi v končno ceno ([97]).

(222) Dejstvo, da se ta uvoz vzorčenih proizvajalcev izvoznikov ni uporabljal za proizvodnjo biodizla, ampak za proizvodnjo sojinega olja, ne spremeni tega zaključka, saj je bilo v obdobju preiskave povpraševanje po soji za proizvodnjo biodizla v Argentini v celoti zadovoljeno z domačo dobavo soje. Hkrati ni razlik v kakovosti med različnimi vrstami soje, ki so na voljo, zaradi katerih uvožena soja ne bi bila uporabna za proizvodnjo biodizla. Zato je Komisija menila, da so ti nakupi ustrezno referenčno merilo.

(223) Na podlagi tega je Komisija uporabila dejansko ceno, po kateri so vzorčeni proizvajalci izvozniki uvažali sojo v Argentino, pri čemer je vsa soja prihajala iz sosednjih držav, kot najboljše možno merilo neizkrivljenih argentinskih domačih cen za te izdelke. Dejansko so bile navedene cene na enaki ravni kot cene na svetovnem trgu, povprečna cena v obdobju preiskave pa je bila 6 043 ARS/tono.

(224) Komisija je ceno, ki so jo za doma pridelano sojo plačevali argentinski proizvajalci, primerjala s tehtano povprečno dejansko uvozno ceno soje glede na posamezne mesece. Ta uvoz je bil v celoti opravljen v okviru režima začasnega uvoza, zato zanj niso veljale uvozne dajatve, dejanska cena, ki so jo plačevali vzorčeni proizvajalci izvozniki, pa se šteje za primerno v prevladujočih tržnih pogojih v Argentini.

(225) Skupni znesek razlike predstavlja „prihranke“ argentinskih proizvajalcev biodizla, ki kupujejo sojo na izkrivljenem argentinskem trgu, v primerjavi s ceno, ki bi jo morali plačati, če izkrivljanj ne bi bilo. Ta skupni znesek v osnovi predstavlja ugodnost, ki jo je argentinska vlada v obdobju preiskave zagotavljala argentinskim proizvajalcem.

([96]) Glej poročilo pritožbenega organa WT/DS436/AB/R – ZDA – Izravnalni ukrepi za nekatere ploščate toplo valjane izdelke iz ogljikovega jekla iz Indije – z dne 8. decembra 2014, točka 4.244.

([97]) V zvezi s tem glej ugotovitve pritožbenega organa v poročilu WT/DS436/AB/R – ZDA – Izravnalni ukrepi za nekatere ploščate toplo valjane izdelke iz ogljikovega jekla iz Indije – z dne 8. decembra 2014, točke 4.292–4.322.

(226) V skladu s členom 7(2) osnovne uredbe je Komisija te zneske subvencij dodelila k skupnim prihodkom od proizvodnje vzorčenih proizvajalcev izvoznikov, ki je temeljila na soji, v obdobju preiskave kot ustrezni imenovalec, ker je subvencija zagotavljala ugodnost za celotno proizvodnjo izdelkov, ki so temeljili na soji, in ne le za zadevni izdelek ali proizvodnjo, namenjeno izvozu.

(227) Za obdobje po obdobju preiskave je argentinska vlada sprejela Odlok št. 1343/2016 ([98]), v katerem je določena stopnja izvoznega davka na sojo in sojino olje. Stopnja se bo od 1. januarja 2018 do 31. decembra 2019 vsak mesec znižala za 0,5 %. Tako se bo izvozni davek za sojo ob koncu leta 2019 znižal na 18 %.

(228) Argentinska vlada je 3. septembra 2018 sprejela Odlok št. 793/2018 ([99]) o določitvi stopnje izvoznega davka na sojo na 18 % od navedenega datuma dalje, vendar bo uvedla dodatni izvozni davek v višini 4 ARS na vsak izvoženi USD, pri čemer se davek izračuna na podlagi vrednosti FOB izvožene soje, izražene v USD. To kaže, da se lahko argentinska vlada kadar koli odloči spremeniti stopnjo izvoznega davka.

(229) Dogodki po odločitvi Komisije septembra 2018, da ne bo uvedla začasnih ukrepov, nadalje potrjujejo, da ima argentinska vlada pooblastilo za redno prilagajanje sistema izvoznih davkov. Zlasti omejitev skupnega izvoznega davka na 12 %, ki je bila septembra uvedena z odlokom, se je z zakonom o sprejetju proračuna za leto 2019 že zvišala na 33 % in taka omejitev se lahko uporablja do konca leta 2020 ([100]).

(230) Zato je Komisija sklenila, da se bo ugodnost zagotavljala tudi po obdobju preiskave v skladu z drugim stavkom člena 15(1) osnovne uredbe.

(231) Argentinska vlada in zbornica CARBIO sta po razkritju informativnega dokumenta trdili, da referenčno merilo uvožene soje ne odraža tržnih pogojev v Argentini.

(232) Trditev argentinske vlade, da uvozna cena odraža alternativno tržno referenčno merilo, kaže nepravilno razlago dejstev. Dejansko je Komisija kot referenčno merilo uporabila uvozno ceno soje, ki so jo dejansko plačali vzorčeni proizvajalci izvozniki. Komisija je to ceno štela za ustrezno referenčno merilo, ker je odražala tržne pogoje v Argentini, na katere niso vplivali ukrepi argentinske vlade (kot je bilo preverjeno pri primerjavi teh uvoznih cen z mednarodnimi cenami). Komisija je uvozno ceno CIF štela za ustrezno, saj je odražala ceno v obratu za drobljenje v pristanišču.

(233) Priznala je, da bi bilo treba pri referenčnem merilu upoštevati morebitno primerjalno prednost prevladujoče države. Vendar niti argentinska vlada niti zbornica CARBIO nista utemeljili trditve, da izbrano referenčno merilo v državi ne odraža tržnih razmer, ki prevladujejo v Argentini, in nista zagotovili dokazov zanjo. Te trditve so bile zato zavrnjene.

(234) Po dokončnem razkritju se argentinska vlada in zbornica CARBIO nista strinjali, da je cena, ki je bila plačana za uvoženo sojo, predstavljala ustrezno referenčno merilo, saj ni odražala tržnih pogojev v Argentini.

(235) Komisija je v uvodnih izjavah 220, 232 in 233 podrobno pojasnila, zakaj je menila, da je uvožena soja reprezentativna in kupljena na podlagi prevladujočih tržnih pogojev v Argentini. Ker argentinska vlada ali zbornica CARBIO nista predložili nobenih dokazil za svoje nestrinjanje s to ugotovitvijo, je Komisija trditev zavrnila.

(236) Vzorčeni proizvajalci izvozniki so po razkritju informativnega dokumenta trdili, da je referenčna cena, ki temelji na ceni enakega primarnega proizvoda v popolnoma drugačni regiji, nezanesljiva. Komisija je ugotovila, da so vzorčeni proizvajalci izvozniki sojo uvažali samo iz sosednjih držav. Zato so bili ti podatki najboljše merilo za neizkrivljeno ceno v Argentini brez podpore argentinske vlade, razen tega so bili najbolj zanesljivi. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(237) Zbornica CARBIO je po razkritju informativnega dokumenta nadalje trdila, da zaradi znižanja izvoznega davka na sojo s 30 % na 18 % ugodnost ne obstaja več.

([98]) Odlok št. 1343/2016 ministrstva za živilskopredelovalno industrijo, Derecho de exportación. Alícuota – Modificación, z dne 2. januarja 2017.
([99]) Odlok št. 793/2018, Poder Ejecutivo Nacional, Derechos de exportación – Modificación, z dne 3. septembra 2018.
([100]) https://www.minhacienda.gob.ar/onp/presupuestos/2019, Proyecto de Ley, Articulo 83.

(238) Komisija je ugotovila, da je razumevanje stopnje izvoznega davka s strani zbornice CARBIO napačno. Z Odlokom št. 793/2018 je bila stopnja izvoznega davka določena na 18 %, vendar je bil uveden tudi dodatni 12-odstotni izvozni davek z omejitvijo 4 ARS na USD izvoza. Dejansko to pomeni, da je bil izvozni davek določen na približno 28 % v primerjavi s 30 % v obdobju preiskave.

(239) Komisija je ugotovila, da je do spremembe prišlo po obdobju preiskave o subvencioniranju. V skladu s členom 11(1) osnovne uredbe se informacije, ki se nanašajo na obdobje, ki sledi obdobju preiskave, navadno ne upoštevajo. Zbornica CARBIO ni navedla utemeljenih razlogov, zakaj bi bilo te informacije treba upoštevati.

(240) Poleg tega zbornica CARBIO ni predložila dokazov za svojo trditev, da trditve o subvenciji ali ugodnosti zaradi obstoja izvoznega davka na sojo niso več utemeljene. Komisija je sklenila, da rahlo znižanje izvoznega davka na sojo za približno 2 % ni dokazalo, da subvencije ne zagotavljajo več ugodnosti zadevnim izvoznikom. Komisija je menila, da bi bilo treba morebitni vpliv dodatnega znižanja ali odprave izvoznega davka na sojo proučiti v okviru pregleda in ne v sedanji preiskavi.

(241) Zbornica CARBIO je nadalje trdila, da bi se vsaka domnevna ugodnost, zagotovljena argentinskim proizvajalcem z zvišanjem davka na sojo, izravnala z zvišanjem neposrednega izvoznega davka na biodizel in bi jo bilo treba zato v skladu s členom 7(1)(b) osnovne uredbe odšteti od zneska izračunane celotne subvencije.

(242) Zbornica CARBIO ni utemeljila trditve, da je bil izvozni davek na biodizel, ki se je izvažal v Unijo, posebej namenjen za izravnavo subvencije, kot je navedeno v členu 7(1)(b) osnovne uredbe. Poleg tega ni uspela pojasniti, kako dejanski izvozni davek na biodizel izravnava podporo, zagotovljeno z ukrepi argentinske vlade, vključno z izvoznim davkom na sojo. Komisija je zato to trditev zavrnila.

(243) Zbornica CARBIO je posebej predložila dodatne pripombe v zvezi s spremembami sistema izvoznih davkov po koncu obdobja preiskave, vključno s povečanjem izvoznega davka na biodizel, in spremembami izvoznega davka na sojo. Komisija je zavrnila trditev, da so te spremembe kakor koli spremenile zaključke Komisije.

(244) Prvič, izvozni davek na biodizel, uveden po koncu obdobja preiskave, nima očitnega učinka na obseg ugodnosti, ki so jih deležni proizvajalci biodizla in temeljijo na zagotavljanju soje za plačilo, nižje od primernega.

(245) Drugič, še vedno obstaja izvozni davek na sojo in predložen ni bil noben dokaz, da se je po obdobju preiskave cena soje v Argentini povečala, s čimer bi se obseg ugdnosti teoretično zmanjšal.

(246) Po dokončnem razkritju je argentinska vlada poudarila, da člen 81 zakona o proračunu „omejitve skupnega izvoznega davka, uvedenega v septembru z Odlokom št. 783/2018“, ne povečuje na 33 %, ker je bila s členom 83 določena omejitev stopnje izvoznega davka na 30 % obdavčljive vrednosti ali uradne cene FOB.

(247) Čeprav bi bil izvozni davek omejen na 30 %, bi bila ugotovitev Komisije, da se bo ugodnost zagotavljala tudi po obdobju preiskave v skladu z drugim stavkom člena 15(1) osnovne uredbe, še vedno točna.

(248) Vzorčeni proizvajalci izvozniki so po razkritju informativnega dokumenta predložili pripombe v zvezi z izračunom ugodnosti, zagotovljene z dobavo soje za plačilo, nižje od primernega. Te pripombe so bile specifične za posamezno družbo in so se v glavnem nanašale na tiskarske napake ali nadaljnje zahtevke za prilagoditev.

(249) Kjer je bila ugotovljena tiskarska napaka, je bila popravljena, na primer vključitev transakcij z ničelno količino za zagotovitev, da je bila cena na kupljeni kilogram prava. Vendar če je družba zahtevala, da se podatki, ki so bili preverjeni, spremenijo po preverjanjih na kraju samem, je bila taka zahteva zavrnjena, saj Komisija točnosti novih nepreverjenih podatkov ni mogla potrditi.

(250) Po dokončnem razkritju sta dva proizvajalca izvoznika, ki sta zahtevala, da se preverjeni podatki znova spremenijo, ponovila isto trditev, ki je bila ponovno zavrnjena iz istih razlogov kot prej.

(251) Zbornica CARBIO je na zaslišanju po razkritju informativnega dokumenta trdila, da bi morala Komisija pri izračunu ugodnosti zanemariti tiste nakupe soje, ki so jih izvedle povezane družbe, da bi lahko izračunala nakupno ceno v Argentini. Komisija je ugotovila, da so nakupe soje v Argentini s strani proizvajalcev izvoznikov v obdobju preiskave izvedli povezani in tudi nepovezani dobavitelji ter da so bile cene enake. To jasno kaže, da so bili nakupi s strani povezanih dobaviteljev opravljeni pod običajnimi tržnimi pogoji. Zato Komisija ni videla razloga, da ne bi uporabila teh transakcij za izračun ugodnosti za proizvajalca biodizla, ki je bila izračunana na podlagi mesečnih povprečij na kilogram kupljene soje. Zato je bila ta trditev zavrnjena.

3.2.2.13 Specifičnost

(252) Sklop ukrepov argentinske vlade je bil namenjen zagotavljanju ugodnosti nekaterim industrijam, vključno z domačo industrijo biodizla. Čeprav izkrivljanja na trgu soje zagotavljajo ugodnosti tudi za izdelke na koncu proizvodne verige, ne le za biodizel, je ugodnost dejansko na voljo le za nekatere industrije v Argentini, in sicer tiste v vrednostni verigi soje. Poleg tega so navedeni ukrepi omejeni na skupino podjetij ali industrij, čeprav je podpora argentinske vlade, ki je na podlagi več ukrepov dodeljena za biodizel, dodeljena tudi za druga biogoriva. Zato so specifični v skladu s členom 4(2)(a) osnovne uredbe.

(253) Zbornica CARBIO je po razkritju informativnega dokumenta trdila, da ukrepi niso omejeni na industrijo biodizla in zato niso specifični. Zbornica CARBIO je to trditev ponovila po dokončnem razkritju, ne da bi predložila nove dokaze. Komisija je menila, da posebne značilnosti zagotovljenega blaga, tj. soje, omejujejo njegovo možno uporabo na samo nekatera podjetja ([101]). Zato je Komisija zavrnila trditev zbornice CARBIO, da subvencija ni specifična za industrijo biodizla.

3.2.3 *Zaključek*

(254) Komisija je ugotovila, da je argentinska vlada s sklopom ukrepov zagotavljala podporo industriji biodizla, tudi z zagotavljanjem soje za plačilo, nižje od primernega. Argentinska vlada je prejemnikom zagotovila ugodnost, ki je specifična, zato pomeni subvencijo, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi.

(255) Zbornica CARBIO je po razkritju informativnega dokumenta trdila, da se je Komisija za oblikovanje zaključka o finančnem prispevku in/ali dohodkovni in cenovni podpori opirala le na izvozni davek na sojo.

(256) Komisija se s tem ni strinjala. Komisija je od začetka te preiskave ugotovila, da je argentinska vlada uporabljala tudi druga orodja (poleg izvoznega davka na sojo), ki bodo preiskana v okviru podpore argentinske vlade industriji biodizla ([102]). Kot je bilo že pojasnjeno, je Komisija izvozni davek štela za enega od instrumentov za zagotavljanje soje za plačilo, nižje od primernega, na argentinskem domačem trgu, kar pomeni subvencijo, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi. Drugi ukrepi argentinske vlade kažejo, da je argentinska vlada pridelovalcem soje dala navodila, naj prodajajo sojo industriji biodizla po umetno nizki ceni, zato je imela argentinska vlada jasen namen podpreti domačo industrijo biodizla.

(257) Čeprav je Komisija ugotovila, da nekatere od drugih domnevnih subvencij iz pritožbe v obdobju preiskave niso pomenile subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi (zlasti sporazum o dobavi biodizla ali nekatere davčne oprostitve), so bile sestavni del sklopa ukrepov za podporo industrije biodizla in so okrepile

([101]) Poročilo posebne skupine, ZDA – Določitev dokončne izravnalne dajatve ob upoštevanju nekaterih vrst lesa iglavcev iz Kanade, WT/DS257/R in Popr. 1, sprejeta 17. februarja 2004, kot sta bila spremenjena s poročilom pritožbenega organa WT/DS257/AB/R, točka 7.116. Glej tudi Poročilo pritožbenega organa WT/DS436/AB/R – ZDA – Izravnalni ukrepi za nekatere ploščate toplo valjane izdelke iz ogljikovega jekla iz Indije – z dne 8. decembra 2014, točka 4398.

([102]) Glej memorandum o zadostnosti dokazov z dne 30. januarja 2018, str. 6 („Ti elementi bodo proučeni med preiskavo. Vendar Komisija v tej fazi meni, da obstajajo zadostni dokazi o obstoju subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi. Zlasti se zdi, da so izvozni davki eno od orodij, ki jih je argentinska vlada razvila za dajanje navodil pridelovalcem soje in proizvajalcem sojinega olja, naj zagotavljajo surovine za proizvajalce biodizla. Zdi se tudi, da argentinska vlada zagotavlja spodbude za dobavitelje surovin, da bi ti umetno ohranjali velik obseg proizvodnje v korist proizvajalcev biodizla“) in str. 14 („Če pritožnik ne zagotovi zadostnih dokazov o določeni subvenciji ali programu subvencij, si Komisija pridržuje pravico, da jih prouči v okviru teh postopkov v skladu s členom 10(7) osnovne uredbe“).

obstoj dohodkovne/cenovne podpore za industrijo biodizla. Povedano drugače, dejstvo, da ni bilo ugotovljeno, da so vzorčeni proizvajalci izvozniki v obdobju preiskave uporabljali nekatere subvencije, ne zanika obstoja sklopa ukrepov argentinske vlade za podporo domači industriji biodizla.

(258) Komisija je proučila vse dokaze, ki so bili na voljo v tej preiskavi, da bi podprla svoje ugotovitve. Kot je priznal pritožbeni organ v zadevi ZDA – Preiskava o izravnalni dajatvi za DRAMS, *„iz posameznih posrednih dokazov verjetno ne bo razvidno pooblastilo ali navodilo; pomembnost posameznih dokazov lahko postane jasna šele, če se obravnavajo skupaj z drugimi dokazi“* ([103]).

(259) Zato je Komisija ocenila ne le izvozni davek na sojo, ampak tudi sklop ukrepov argentinske vlade za podporo industriji biodizla, pri čemer je v tem postopku združila vse neposredne in posredne dokaze ter tako ugotovila, da so na podlagi vseh dokazov obstajali pooblastilo ali navodilo, dano zasebnim organom in/ali dohodkovna/cenovna podpora.

3.2.4 *Izračun zneska subvencije*

(260) Raven subvencije, določena v zvezi s tem sklopom ukrepov v obdobju preiskave za vzorčene proizvajalce izvoznike, znaša:

Preglednica 3

Podpora argentinske vlade za industrijo biodizla

Družba/skupina	Stopnja subvencije
LDC Argentina SA	26,14 %
Skupina Renova	25,05 %
Skupina T6	33,15 %

3.3 **Vladni nakup domačega biodizla za plačilo, višje od primernega, in/ali dohodkovna ali cenovna podpora (sporazum o dobavi biodizla)**

3.3.1 *Uvod*

(261) Pritožnik trdi, da je argentinska vlada sklenila sporazume o dobavi biodizla (v nadaljnjem besedilu: sporazumi) s proizvajalci biodizla v Argentini v skladu s poglavjem II zakona o biogorivih iz leta 2006 (Zakon št. 26.093 iz leta 2006) ([104]). Ti sporazumi so bili namenjeni zagotavljanju biodizla za domači trg glede na obveznost mešanja goriv, ki se je uporabljala v obdobju od leta 2010. V skladu s to obveznostjo morajo družbe, ki mešajo goriva, kupovati biodizel in ga pred prodajo zmešati z mineralnim dizlom.

(262) Argentinska vlada je določila individualne in skupne kvote za oskrbo domačega trga z biodizlom, pritožnik pa trdi, da so med podpisniki sporazumov vzorčeni proizvajalci izvozniki, kot so LDC, Vicentin in Renova.

(263) V sporazumih je določeno, da morajo proizvajalci s kvotami dobavljati biodizel družbam, ki mešajo goriva, po ceni, ki jo določi argentinska vlada, na ravni, ki namenoma zagotavlja, da so zajeti stroški proizvodnje proizvajalcev in dobiček.

(264) Na podlagi določanja umetno visoke cene in količine, ki jo morajo proizvajalci zagotavljati družbam, ki mešajo gorivo, pritožnik trdi, da je to subvencija, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi.

([103]) Poročilo pritožbenega organa, *ZDA – DRAMS*, točka 154.
([104]) Zakon št. 26.093 z dne 12. maja 2006. Régimen de Regulación y Promoción para la Producción y Uso Sustentables de Biocombustibles. Autoridad de aplicación. Funciones. Comisión Nacional Asesora. Habilitación de plantas productoras. Mezclado de Biocombustibles con Combustibles Fósiles. Sujetos beneficiarios del Régimen Promocional. Infracciones y sanciones.

3.3.2 *Ugotovitve preiskave*

(265) Komisija je med preiskavo ugotovila, da od koledarskega leta 2015 ni bil sklenjen noben sporazum o dobavi biodizla. Ta sporazum iz leta 2015 ni bil podaljšan in ni bil več veljaven.

(266) Vendar ministrstvo za energetiko in rudarstvo kot izvršilni organ veljavnega sistema obveznosti mešanja goriv v skladu z Zakonom št. 26.093 iz leta 2006 še naprej dodeljuje kvote ter določa ceno, po kateri morajo družbe, ki mešajo goriva, kupovati biodizel. To dejansko počne brez sporazuma o dobavi biodizla.

(267) V obdobju preiskave je ministrstvo za energetiko in rudarstvo na podlagi ocenjenega povpraševanja dodelilo kvote družbam v Argentini z zmogljivostjo do 50 000 ton biodizla na leto.

(268) V obdobju preiskave nobeden od vzorčenih proizvajalcev izvoznikov ni prejel kvote.

3.3.3 *Zaključek*

(269) Ker v obdobju preiskave nobeden od vzorčenih proizvajalcev izvoznikov ni prejel kvote, nobena od teh družb ni prodajala biodizla na domačem trgu prek sistema kvot, ki se je izvajal v obdobju preiskave. Poleg tega v obdobju preiskave ni veljal noben sporazum o dobavi biodizla, ki bi se nanašal na proizvajalce izvoznike. Zato vzorčeni proizvajalci izvozniki v obdobju preiskave niso prejeli ugodnosti od nobenega sistema kvot.

3.4 **Zagotavljanje posojil in financiranja izvoza po preferenčnih pogojih ter preferenčna posojila**

3.4.1 *Uvod*

(270) Pritožnik je trdil, da je banka Banco de la Nación Argentina (v nadaljnjem besedilu: BNA) ena od največjih bank v državi in je v celoti v državni lasti. Navedel je, da argentinska vlada učinkovito vsakodnevno upravlja banko BNA prek svojega organa, ki imenuje vse člane odbora.

(271) Pritožnik je trdil, da banka BNA posoja denar mikro, malim in srednjim podjetjem za naložbe in obratna sredstva ter da so bila ta posojila dana po preferenčnih obrestnih merah.

3.4.2 *Ugotovitve preiskave*

(272) Komisija je med preveritvenim obiskom pri argentinski vladi zahtevala podrobnosti o vseh posojilih, ki so jih zagotovile banka BNA in druge banke v javni lasti, skupaj s pogoji posojil in obračunano obrestno mero.

(273) Posojila, dodeljena vzorčenim družbam, so se proučila in primerjala s posojili, ki so jih zagotovile banke v zasebni lasti, da bi se ugotovilo, ali je bilo katero koli posojilo dano po preferenčnih pogojih. To se je proučilo glede na obrestne mere in tudi posojilne pogoje.

(274) O preferenčnih posojilih vzorčenim proizvajalcem izvoznikom v obdobju preiskave dokazov ni bilo.

3.4.3 *Zaključek*

(275) Komisija je sklenila, da vzorčenim proizvajalcem izvoznikom v obdobju preiskave ni bilo dodeljeno nobeno preferenčno posojilo.

3.5 **Opustitev ali neizterjava prihodka vlade na podlagi zakona o biogorivih iz leta 2006**

3.5.1 *Uvod*

(276) Pritožnik je trdil, da člen 15 zakona o biogorivih iz leta 2006 ([105]) predvideva možnost, da proizvajalci biodizla znižajo davčno osnovo, ki se uporablja za izračun najnižjega predvidenega davka od dohodka. Trdil je tudi, da je na podlagi člena 15.1 istega zakona dovoljena pospešena amortizacija za investicijsko blago.

([105]) BIOCOMBUSTIBLES Ley 26.093 Régimen de Regulación y Promoción para la Producción y Uso Sustentables de Biocombustibles. Autoridad de aplicación. Funciones. Comisión Nacional Asesora. Habilitación de plantas productoras. Mezclado de Biocombustibles con Combustibles Fósiles. Sujetos beneficiarios del Régimen Promocional. Infracciones y sanciones.

3.5.2 *Ugotovitve preiskave*

(277) S preiskavo je bilo ugotovljeno, da v obdobju preiskave nobeden od vzorčenih proizvajalcev izvoznikov ni imel koristi od promocijskih ugodnosti iz člena 15 zakona o biogorivih.

3.5.3 *Zaključek*

(278) Vzorčeni proizvajalci izvozniki v obdobju preiskave niso uporabili tega ukrepa, zato je Komisija sklenila, da proti njemu ni treba uvesti izravnalnih ukrepov.

3.6 **Davčne oprostitve na ravni province, ki jih je zagotovila provinca Cordoba**

3.6.1 *Pravna podlaga*

(279) Pritožnik je trdil, da je provinca Cordoba zagotovila davčne oprostitve na ravni province industriji biodizla v skladu z Zakonom province št. 9397 ([106]), sprejetim leta 2007. Zakon določa, da bodo projekti, ki jih je izvršilni organ odobril za proizvodnjo, razvoj in trajnostno rabo biogoriv, 15 let oproščeni plačila davkov.

3.6.2 *Ugotovitve preiskave*

(280) S preiskavo je bilo ugotovljeno, da so bile davčne oprostitve na voljo proizvajalcem biogoriv s sedežem v provinci Cordoba. V oddelkih 5 in 6 Zakona province št. 9397 je navedeno, da so projekti za proizvodnjo, razvoj in trajnostno rabo biogoriv oproščeni plačila davkov na ravni province. Komisija ni našla nobenih dokazov, prav tako pa tudi zainteresirane strani niso trdile, da so davčne ugodnosti, ki so bile na podlagi Zakona province št. 9397 zagotovljene posebej za industrijo biodizla, del širše sheme davčnih ugodnosti, široko dostopnih v provinci Cordoba.

3.6.3 *Zaključek*

(281) Družbe proizvajalke biodizla s sedežem v provinci Cordoba imajo koristi od 15-letne oprostitve plačevanja davka od prihodka, oprostitve plačevanja upravne takse in davka na nepremičnine, sklada za financiranje prispevkov v okviru izobraževalnega sistema in sklada za financiranje prispevkov za infrastrukturna dela. Te davčne oprostitve naj bi koristile domačim družbam, ki proizvajajo biodizel, kot je določeno v Zakonu province št. 9397. Čeprav je imel eden od proizvajalcev izvoznikov iz vzorca sedež v provinci Cordoba, v tej provinci ni proizvajal biodizla. Drugi vzorčeni proizvajalci izvozniki niso imeli sedeža v tej provinci. Komisija je zato ugotovila, da vzorčeni proizvajalci izvozniki v obdobju preiskave niso uporabljali davčne oprostitve.

3.7 **Davčne oprostitve na ravni province, ki jih je zagotovila provinca Buenos Aires**

3.7.1 *Pravna podlaga*

(282) Pritožnik je trdil, da je provinca Buenos Aires uvedla Zakon province št. 13.719, ki upošteva zakon o biogorivih iz leta 2006, da bi upravičence oprostila plačila davkov, če izpolnjujejo pogoje in so registrirani kot proizvajalci biogoriv v skladu z zakonom iz leta 2006.

3.7.2 *Ugotovitve preiskave*

(283) S preiskavo je bilo ugotovljeno, da so bile davčne oprostitve na voljo proizvajalcem biogoriv s sedežem v provinci Buenos Aires. Vendar pa nobeden od vzorčenih proizvajalcev izvoznikov biodizla ni imel sedeža v tej provinci.

3.7.3 *Zaključek*

(284) Komisija je ugotovila, da v obdobju preiskave nobeden od vzorčenih proizvajalcev izvoznikov ni imel koristi od davčnih oprostitev iz Zakona province št. 13.719.

([106]) Ley no 9397 Adhesion de la provincial a ley nacional no 26.093, y declaracion de interes public de la promocion de la produccion, procesamiento y uso sustentable de biocombustibles.

3.8 **Sistem province Santiago del Estero za spodbujanje in industrijski razvoj – Zakon province št. 6.750**

3.8.1 *Pravna podlaga*

(285) Pritožnik je trdil, da bi lahko imele industrije v provinci Santiago del Estero koristi od različnih davčnih ugodnosti in oprostitev v okviru Zakona province št. 6.750, sprejetega leta 2005.

3.8.2 *Ugotovitve preiskave*

(286) Nobeden od vzorčenih proizvajalcev izvoznikov ni imel sedeža v tej provinci.

3.8.3 *Zaključek*

(287) Komisija je ugotovila, da v obdobju preiskave nobeden od vzorčenih proizvajalcev izvoznikov ni imel koristi od ukrepov iz Zakona province št. 6.750.

3.9 **Sporazum o občinskih davkih med družbo Louis Dreyfus Argentina in občino General Lagos**

3.9.1 *Uvod*

(288) Pritožnik je trdil, da obstaja sporazum o občinskih davkih med proizvajalcem izvoznikom, tj. družbo Louis Dreyfus Argentina, in občino General Lagos. Sporazum je bil objavljen v občinskem Odloku št. 26/2016 ([107]). Ta sporazum določa, da družba Louis Dreyfus Argentina občini General Lagos plačuje mesečni pavšalni znesek namesto deleža (0,5 %) svojih bruto prihodkov.

3.9.2 *Ugotovitve preiskave*

(289) S preiskavo je bilo ugotovljeno, da je bil sporazum v obdobju preiskave še vedno veljaven ([108]). Komisija je v razpravi s predstavniki občine General Lagos ugotovila, da bo sporazum veljal do leta 2020.

(290) Komisija je med preverjanjem družbe Louis Dreyfus Commodities (v nadaljnjem besedilu: LDC) v Buenos Airesu preverila plačilo občinskih davkov s strani družbe LDC in oceno davka, ki bi ga bilo treba plačati, če sporazum ne bi veljal. Ugotovila je, da je bil znesek, ki ga je družba LDC plačala občini za leto 2017, višji od zneska, ki bi ga družba LDC plačala po standardnem davčnem pravu.

3.9.3 *Zaključek*

(291) Zato je Komisija ugotovila, da družba LDC v obdobju preiskave ni imela koristi od tega ukrepa.

3.10 **Odstotno znižanje davčne stopnje v skladu s „Pacto Fiscal“ (Odlok št. 14/1994)**

3.10.1 *Uvod*

(292) Pritožnik trdi, da Pacto Fiscal, kot je bil objavljen z Odlokom št. 14/1994, določa oprostitve plačila davkov. Pacto Fiscal ali „Zvezni pakt za zaposlovanje, proizvodnjo in rast, sklenjen med zvezno državo in provincami“ je bil sporazum med provincami in nacionalno vlado, ki je določal nekatera načela za davčno politiko provinc.

3.10.2 *Ugotovitve preiskave*

(293) Pacto Fiscal je okvirni sporazum, in sicer je za izvajanje njegovih načel potreben zakon province. Komisija je zato ugotovila, da se je ta Pacto Fiscal sam po sebi začel uporabljati v praksi z že obravnavanimi davčnimi shemami na ravni provinc.

3.10.3 *Zaključek*

(294) Komisija zato ni ugotovila ločene ugodnosti v okviru tega ukrepa. Vendar je ta ukrep tako kot drugi ukrepi za vzpostavitev davčnih ugodnosti za domačo industrijo biodizla pomemben kot del sklopa ukrepov argentinske vlade, zasnovanih za podpiranje te industrije.

([107]) Ordenanza 26/2016, General Lagos, z dne 16. junija 2016.
([108]) Člen 2 iz Ordenanza 26/2016, General Lagos, z dne 16. junija 2016. Službe Komisije so med preveritvenim obiskom v prostorih družbe preverile veljavnost sporazuma s potrditvijo zapadlih plačil.

3.11 **Oprostitve plačila davka na nepremičnine v skladu z industrijskim zakonom province Santa Fe: oprostitve plačila davka na nepremičnine v skladu z Zakonom province št. 8.478/1979 (člen 4) o spodbujanju industrije; davčne oprostitve na ravni province, ki jih je zagotovila provinca Santa Fe; oprostitev plačila upravne takse v provinci Santa Fe na podlagi člena 183.29 in oprostitev plačila prometnih davkov za izvoz v provinci Santa Fe na podlagi člena 127**

3.11.1 *Uvod*

(295) Pritožnik je trdil, da je provinca Santa Fe s členoma 183.29 in 127 Zakona province št. 8.478 ter Zakonom province Santa Fe št. 12.692 ([109]) domači industriji biodizla zagotovila različne davčne oprostitve.

3.11.2 *Ugotovitve preiskave*

(296) S preiskavo je bilo ugotovljeno, da je člena 183.29 in 127 Zakona št. 8.478 nadomestil Zakon province št. 12.692. Zakon province št. 12.692 določa oprostitve plačila davkov na ravni province za domače družbe, vključene v raziskave, razvoj, ustvarjanje, proizvodnjo in uporabo izdelkov, povezanih z energijo iz obnovljivih virov, ter zlasti proizvodnjo biodizla. Proizvodnja biogoriv je posebej navedena v členu 5(d) Zakona province št. 12.692. Komisija ni našla dokazov, prav tako pa tudi zainteresirane strani niso trdile, da so davčne ugodnosti, ki so bile s tem ukrepom zagotovljene posebej za kategorijo industrij, vključno z industrijo biodizla, del širšega programa davčnih ugodnosti, široko dostopnih v provinci Santa Fe.

3.11.3 *Zaključek*

(297) Družbe proizvajalke biodizla s sedežem v provinci Santa Fe imajo koristi od 15-letne oprostitve plačevanja davka od prihodka ter oprostitve plačevanja upravne takse, davka na nepremičnine in davkov na vozila. Ta oprostitev se nanaša na domače družbe, ki proizvajajo biodizel, kot je določeno v Zakonu province št. 12.692. Davčna oprostitev je zato subvencija zaradi opuščenih dohodkov argentinske vlade in je s pravnega vidika specifična za nekatere industrije, vključno z domačo industrijo biodizla. Zato gre za ugodnost iz subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi.

3.11.4 *Izračun zneska subvencije*

(298) Znesek subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, se je izračunal glede na ugodnosti za prejemnike v obdobju preiskave. Ta ugodnost se je izračunala kot razlika med zneskom celotnega davka, ki se plača glede na običajno stopnjo davka, in zneskom celotnega davka, ki so ga v obdobju preiskave dejansko plačali vzorčeni proizvajalci izvozniki.

(299) Dve od družb sta po razkritju informativnega dokumenta in priloženih izračunov za vzorčene proizvajalce izvoznike ter po dokončnem razkritju trdili, da bi morala biti osnova dodelitve drugačna (celotni prihodek od prodaje proizvodov, ki temeljijo na soji, ali prihodek od vseh industrijskih dejavnosti v provinci Santa Fe). Ker je bila družbam zagotovljena davčna oprostitev le zaradi njihove proizvodnje biodizla, je Komisija to oprostitev štela za specifično za proizvodnjo biodizla, zato je sklenila, da bi bilo treba to oprostitev uvrstiti k prihodku od prodaje biodizla in ne celotnemu prihodku družbe. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

Preglednica 4

Opuščeni dohodki na ravni province v skladu z zakonodajo province Santa Fe

Družba/skupina	Stopnja subvencije
LDC Argentina SA	0,06 %
Skupina Renova	2,15 %
Skupina T6	0,28 %

([109]) Ley no 8478 Santa Fe in Registrada bajo el no 12.692 la Legislatura de la Provincia de Santa Fe.

3.12 **Zaključek o subvencioniranju**

(300) Komisija je zneske subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, v skladu z določbami osnovne uredbe za vzorčene proizvajalce izvoznike izračunala tako, da je proučila vsako subvencijo ali program subvencij, nato pa je te zneske seštela in dobila skupni znesek subvencij za vsakega proizvajalca izvoznika v obdobju preiskave. Za izračun skupnega subvencioniranja je najprej izračunala delež subvencioniranja, ki ustreza znesku subvencije kot deležu skupnega dohodka podjetja od prodaje. Ta odstotek je bil nato uporabljen za izračun subvencije, dodeljene za izvoz zadevnega izdelka v Unijo v obdobju preiskave. Nato je bil izračunan znesek subvencije na tono zadevnega izdelka, izvoženega v Unijo v obdobju preiskave, spodaj navedene stopnje pa so bile izračunane kot delež vrednosti stroškov, zavarovanja in prevoznine (v nadaljnjem besedilu: CIF) za isti izvoz na tono.

(301) V skladu s členom 15(3) osnovne uredbe se je skupni znesek subvencije za sodelujoče družbe, ki niso zajete v vzorcu, izračunal na podlagi skupnega tehtanega povprečnega zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, določenega za sodelujoče proizvajalce izvoznike v vzorcu, z izjemo zanemarljivih zneskov in zneskov subvencij, določenih za izdelke, za katere veljajo določbe člena 28(1) osnovne uredbe.

(302) Vendar Komisija ni prezrla ugotovitev, povezanih s podporo argentinske vlade za industrijo biodizla, čeprav se je morala za določitev obstoja subvencioniranja delno zanesti na razpoložljiva dejstva.

(303) Dejansko je menila, da dejstva, ki so na voljo in se uporabljajo v navedenih primerih, niso bistveno vplivala na informacije, potrebne za pošteno določitev zneska subvencioniranja, saj je uporabila podatke o uvozu, ki so jih zagotovili vzorčeni proizvajalci izvozniki. Izvozniki, ki niso bili pozvani k sodelovanju v preiskavi, z uporabo tega pristopa ne bodo oškodovani ([110]).

(304) Glede na visoko stopnjo sodelovanja argentinskih proizvajalcev izvoznikov je bil znesek, ki velja za „vse druge družbe“, določen na ravni najvišjega zneska, določenega za vzorčene družbe. Znesek, ki velja za „vse druge družbe“, se bo uporabljal za družbe, ki v preiskavi niso sodelovale.

(305) Po dokončnem razkritju so vsi proizvajalci izvozniki trdili, da bi morala Komisija zneske subvencij izračunati tako, da bi upoštevala izvozni davek na biodizel kot izravnavo ugodnosti, ki izhajajo iz izvoznega davka na sojo. To trditev je Komisija zavrnila, saj ni bilo dokazov, da je argentinska vlada uvedla izvozni davek na biodizel, da bi izravnala ugodnosti, ki izhajajo iz zagotavljanja soje za plačilo, nižje od primernega.

(306) Iste izvozne družbe so prav tako zahtevale prilagoditev, kar zadeva protidampinške dajatve. Komisija je menila, da ni pravne podlage za odobritev te prilagoditve, saj ni dokazov, da bi lahko protidampinške dajatve izravnale subvencije, dodeljene proizvajalcem izvoznikom. V vsakem primeru je bila ta trditev zavrnjena, ker proizvajalci izvozniki v OP dejansko niso plačali protidampinških dajatev.

Preglednica 5

Znesek subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi

Družba/skupina	Znesek subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi
LDC Argentina SA	26,2 %
Skupina Renova	27,2 %
Skupina T6	33,4 %
Druge sodelujoče družbe	28,2 %
Vse druge družbe	33,4 %

([110]) Smiselno glej tudi WT/DS294/AB/RW, ZDA – „Nastavitev na ničlo“ (člen 21.5 dogovora o reševanju spora), poročilo pritožbenega organa z dne 14. maja 2009, točka 453.

4. ŠKODA

4.1 Opredelitev industrije Unije in proizvodnja biodizla v Uniji

(307) V obdobju preiskave je 54 proizvajalcev v Uniji, ki so bili člani Evropskega odbora za biodizel, in dodatnih 196 znanih proizvajalcev nečlanov proizvajalo podoben izdelek. Vsi ti proizvajalci predstavljajo „industrijo Unije“ v smislu člena 9(1) osnovne uredbe.

(308) Kot je navedeno v uvodni izjavi 19, je Komisija v vzorec začasno izbrala tri proizvajalce Unije, ki so predstavljali 19 % celotne proizvodnje podobnega izdelka v Uniji.

(309) Kot je navedeno v uvodni izjavi 20, je Komisija prejela veliko pripomb o začasnem vzorcu. Začasni vzorec je vključeval tri predlagane proizvajalce Unije: Bioagra-Oil SA (Poljska), Masol Iberia Biofuel, S.L.U. (Španija) in Saipol (Francija).

(310) Zbornica CARBIO je navedla, da so vsi trije predlagani proizvajalci Unije neprimerni za vključitev v vzorec. Med drugim je omenila, da družba Saipol skoraj izključno uporablja oljno ogrščico iz Francije, čeprav bi morala za največjo učinkovitost mešati različne vrste surovin.

(311) Navedla je tudi, da družba Masol večinoma uporablja palmovo olje po transfernih cenah svoje matične indonezijske družbe.

(312) Kar zadeva družbo Bioagra-Oil, se je zbornica CARBIO sklicevala na omejeno izbiro surovine, ki jo ima ta družba, zaradi nacionalnega izvajanja direktive o energiji iz obnovljivih virov na Poljskem.

(313) Poleg tega je predlagala družbi ADM Hamburg AG ali Verbio kot reprezentativni družbi za vzorec proizvajalcev Unije. V zvezi z družbo Verbio je zbornica CARBIO nadalje navedla, da je ta družba le proizvajalka biodizla (brez vertikalno integrirane dejavnosti drobljenja) in da se nahaja na nemško-poljski meji, pri čemer oskrbuje širši vzhodnoevropski trg, vključno z delom poljskega trga, za katerega prej navedena zakonodaja ne velja.

(314) Pritožnik je pojasnil, da niti družba Saipol niti družba Masol ne uporabljata izključno določene vrste surovine. S preiskavo je bilo potrjeno, da dejansko obe družbi, tj. Saipol in Masol, pri svoji proizvodnji uporabljata več kot eno surovino.

(315) Komisija se je na podlagi prejetih pripomb odločila, da bo družbi Saipol in Masol Iberia Biofuel ohranila v vzorcu. Ker Komisija ni prejela nasprotnih dokazov o trditvi iz uvodne izjave 312, da ima družba Bioagra Oil omejeno izbiro surovin, se je odločila, da jo bo v vzorcu nadomestila z družbo Verbio Vereinigte BioEnergie AG (Nemčija).

(316) Komisija je ugotovila, da je celotna proizvodnja biodizla v Uniji v obdobju preiskave znašala približno 13 milijonov ton.

Preglednica 6

Proizvodnja biodizla v Uniji (v tonah)

	2014	2015	2016	Obdobje preiskave
Celotna proizvodnja Unije	11 353 223	11 789 896	11 958 862	13 071 053
Indeks	*100*	*104*	*105*	*115*

Vir: Evropski odbor za biodizel.

(317) Podatki o celotni proizvodnji biodizla v Uniji, predstavljeni v preglednici 6, temeljijo na podatkih, ki jih je predložil Evropski odbor za biodizel. Evropski odbor za biodizel zbira podatke o proizvodnji, ki jih prejme od svojih članov, ki predstavljajo približno 70 % proizvodnje biodizla v Uniji. Kar zadeva proizvajalce nečlane, ki predstavljajo približno 30 % proizvodnje biodizla v Uniji, pridobiva informacije v zvezi s proizvodnjo od ustreznih industrijskih združenj in iz drugih javno dostopnih virov. V zvezi z metodologijo in pravilnostjo podatkov, ki jih zbira Evropski odbor za biodizel, je bil v prostorih Evropskega odbora za biodizel opravljen preveritveni obisk v skladu s členom 26 osnovne uredbe. Komisija ni prejela pripomb zainteresiranih strani v zvezi s temi podatki.

(318) Celotna proizvodnja biodizla v Uniji se je v obdobju 2014–2016 postopoma povečala za 5 %. Znatnejše povečanje proizvodnje je bilo mogoče opaziti v obdobju preiskave, ko se je proizvodnja povečala za dodatnih 10 odstotnih točk. Proizvodnja Unije se v obdobju preiskave ni povečala enako hitro kot potrošnja Unije, in sicer zaradi subvencioniranega uvoza iz Argentine, ki je ob koncu obdobja preiskave začel vstopati na trg Unije.

4.2 **Potrošnja biodizla v Uniji**

(319) Komisija je potrošnjo biodizla v Uniji določila na podlagi informacij, ki jih je predložil Evropski odbor za biodizel, ter statističnih podatkov o uvozu in izvozu.

(320) Potrošnja Unije se je gibala na naslednji način:

Preglednica 7

Potrošnja biodizla v Uniji (v tonah)

	2014	2015	2016	Obdobje preiskave
Celotna potrošnja Unije	11 907 151	11 791 953	11 435 468	14 202 127
Indeks	*100*	*99*	*96*	*119*

Vir: Evropski odbor za biodizel, statistični podatki EU o uvozu.

(321) Komisija je potrošnjo Unije določila tako, da je uvoz biodizla v Unijo prištela k prodaji industrije Unije na trgu Unije. Potrošnja biodizla v Uniji se je do leta 2016 rahlo zmanjšala, in sicer za 4 %. V obdobju preiskave se je povečala za 19 % v primerjavi z letom 2014. Potrošnja biodizla je odvisna od dveh glavnih dejavnikov, tj. potrošnje dizelskega goriva in vsebnosti biodizla v tem gorivu.

(322) Po dokončnem razkritju je zbornica CARBIO opozorila na revizijo metodologije za izračun potrošnje biodizla v Uniji in v zvezi s tem predlagala, da so razlog za to spremembo nezanesljivi podatki o proizvodnji industrije Unije.

(323) Komisija je spremenila metodologijo za izračun potrošnje, da bi omejila zapletenost tega izračuna in odpravila potrebo po vključitvi ravni izvoza Unije v ta izračun. Raven podatkov o proizvodnji industrije Unije je ostala nespremenjena. Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 358, je Komisija preverila metodologijo zbiranja podatkov s strani Evroskega odbora za biodizel, vključno s podatki o proizvodnji, in ugotovila, da je zanesljiva.

(324) V primerjavi s fosilnim gorivom biodizel proizvaja manj onesnaževal zraka, kot so delci, ogljikov monoksid, žveplov dioksid, ogljikovodiki in toksini v zraku, vendar pa lahko proizvede več dušikovega oksida. Poleg tega rastline, ki se uporabljajo kot surovine za proizvodnjo biodizla (soja, palmovo olje, oljna ogrščica itd.), izravnajo prihodnje emisije CO_2 z absorpcijo CO_2 v času rasti.

(325) Stalno povečevanje povpraševanja in proizvodnje v Uniji je posledica energijske politike Unije. Direktiva 2009/28/ES o energiji iz obnovljivih virov ([111]) določa, da „vsaka država članica zagotovi, da je delež energije iz obnovljivih virov v vseh vrstah prometa v letu 2020 najmanj enak 10 % končne porabe energije v prometu v tej državi članici“.

(326) Ta politika pomeni, da morajo države članice Unije določiti cilj, da bodo biogoriva do leta 2020 predstavljala 10 % celotne prodaje transportnega goriva. Izvajanje, sedanje ravni in metodologija izračunavanja vsebnosti biogoriv niso enotni v vseh državah članicah Unije, vendar ima zaradi postopnega povečevanja obveznosti mešanja konvencionalno fosilno dizelsko gorivo že zdaj približno 5 % do 7 % vsebnosti biodizla.

([111]) Direktiva 2009/28/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov, spremembi in poznejši razveljavitvi direktiv 2001/77/ES in 2003/30/ES (UL L 140, 5.6.2009, str. 16).

(327) Dejstvo, da je več biodizla primešanega konvencionalnemu fosilnemu dizelskemu gorivu, je pomemben element pri analizi trendov na trgu biodizla v Uniji. Stroški proizvodnje in cene biodizla so na splošno višji od stroškov proizvodnje in cen fosilnega dizelskega goriva. Zato proizvajalci goriva (rafinerije) izključno zaradi Direktive 2009/28/ES o energiji iz obnovljivih virov kupujejo biodizel, da ga lahko mešajo s fosilnim gorivom.

(328) Potrošnja biodizla je neposredno povezana z obveznostmi v državah članicah glede primešavanja določenih ravni biodizla v fosilna goriva. Potrošnja biodizla se bo predvidoma povečala, ko bo več držav članic doseglo cilje iz Direktive 2009/28/ES o energiji iz obnovljivih virov, ki naj bi se izvedla do leta 2020. Na potrošnjo biodizla vplivajo tudi drugi dejavniki, kot je povečanje uporabe prevoznih sredstev, ki uporabljajo dizelske motorje.

4.3 **Uvoz iz zadevne države**

4.3.1 *Količina in tržni delež uvoza iz zadevne države*

(329) Komisija je določila količino uvoza biodizla na podlagi statističnih podatkov Unije o uvozu iz podatkovne zbirke Surveillance 2 ([112]). Tržni delež uvoza je določila na podlagi potrošnje biodizla v Uniji, navedene v preglednici 7.

(330) Uvoz biodizla iz zadevne države v Unijo se je gibal na naslednji način:

Preglednica 8

Količina uvoza (v tonah) in tržni delež

	2014	2015	2016	Obdobje preiskave
Količina uvoza iz Argentine (v tonah)	0	31 340	0	394 005
Tržni delež	0 %	0,3 %	0 %	2,8 %

Vir: statistični podatki o uvozu v EU na podlagi podatkovne zbirke Surveillance 2, Evropski odbor za biodizel.

(331) Zaradi protidampinških dajatev v zvezi z uvozom, med drugim iz Argentine, uvedenih 26. novembra 2013 z Uredbo (EU) št. 1194/2013 ([113]), v obdobju od leta 2014 do avgusta 2017 ni bilo uvoza iz Argentine ali je bil ta zanemarljiv. Zanemarljiv uvoz iz Argentine so leta 2015 sestavljale štiri ločene uvozne transakcije, sporočene v Španiji, zato jih Komisija ne šteje za reprezentativne.

(332) Te protidampinške dajatve, ki se uporabljajo za uvoz biodizla iz Argentine, so se septembra 2017 z Uredbo (EU) 2017/1578 ([114]) z dne 18. septembra 2017 močno znižale, zato se je tudi uvoz iz Argentine začel hitro in močno povečevati, da je v obdobju preiskave dosegel 2,8-odstotni tržni delež.

(333) Mesečni uvoz biodizla iz Argentine v Unijo se je v drugi polovici leta 2017 gibal na naslednji način:

Preglednica 9

Količina uvoza (v tonah) na mesec

	7/2017	8/2017	9/2017	10/2017	11/2017	12/2017
Količina uvoza iz Argentine (v tonah)	0	0	29 975	57 526	188 986	117 518

Vir: statistični podatki o uvozu v EU na podlagi podatkovne zbirke Surveillance 2.

([112]) Podatkovna zbirka posebnih izdelkov, ki se „nadzorujejo“ ali spremljajo ter se uvažajo in so se v preteklih letih uvažali na carinsko območje Unije, ki jo vzdržuje generalni direktorat za obdavčenje in carinsko unijo.

([113]) Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 1194/2013 z dne 19. novembra 2013 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz biodizla s poreklom iz Argentine in Indonezije, UL L 315, 26.11.2013, str. 2.

([114]) Izvedbena uredba Komisije (EU) 2017/1578 z dne 18. septembra 2017 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 1194/2013 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz biodizla s poreklom iz Argentine in Indonezije, UL L 239, 19.9.2017, str. 9.

(334) V obdobju od januarja do avgusta 2017 se iz Argentine ni uvažalo. Mesečni statistični podatki o uvozu iz preglednice 9 kažejo, da se je po znižanju protidampinških dajatev na uvoz biodizla iz Argentine uvoz biodizla hitro in močno povečal.

(335) Mesečni uvoz biodizla iz Argentine v Unijo se je v obdobju po obdobju preiskave v prvih osmih mesecih leta 2018 gibal na naslednji način:

Preglednica 10

Količina uvoza (v tisoč tonah) na mesec

2018	Januar	Februar	Marec	April	Maj	Junij	Julij	Avgust
Količina uvoza iz Argentine (v tisoč tonah)	173	161	131	30	119	161	141	177

Vir: statistični podatki o uvozu v EU na podlagi podatkovne zbirke Surveillance 2.

(336) Uvoz biodizla iz Argentine se je nadaljeval v letu 2018. Izvoženi biodizel prihaja na trg Unije v velikih enkratnih pošiljkah, običajno kot polno natovorjeno plovilo. Zato je manj pomembno analizirati mesečno raven uvoza.

(337) Raven uvoza se v prvih osmih mesecih leta 2018 ni upočasnila. Ravno nasprotno, ocenjeni tržni delež uvoza iz Argentine v Unijo je ob predpostavki, da je potrošnja Unije ostala nespremenjena, v prvih osmih mesecih leta 2018 znašal 11,5 %. To kaže, da sta se povečala ocenjeni tržni delež in povprečne mesečne ravni uvoza.

(338) Poudariti je treba tudi, da se ravni uvoza iz Argentine po registraciji uvoza od 25. maja 2018 naprej niso znižale. Dejansko je bil avgust 2018 mesec z drugo najvišjo stopnjo uvoza iz Argentine za celotno obravnavano obdobje.

4.3.2 *Cene uvoza iz zadevne države in nelojalno nižanje prodajnih cen*

(339) Kot je navedeno v uvodni izjavi 334, se je začelo iz Argentine v Unijo uvažati šele proti koncu obdobja preiskave, v obdobju 2014–2016 pa uvoza ni bilo ali je bil zanemarljiv. Gibanje cene v obravnavanem obdobju, letu 2015 in obdobju preiskave je prikazano v preglednici 11 v nadaljevanju.

Preglednica 11

Uvozna cena

	2014	2015	2016	Obdobje preiskave	Januar–avgust 2018
Uvozne cene iz Argentine (v EUR na tono)	—	633	—	636	613

Vir: statistični podatki o uvozu v EU na podlagi podatkovne zbirke Surveillance 2.

(340) V obdobju po obdobju preiskave se je tehtana povprečna cena biodizla, uvoženega iz Argentine, za količine, uvožene, kot je opisano v uvodni izjavi 335, znižala na 613 EUR na tono. Zato se je povprečna uvozna cena po obdobju preiskave znižala za 3,6 % v primerjavi z uvozno ceno v obdobju preiskave.

(341) Komisija je nelojalno nižanje prodajnih cen v obdobju preiskave določila tako, da je primerjala:

— tehtane povprečne prodajne cene vzorčenih proizvajalcev Unije za posamezno vrsto izdelka, zaračunane nepovezanim strankam na trgu Unije in prilagojene na raven cene franko tovarna, ter

— ustrezno tehtano povprečno ceno za posamezno uvoženo vrsto izdelka vzorčenih argentinskih proizvajalcev, zaračunano prvi neodvisni stranki na trgu Unije in določeno na podlagi CIF z ustreznimi prilagoditvami za stroške uvoza.

(342) Po razkritju informativnega dokumenta je bila tiskarska napaka pri pretvorbi valute vrednosti CIF v EUR popravljena za skupino T6, zaradi česar se je vrednost CIF v EUR za to skupino znižala.

(343) Komisija je po razkritju informativnega dokumenta prejela pripombe argentinske vlade, zbornice CARBIO in nepovezanega uvoznika Gunvor v zvezi s prilagoditvami cene CIF za uvoz vzorčenih argentinskih proizvajalcev za prvo neodvisno stranko na trgu Unije.

(344) Argentinska vlada, zbornica CARBIO in nepovezani uvoznik Gunvor so navedli, da bi bilo treba izvozno ceno biodizla iz Argentine zvišati za običajne 6,5-odstotne carinske dajatve. Poleg tega sta zbornica CARBIO in nepovezani uvoznik Gunvor trdila, da bi bilo treba izvozno ceno biodizla iz Argentine zvišati tudi za protidampinške ukrepe, ki se gibljejo med 6,5 % in 8,1 %, v obdobju od septembra do decembra 2017, tj. za štiri mesece v obdobju preiskave, ko se je začel uvoz iz Argentine.

(345) Po dokončnem razkritju je argentinska vlada pripomnila, da bi moral izračun nelojalnega nižanja prodajnih cen, ki ga je opravila Komisija, vključevati protidampinške dajatve. Zbornica CARBIO je predložila enako pripombo glede vključitve protidampinških dajatev v zgodnejši fazi postopka in jo ponovila po dokončnem razkritju. V zvezi s tem so pripombe predložili tudi proizvajalci izvozniki, ki so trdili, da bi bilo treba protidampinške dajatve dodati.

(346) Komisija je sprejela trditev, da bi bilo treba k ceni CIF prišteti običajne carinske dajatve, in je ustrezno spremenila svoje izračune.

(347) Trditev, da bi bilo treba k ceni CIF prišteti protidampinške dajatve, pa je zavrnila, saj je bila zahteva v zvezi s tem po njenem mnenju neutemeljena. V tej zadevi je Komisija menila, da je ustrezneje analizirati, kako bi proizvajalci izvozniki ravnali, če ne bi bilo protidampinških dajatev, saj mora Komisija v okviru analize grožnje škode analizirati prihodnji vpliv uvoznih cen na industrijo Unije, v skladu s členom 8(8)(d) osnovne uredbe. Poleg tega so bili ukrepi, s katerimi so bile uvedene protidampinške dajatve, odpravljeni 18. oktobra 2018 ([115]). Zato protidampinške dajatve v prihodnosti ne bodo več vplivale na uvozne cene, že pobrane protidampinške dajatve pa bo treba povrniti ali nakazati z retroaktivnim učinkom.

(348) Zbornica CARBIO je po razkritju informativnega dokumenta pripomnila, da Komisija trdi, da bi bilo treba glede na to, da je v sedanji preiskavi sodeloval samo en nepovezani uvoznik, stroške uvoza, uporabljene v protidampinški preiskavi leta 2013, uporabiti tudi v tem primeru. Poleg tega je zbornica CARBIO trdila, da Komisija ni navedla, zakaj je zavrnila stroške uvoza, ki jih je predložil zadevni nepovezani uvoznik. Nepovezani uvoznik Gunvor je trdil, da bi bilo treba uporabiti dejanske stroške uvoza, ki jih je predložil. Zbornica CARBIO je to trditev ponovila v pripombah po dokončnem razkritju.

(349) Komisija je potrdila, da so bili za metodologijo, pojasnjeno v uvodni izjavi 341, referenčna vrednost, uporabljena za prištetje stroškov uvoza, stroški uvoza, uporabljeni v preiskavi, ki je povzročila uvedbo protidampinških dajatev z Uredbo (EU) št. 1194/2013 ([116]). Ti stroški so bili uporabljeni zato, ker je edini nepovezani uvoznik, ki je sodeloval v sedanji preiskavi, zahteval, da njegovi podatki ostanejo zaupni. Poleg tega so stroški uvoza, uporabljeni v prejšnji preiskavi, vsebovali diferencirane posebne kategorije stroškov uvoza in njihovo količinsko opredelitev. Te informacije v sedanji preiskavi niso bile na voljo od sodelujočega nepovezanega uvoznika. Nobena zainteresirana stran ni predložila dokazov o morebitnih pomembnih razlikah med stroški uvoza zadevnega izdelka, uporabljenimi leta 2013, in stroški uvoza, nastalimi v obdobju preiskave. Poleg tega so bili stroški uvoza leta 2013 izraženi v EUR. Ker se je menjalni tečaj za ARS od leta 2012 znižal za približno osemkrat in je bila inflacija v euroobmočju od leta 2013 zelo nizka (v zadnjih šestih letih skupaj približno 5-odstotna), je Komisija menila, da je ustrezno uporabiti stroške uvoza iz prejšnje preiskave.

(350) Komisija je po razkritju informativnega dokumenta popravila tiskarsko napako v zvezi z izračunom vrednosti CIF vzorčenih proizvajalcev izvoznikov.

([115]) Izvedbena uredba Komisije (EU) 2018/1570 z dne 18. oktobra 2018 o ustavitvi postopkov v zvezi z uvozom biodizla s poreklom iz Argentine in Indonezije ter razveljavitvi Izvedbene uredbe (EU) št. 1194/2013 (UL L 262, 19.10.2018, str. 40).

([116]) Stroški uvoza so bili izraženi v EUR. Zaradi zelo nizke stopnje inflacije (harmonizirani indeks cen življenjskih potrebščin, ki ga je objavil Eurostat, se je v obdobju od leta 2012 do obdobja preiskave skupno zvišal za 4 %) stroškov uvoza ni bilo treba posodobiti.

(351) Tako je Komisija cene primerjala za vsako vrsto izdelka posebej za transakcije na isti ravni trgovanja in po morebitni ustrezni prilagoditvi ter odbitku rabatov in popustov.

(352) Primerjava za vsako vrsto posebej se je osredotočala na primerjavo CFPP ne glede na uporabljene surovine. Druga značilnost, ki jo je upoštevala Komisija, je bila, ali je bil izdelek predmet „dvojnega štetja“ v večini držav članic. „Dvojno štetje“ omogoča rafineriji, da izračuna vsebnost določene vrste biodizla v dizelskem gorivu, ki ga proizvaja, dvakrat (npr. 3-odstotna vsebnost „dvojno štetega“ biodizla bi se štela za enakovredno 6-odstotni vsebnosti). Za Nemčijo, v kateri se uporablja drugačen način izračunavanja učinkovitosti zmanjševanja emisij CO_2, je Komisija upoštevala tudi to posebnost nemškega trga.

(353) Ugotovila je, da v večini primerov končni kupec biodizla ni seznanjen s tem, katere surovine so bile uporabljene pri proizvodnji, niti ga to ne zadeva, vendar zahteva, da izdelek dosega določeno najvišjo raven CFPP. Ta raven se spreminja glede na letni čas in podnebne razmere. V poletnih mesecih in v toplejših regijah stranke sprejmejo višje ravni CFPP, v zimskih mesecih in hladnejših regijah pa zahtevajo biodizel z nižjimi ravnmi CFPP.

(354) Komisija je izrazila rezultat primerjave kot odstotek prihodkov vzorčenih proizvajalcev Unije v obdobju preiskave. Pokazal je tehtano povprečno stopnjo nelojalnega nižanja prodajnih cen za uvoz vzorčenih izvoznikov iz zadevne države na trg Unije, ki je znašala od 9,5 % do 15,2 %.

4.4 **Gospodarski položaj industrije Unije**

4.4.1 *Splošne opombe*

(355) V skladu s členom 8(5) osnovne uredbe je proučitev vpliva subvencioniranega uvoza na industrijo Unije vključevala oceno vseh ekonomskih kazalnikov, ki so vplivali na položaj industrije Unije v obravnavanem obdobju.

(356) Kot je navedeno v uvodni izjavi 19, se je vzorčenje uporabilo za določitev grožnje škode in negativnega vpliva na raven prodajnih cen, prodanih količin, tržni delež in dobiček industrije Unije.

(357) Komisija je za določitev škode razlikovala med makro- in mikroekonomskimi kazalniki škode. Makroekonomske kazalnike je ocenila na podlagi podatkov iz izpolnjenih vprašalnikov vzorčenih proizvajalcev Unije in na podlagi informacij, ki jih je predložil Evropski odbor za biodizel.

(358) Preverila je metodologijo zbiranja podatkov, ki jih je predložil Evropski odbor za biodizel, ter ali so informacije podprte z ustrezno dokumentacijo in raziskovalnimi postopki.

(359) Za oba sklopa podatkov je bilo ugotovljeno, da sta reprezentativna za gospodarski položaj industrije Unije.

(360) Makroekonomski kazalniki so: proizvodnja, proizvodna zmogljivost, izkoriščenost zmogljivosti, obseg prodaje, tržni delež, rast, zaposlenost, produktivnost, višina zneska subvencij in okrevanje od preteklega subvencioniranja ali dampinga.

(361) Mikroekonomski kazalniki so: povprečne cene na enoto, stroški na enoto, stroški dela, zaloge, dobičkonosnost, denarni tok, naložbe, donosnost naložb in zmožnost zbiranja kapitala.

(362) Komisija je po razkritju informativnega dokumenta poslala dva dodatna sklopa vprašanj v zvezi z obdobjem po obdobju preiskave. En sklop vprašanj je bil poslan trem vzorčenim družbam, drug sklop pa Evropskemu odboru za biodizel. Komisija je analizirala odgovore vseh zadevnih strani. Prejete informacije je uporabila za svoje ugotovitve v zvezi z obdobjem po obdobju preiskave.

4.4.2 *Makroekonomski kazalniki*

4.4.2.1 Proizvodnja, proizvodna zmogljivost in izkoriščenost zmogljivosti

(363) Celotna proizvodnja Unije, proizvodna zmogljivost in izkoriščenost zmogljivosti so se v obravnavanem obdobju gibale na naslednji način:

Preglednica 12

Proizvodna zmogljivost in izkoriščenost zmogljivosti

	2014	2015	2016	Obdobje preiskave
Proizvodna zmogljivost (v tonah)	15 074 688	16 009 878	16 561 814	16 594 853
Indeks	*100*	*106*	*110*	*110*
Izkoriščenost zmogljivosti	75 %	74 %	72 %	79 %
Indeks	*100*	*98*	*96*	*105*

Vir: Evropski odbor za biodizel.

(364) Proizvodna zmogljivost se je v obravnavanem obdobju postopoma povečala za 10 % zaradi vse večjega povpraševanja.

(365) Podobno kot v primeru informacij o proizvodnji Evropski odbor za biodizel zbira podatke v zvezi z zmogljivostjo, ki jih pridobi od svojih članov, vključno z nacionalnimi združenji, v zvezi z nečlani pa zbira informacije o zmogljivosti, pridobljene iz drugih javno dostopnih virov.

(366) Podatki o proizvodni zmogljivosti ne vključujejo velikega dela zmogljivosti, ki se šteje za neizkoriščeno. Evropski odbor za biodizel je pojasnil, da številni nameščeni obrati za proizvodnjo biodizla že več let ne obratujejo in bi jih bilo treba obravnavati kot obrate z dolgotrajno opuščeno proizvodnjo. Čeprav so ti obrati nominalno nameščeni, bi lahko ponovno začeli proizvodnjo šele po naložbi v tehnično prilagoditev in po daljšem obdobju.

(367) Izkoriščenost zmogljivosti industrije Unije se je v obravnavanem obdobju povečala za 5 % (ali 4 odstotne točke), in sicer s 75 % na 79 %. Industrija je v obdobju preiskave dosegla najvišjo raven izkoriščenosti zmogljivosti.

4.4.2.2 Obseg prodaje in tržni delež

(368) Obseg prodaje in tržni delež industrije Unije sta se v obravnavanem obdobju gibala na naslednji način:

Preglednica 13

Obseg prodaje in tržni delež

	2014	2015	2016	Obdobje preiskave
Obseg prodaje na trgu Unije (v tonah)	11 363 729	11 305 117	10 920 665	13 004 462
Indeks	*100*	*99*	*96*	*114*
Tržni delež	95,4 %	95,9 %	95,5 %	91,6 %

Vir: Evropski odbor za biodizel in statistični podatki o izvozu.

(369) Prodaja industrije Unije se je med letoma 2014 in 2016 zmanjšala za 4 %, nato pa se je v obdobju preiskave povečala za 18 odstotnih točk, tj. za 14 % v primerjavi z letom 2014.

(370) Dejavniki, ki vplivajo na prodajo, so enaki kot dejavniki, ki vplivajo na potrošnjo, ki so opisani v uvodnih izjavah od 324 do 328. V obdobju 2014–2016 uvoz ni bistveno vplival na raven prodaje, zaradi česar so bile ravni prodaje in tržni delež stabilni.

(371) Stanje na trgu se je spremenilo zaradi znižanja dajatev na uvoz iz Argentine leta 2017. Kljub dejstvu, da se je uvoz začel šele proti koncu leta, je industrija Unije izgubila 3,8 odstotne točke tržnega deleža v primerjavi z letom 2014. Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 333, to znatno zmanjšanje tržnega deleža sovpada z uvozom zadevnega izdelka, ki je vstopal na trg Unije v zadnjih štirih mesecih obdobja preiskave.

(372) Zbornica CARBIO je po razkritju informativnega dokumenta predložila pripombo v zvezi s tržnim deležem industrije Unije, določenim za obdobje 2015–2016, v kateri je bilo navedeno, da je industrija Unije, čeprav ni bilo uvoza iz Argentine, v zadevnem obdobju izgubljala tržni delež.

(373) Komisija je preverila zadevne podatke in odkrila napako pri izračunu potrošnje Unije v informativnem dokumentu, zaradi česar so bili tržni deleži industrije Unije napačni. Ta napaka je bila popravljena ter preglednici 7 in 13 vsebujeta popravljene podatke.

(374) Kot rezultat tega popravka je tržni delež Unije v letih 2015 in 2016 ostal nespremenjen ter se je zmanjšal šele v obdobju preiskave zaradi večjih količin uvoza iz Argentine.

4.4.2.3 Rast

(375) Medtem ko se je potrošnja Unije v obravnavanem obdobju povečala za 19 %, sta se prodaja in proizvodnja industrije Unije povečali le za 14 % oziroma 15 %. Zato industrija Unije v obravnavanem obdobju ni mogla v celoti izkoristiti rasti trga, saj so velik del te rasti absorbirale vse večje količine subvencioniranega uvoza iz Argentine v obdobju preiskave.

4.4.2.4 Zaposlenost in produktivnost

(376) Zaposlenost in produktivnost sta se v obravnavanem obdobju gibali na naslednji način:

Preglednica 14

Zaposlenost in produktivnost

	2014	2015	2016	Obdobje preiskave
Število zaposlenih	2 406	2 763	2 762	2 733
Indeks	*100*	*115*	*115*	*114*
Produktivnost (v tonah/zaposlenega)	4 718	4 267	4 329	4 782
Indeks	*100*	*90*	*92*	*101*

Vir: Evropski odbor za biodizel.

(377) Zaposlenost v Uniji se je razvijala drugače kot trendi proizvodnje, prodaje in potrošnje. Leta 2015 je prišlo do razmeroma velikega povečanja zaposlenosti, ki se je na letni ravni povečala za 15 %. Od takrat je ostala stabilna, tudi v obdobju preiskave.

(378) Povečanje leta 2015 bi bilo treba obravnavati kot odziv industrije Unije na izboljšanje razmer na trgu biodizla in pričakovano prihodnje izboljšanje. Hkrati majhno zmanjšanje zaposlenosti v obdobju preiskave še ne pomeni odziva na povečanje uvoza iz Argentine. Industrija Unije v obdobju preiskave še ni zmanjšala zmogljivosti, zato je zaposlenost ostala stabilna.

4.4.2.5 Višina zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, in okrevanje od preteklega subvencioniranja ali dampinga

(379) Subvencionirani uvoz iz zadevne države je glede na velik obseg in nizke cene tega uvoza močno vplival na industrijo Unije.

(380) Unija je 26. novembra 2013 uvedla dokončne protidampinške dajatve na uvoz biodizla, med drugim iz Argentine. Dajatve so temeljile na stopnji odprave škode, ki se je gibala od 22 % do 25,7 %.

(381) Kot je navedeno v uvodni izjavi 332, so se septembra 2017 te protidampinške dajatve znatno znižale, zaradi česar se je uvoz biodizla iz Argentine začel močno povečevati. Kot je navedeno v uvodni izjavi 330, je v obdobju preiskave ocenjeni tržni delež uvoza biodizla iz Argentine v Uniji dosegel 2,8 %. V zadnjem četrtletju leta 2017 je bil ocenjeni tržni delež uvoza biodizla iz Argentine v Uniji več kot 10-odstotni. Uvoz biodizla iz Argentine v Unijo se je po obdobju preiskave še naprej povečeval, ocenjeni tržni delež uvoza iz Argentine v Unijo pa je v prvi polovici leta 2018 kljub registraciji uvoza ostal večji od 10 %.

(382) Statistični podatki o uvozu za obdobje po obdobju preiskave, kot so podrobno navedeni v uvodni izjavi 335, kažejo, da se je ta raven uvoza nadaljevala do avgusta 2018 in se še dodatno povečala, kljub registraciji uvoza od 18. maja 2018.

(383) Uvoz biodizla iz Argentine v Združene države se je začel septembra 2017 močno in hitro povečevati ter se je nadaljeval kljub registraciji uvoza. Zaradi nizkih cen, ki so močno nelojalno nižale prodajne cene industrije Unije, je industrija Unije izgubila tržni delež in rasti trga ni mogla v celoti izkoristiti.

4.4.3 *Mikroekonomski kazalniki*

4.4.3.1 Cene in dejavniki, ki vplivajo nanje

(384) Tehtano povprečje prodajnih cen na enoto vzorčenih proizvajalcev Unije za nepovezane stranke v Uniji se je v obravnavanem obdobju gibalo na naslednji način:

Preglednica 15

Prodajne cene v Uniji

	2014	2015	2016	Obdobje preiskave
Povprečna prodajna cena na enoto v Uniji na celotnem trgu (v EUR/tono)	817	715	765	832
Indeks	*100*	*87*	*94*	*102*
Proizvodni stroški na enoto (v EUR/tono)	797	728	767	827
Indeks	*100*	*91*	*96*	*104*

Vir: vzorčeni proizvajalci Unije.

(385) Tehtana povprečna prodajna cena na enoto vzorčenih proizvajalcev Unije za nepovezane stranke se je leta 2015 močno znižala, in sicer za 13 %. Cene so se nato leta 2016 in v obdobju preiskave zvišale ter dosegle raven, ki je bila za 2 % višja od ravni leta 2014.

(386) Stroški proizvodnje na enoto vzorčenih proizvajalcev Unije so sledili trendu cen in so se leta 2015 znižali za 9 %. Stroški na enoto so se leta 2016 in v obdobju preiskave zvišali ter dosegli raven, ki je bila za 4 % višja od ravni leta 2014. To je sledilo razvoju cene glavne surovine, tj. oljne ogrščice, ki se je med letom 2014 in obdobjem preiskave zvišala za 8 % ([117]).

([117]) Evropska komisija, Generalni direktorat za kmetijstvo in razvoj podeželja, opazovalnica za trg: https://ec.europa.eu/agriculture/market-observatory/crops_en, obiskano 27. novembra 2018, oljna ogrščica – EU, Rouen (EUR/t).

(387) Povprečna prodajna cena na enoto in stroški na enoto se nanašajo na vzorčene proizvajalce Unije, niso pa neposredno primerljivi. Razlog za to je, da se cene nanašajo le na prodajo nepovezanim strankam v Uniji, stroški pa na celotno proizvodnjo.

(388) Razvoj cene biodizla je povezan z razvojem tržne cene surovine, ki je kmetijski pridelek ali olje. Cena surovine predstavlja glavni stroškovni dejavnik ter v veliki meri določa skupne stroške proizvodnje in s tem prodajno ceno na trgu.

(389) Komisija je po razkritju informativnega dokumenta prejela pripombe argentinske vlade v zvezi s tehtano povprečno prodajno ceno na enoto vzorčenih proizvajalcev Unije za nepovezane stranke. Argentinska vlada je navedla, da se je ta cena leta 2015 bistveno znižala, in sicer za 13 %, ter da Komisija ni izvedla nobene analize, da bi ločila druge vzroke možne škode, čeprav je bilo neizpodbitno, da je uvoz iz Argentine leta 2015 predstavljal le 0,5-odstotni tržni delež.

(390) Komisija je ugotovila, da je, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 388, razvoj cene biodizla povezan z razvojem tržne cene surovine. Dejansko se je mednarodna cena olja oljne ogrščice med letoma 2014 in 2015 znižala za 14,5 % ([118]). To ustreza 13-odstotnemu znižanju tehtane povprečne prodajne cene na enoto vzorčenih proizvajalcev Unije, o katerem je poročala argentinska vlada, in hkrati potrjuje izjavo, da strošek surovine določa tržne prodajne cene.

4.4.3.2 Stroški dela

(391) Povprečni stroški dela vzorčenih proizvajalcev Unije so se v obravnavanem obdobju gibali na naslednji način:

Preglednica 16

Povprečni stroški dela na zaposlenega

	2014	2015	2016	Obdobje preiskave
Povprečni stroški dela na zaposlenega (v EUR)	66 530	71 573	65 237	65 874
Indeks	*100*	*108*	*98*	*99*

Vir: vzorčeni proizvajalci Unije.

(392) Povprečni stroški dela so bili stabilni, razen leta 2015, ko so bili višji kot v prejšnjih letih. To je bilo leto, ko je začela industrija Unije močno povečevati stopnjo zaposlenosti. Kot je mogoče opaziti, so povprečni stroški dela v naslednjih obdobjih, tj. letu 2016 in obdobju preiskave, ko se je zaposlenost stalno zviševala skozi vse leto, ostali na zelo podobni, stabilni ravni.

4.4.3.3 Zaloge

(393) Ravni zalog vzorčenih proizvajalcev Unije so se v obravnavanem obdobju gibale na naslednji način:

Preglednica 17

Zaloge

	2014	2015	2016	Obdobje preiskave
Končne zaloge (v tonah)	117 074	85 725	92 291	87 864
Indeks	*100*	*73*	*79*	*75*

Vir: vzorčeni proizvajalci Unije.

([118]) Vir: Svetovna banka, International prices of imported raw materials – Rapeseed Oil.

(394) Ravni zalog vzorčenih proizvajalcev Unije so bile najvišje leta 2014. Med letoma 2014 in 2015 so se znižale za 27 %, od takrat pa ostajajo na primerljivi ravni. Stopnja zalog ni sledila večji proizvodnji in prodaji v obdobju preiskave. Ker se izdelek v preiskavi prodaja v velikih količinah, lahko ena sama dobava vključuje veliko količino z več kot 10 000 tonami. Zato lahko ena sama dobava pomembno vpliva na raven zalog, odvisno od natančnega datuma transakcije. Zato je raven zalog manj pomemben kazalnik za industrijo Unije.

4.4.3.4 Dobičkonosnost, denarni tok, naložbe, donosnost naložb in zmožnost zbiranja kapitala

(395) Dobičkonosnost, denarni tok, naložbe in donosnost naložb vzorčenih proizvajalcev Unije so se v obravnavanem obdobju gibali na naslednji način:

Preglednica 18

Dobičkonosnost, denarni tok, naložbe in donosnost naložb

	2014	2015	2016	Obdobje preiskave
Dobičkonosnost prodaje nepovezanim strankam v Uniji (v % prihodka od prodaje)	5,0 %	– 0,1 %	0,9 %	0,8 %
Indeks	*100*	*– 3*	*18*	*16*
Denarni tok (v EUR)	95 181 923	23 004 159	26 458 832	35 102 719
Indeks	*100*	*24*	*28*	*37*
Naložbe (v EUR)	8 970 184	19 697 707	8 039 845	38 946 892
Indeks	*100*	*220*	*90*	*434*
Donosnost naložb	78 %	– 3 %	18 %	16 %
Indeks	*100*	*– 4*	*23*	*21*

Vir: vzorčeni proizvajalci Unije.

(396) Komisija je dobičkonosnost treh vzorčenih proizvajalcev Unije določila tako, da je neto dobiček pred obdavčitvijo pri prodaji podobnega izdelka nepovezanim strankam v Uniji izrazila kot delež prihodkov od zadevne prodaje. Dobičkonosnost temelji na stroških prodanega blaga.

(397) V celotnem obravnavanem obdobju je bila nizka. Samo leta 2014 je dosegla 5 %, medtem ko leta 2015 ni bilo dobička, leta 2016 in v obdobju preiskave pa ni presegla 1 %. Največja dobičkonosnost leta 2014 je bila večinoma rezultat izrednih in finančnih prihodkov enega od vzorčenih proizvajalcev Unije. Brez teh bi bila dobičkonosnost industrije Unije leta 2014 primerljiva z drugimi leti obravnavanega obdobja.

(398) Dobičkonosnost industrije Unije se je v obdobju po obdobju preiskave dodatno zmanjšala, v prvih šestih mesecih leta 2018 pa se je spremenila v izgubo v višini 1,7 %.

(399) Kljub nizkim ravnem dobička je industrija Unije v celotnem obravnavanem obdobju ustvarjala pozitiven denarni tok iz svojih dejavnosti. Bila je sposobna sama financirati svoje dejavnosti. Vendar je industrija Unije tudi v primeru denarnega toka najvišjo raven ustvarila leta 2014 in v nobenem od naslednjih let ni presegla 37 % te ravni.

(400) Industrija Unije je v celotnem obravnavanem obdobju še naprej izvajala naložbe in dosegla najvišjo raven naložb v obdobju preiskave. Zato nenadni pojav subvencioniranega uvoza iz Argentine proti koncu obdobja preiskave še ni negativno vplival na raven naložb, ki jih je izvedla industrija Unije.

(401) Donosnost naložb je dobiček v odstotkih neto knjigovodske vrednosti naložb. V obravnavanem obdobju se je znatno zmanjšala za 79 %, kar je zlasti odraz trenda dobičkonosnosti.

(402) Zaradi finančnih rezultatov industrije Unije, kar zadeva dobiček v obdobju preiskave, je bila njena zmožnost zbiranja kapitala omejena.

(403) Argentinska vlada je po razkritju informativnega dokumenta trdila, da nizka dobičkonosnost industrije Unije v celotnem obdobju med letom 2014 in obdobjem preiskave ne more biti rezultat uvoza iz Argentine, ki se je nadaljeval šele septembra leta 2017. V zvezi s tem je nepovezani uvoznik, tj. Gunvor, po razkritju informativnega dokumenta tudi pripomnil, da industrija Unije ni utrpela znatne škode.

(404) Po dokončnem razkritju sta argentinska vlada in zbornica CARBIO ponovili svoje pripombe v zvezi z uspešnostjo industrije Unije in se sklicevali na več kazalnikov uspešnosti, ki so se razvijali pozitivno. Argentinska vlada je prav tako ponovila svojo ugotovitev, da v odsotnosti uvoza iz Argentine na gospodarski položaj industrije Unije ni vplival uvoz iz Argentine.

(405) Komisija je ugotovila, da trendi, vključno s trendi dobičkonosnosti, kažejo, da si industrija Unije še ni v celoti opomogla od učinkov preteklega dampinga. To se nanaša na obdobje od leta 2014 do obdobja preiskave, ki ga je argentinska vlada navedla v svoji pripombi. Poleg tega, čeprav se je uvoz iz Argentine dejansko nadaljeval šele septembra 2017, ni mogoče, da dejstvo, da je uvoz v zadnjem četrtletju leta 2017 dosegel več kot 10-odstotni ocenjeni tržni delež, ne bi bilo povezano s tem, da je industrija Unije v obdobju preiskave dosegla le 0,8-odstotno dobičkonosnost (ki ji je nazadnje sledila izguba). Ta trditev je bila zato zavrnjena.

4.5 **Ekonomski kazalniki po obdobju preiskave**

(406) Komisija je zahtevala in prejela odgovore na dodatna vprašanja za vzorčene proizvajalce Unije. Podatki iz obdobja po obdobju preiskave, kot so mikroekonomski kazalniki za obdobje preiskave, so bili predstavljeni kot tehtano povprečje treh vzorčenih proizvajalcev Unije.

(407) Za obdobje po obdobju preiskave je bilo mogoče zaradi časovnih omejitev preiskave informacije za nekatere makroekonomske kazalnike, kot so zmogljivost, izkoriščenost zmogljivosti, proizvodnja in prodaja analizirati samo za vzorčene proizvajalce Unije. Zato podatki za obdobje preiskave niso neposredno primerljivi s podatki iz oddelka 4.4.2. Vendar pa podatki ne glede na to omogočajo analizo razvoja položaja vzorčenih proizvajalcev Unije po obdobju preiskave.

(408) Proizvodnja, prodaja, stroški na enoto in prodajne cene na enoto vzorčenih proizvajalcev Unije so se gibali na naslednji način:

Preglednica 19

Industrija Unije po obdobju preiskave

	Obdobje preiskave	Od januarja do marca 2018	Od aprila do junija 2018
Skupna proizvodnja (v tonah)	2 614 770	602 303	585 734
Indeks (na letni osnovi)	*100*	*92*	*90*
Obseg prodaje na trgu Unije (v tonah)	2 657 665	591 108	648 698
Indeks (na letni osnovi)	*100*	*89*	*98*
Proizvodni stroški na enoto (v EUR/tono)	827	793	787
Indeks	*100*	*96*	*95*

	Obdobje preiskave	Od januarja do marca 2018	Od aprila do junija 2018
Povprečna prodajna cena na enoto v Uniji na celotnem trgu (v EUR/tono)	832	765	773
Indeks	*100*	*92*	*93*

Vir: vzorčeni proizvajalci Unije.

(409) Razvoj v obdobju po obdobju preiskave je predstavljen v primerjavi z obdobjem preiskave za prvo in drugo četrtletje leta 2018, z vrednostmi, indeksiranimi glede na obdobje preiskave.

(410) Zmogljivost vzorčenih proizvajalcev Unije je v prvi polovici leta 2018 ostala nespremenjena, medtem ko se je izkoriščenost zmogljivosti zmanjšala s 85 % na 76 %.

(411) Proizvodnja in prodaja sta se v prvem in drugem četrtletju po obdobju preiskave zmanjšali.

(412) Stroški na enoto in prodajne cene na enoto so se v obeh četrtletjih po obdobju preiskave znižali. Stroški proizvodnje na enoto so se znižali za 5 %, medtem ko se je povprečna prodajna cena znižala za 7 %, zaradi česar se je zmanjšala dobičkonosnost, opisana v uvodni izjavi 398.

4.6 **Zaključek o škodi**

(413) Razen zanemarljivih podatkih o uvozu leta 2015 pred septembrom 2017 ni bilo uvoza biodizla iz Argentine na trg Unije. Čeprav se je ta uvoz začel šele proti koncu obdobja preiskave, je dosegel raven, ki je omogočala 2,8-odstotni tržni delež v obdobju preiskave, ki se je v zadnjem četrtletju leta 2017 povečal na ocenjenih več kot 10 %, kar je potrjeno za prvo polovico leta 2018, kljub registraciji uvoza.

(414) Kazalniki škode so v obravnavanem obdobju pokazali mešano sliko. Proizvodnja in prodaja industrije Unije sta večinoma sledili povpraševanju na trgu, v obdobju 2014–2016 sta bili stabilni in se v obdobju preiskave povečali, ne da bi se v celoti izkoristila rast trga proti koncu obravnavanega obdobja, kar je bil deloma rezultat zadevnega uvoza. Naložbe so se v obravnavanem obdobju močno povečale. To je bil pozitiven razvoj, ki je kazal, da je industrija začela okrevati. Začetek povečevanja zaposlovanja leta 2015 se lahko obravnava tudi kot znak, da se je položaj industrije Unije začel izboljševati, ker ni bilo subvencioniranega uvoza iz Argentine.

(415) V obdobju po obdobju preiskave je večina ekonomskih kazalnikov kazala očitno nadaljnje slabšanje gospodarskega položaja industrije Unije. To se nanaša na izkoriščenost zmogljivosti, proizvodnjo, prodajo in prodajne cene na enoto, kot je opisano zgoraj.

(416) Vendar je dobičkonosnost industrije Unije ostala nizka večino obravnavanega obdobja, industrija Unije pa ni uspela dodatno izboljšati svoje produktivnosti na zaposlenega. To kaže, da industrija Unije v tem kratkem času ni uspela doseči ravni rednih, dobičkonosnih dejavnosti. Stanje se je še dodatno poslabšalo v prvih šestih mesecih leta 2018, ko je industrija Unije poročala o izgubi.

(417) Komisija je ugotovila, da je na obdobje preiskave negativno vplival že uvoz iz Argentine, v obdobju po obdobju preiskave pa se je pokazalo, da se je položaj industrije Unije še poslabšal. Kljub povečanju prodaje in proizvodnje zaradi povečevanja potrošnje v obdobju preiskave industrija Unije ni kazala znakov izboljševanja gospodarskega položaja. Dejansko se je pokazalo, da industrija Unije v obdobju preiskave zaradi pritiska, ki se je izvajal z nizkimi cenami zadevnega uvoza, ni ustvarila skoraj nobenega dobička. Majhen dobiček v obdobju preiskave se je v prvih šestih mesecih leta 2018 spremenil v izgubo. Pred tem proučeni trendi kažejo, da si industrija Unije še ni v celoti opomogla od učinkov preteklega dampinga. Ker Komisija še ni oblikovala dokončnega zaključka o obstoju znatne škode v obdobju preiskave, bo proučila, ali obstaja vsaj grožnja znatne škode.

5. GROŽNJA ŠKODE

5.1 Uvod

(418) Komisija je v skladu s členom 8(8) osnovne uredbe proučila, ali subvencionirani uvoz iz zadevne države pomeni grožnjo znatne škode za industrijo Unije.

(419) V analizi grožnje znatne škode za industrijo Unije v skladu z drugim pododstavkom člena 8(8) osnovne uredbe so proučeni dejavniki, kot so:

— narava zadevne subvencije ali zadevnih subvencij in trgovinski učinki, ki bi zaradi teh verjetno nastali,

— znatna stopnja povečanja subvencioniranega uvoza na trg Unije, ki nakazuje verjetnost znatno povečanega uvoza,

— zadostne prosto razpoložljive zmogljivosti proizvajalca izvoznika ali neizogibno znatno povečanje takih zmogljivosti, ki kažejo verjetnost znatno povečanega subvencioniranega izvoza v Unijo, pri čemer se upošteva razpoložljivost drugih izvoznih trgov, ki bi lahko absorbirali morebitni dodatni izvoz,

— ali gre za uvoz po cenah, ki bi znatno znižal cene ali preprečil povišanje cen, do katerega bi sicer prišlo, ter bi zato verjetno povečal povpraševanje po nadaljnjem uvozu, in

— raven zalog izdelkov.

5.2 Narava zadevne subvencije ali zadevnih subvencij in trgovinski učinki, ki bi zaradi teh verjetno nastali

(420) V uvodni izjavi 304 je Komisija v skladu z osnovno uredbo ugotovila obstoj subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi. Te ugotovljene subvencije kažejo, da bi uvoz zadevnega izdelka lahko imel koristi od vladne podpore. Pričakuje se, da bo znatno nelojalno nižanje prodajnih cen, ugotovljeno v obdobju preiskave in po njem, še bolj negativno vplivalo na občutljiv gospodarski položaj industrije Unije, ugotovljen že v obdobju preiskave. Poleg tega, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 158, ukrepi argentinske vlade, ki podpirajo domačo industrijo biodizla, še vedno zagotavljajo veliko konkurenčnost izvoženega biodizla zaradi nižjih stroškov pridobivanja soje (v nasprotju s proizvajalci Unije, na katere vplivajo večja nihanja cen, povezana s stroški oljne ogrščice). Zato se predvideva, da bi lahko subvencionirani uvoz zadevnega izdelka zaradi narave podpornih ukrepov argentinske vlade še naprej negativno vplival na gospodarski položaj industrije Unije.

5.3 Znatna stopnja povečanja subvencioniranega uvoza na trg Unije, ki nakazuje verjetnost znatno povečanega uvoza

(421) Obstaja jasna povezava med nenadnim in znatnim povečanjem uvoza biodizla iz Argentine na trg Unije od septembra 2017 in znižanjem protidampinških dajatev, uvedenim navedenega meseca, kot je prikazano v preglednici 9. To izraža sposobnost argentinskih proizvajalcev izvoznikov, da se hitro odzovejo na spreminjajoče se tržne razmere. Poleg tega podatki o uvozu biodizla iz Argentine po obdobju preiskave potrjujejo, da argentinski proizvajalci izvozniki po znižanju ali odpravi protidampinških dajatev kljub registraciji uvoza še naprej izvažajo na trg Unije podobne količine, kot so se izvažale v obdobju preiskave.

(422) Zato je Komisija ob upoštevanju privlačnosti trga Unije za argentinski izvoz menila, da po znižanju protidampinških dajatev septembra 2017 dejstvo, da se je obseg uvoza biodizla iz Argentine močno povečal, izraža verjetnost, da se bo tak uvoz še naprej povečeval. Analiza uvoza v obdobju od januarja do avgusta 2018 iz uvodne izjave 463 potrjuje dejansko nadaljnje povečevanje uvoza biodizla iz Argentine.

5.4 Zadostne prosto razpoložljive zmogljivosti in absorpcijska zmogljivost tretjih držav

(423) Po kmetijski statistiki OECD ([119]) o svetovni potrošnji biodizla je potrošnja biodizla v Argentini leta 2017 obsegala le približno 3,5 % svetovne potrošnje. Kot je navedeno v uvodni izjavi 202, je Argentina v obdobju preiskave izvozila 57 % svoje proizvodnje.

([119]) Napovedi OECD in FAO za kmetijstvo za obdobje 2016–2025 – © OECD 2016, https://www.oecd-ilibrary.org/agriculture-and-food/data/oecd-agriculture-statistics_agr-data-en, obiskano 10. septembra 2018.

(424) Nizka raven argentinske potrošnje v primerjavi s svetovno potrošnjo ter potrošnjo v Uniji, kjer znaša približno 40 %, in v ZDA, kjer znaša približno 25 %, jasno kaže, da je argentinski sektor biodizla izvozno usmerjen in odvisen od teh trgov (glej tudi uvodno izjavo 209).

(425) Neizkoriščena zmogljivost argentinskih proizvajalcev biodizla v obdobju preiskave je ocenjena na več kot 1,2 milijona ton. Ta ocena temelji na informacijah, prejetih od vzorčenih proizvajalcev izvoznikov, ki predstavljajo 84 % celotnega izvoza v Unijo, ekstrapoliranih na celotno argentinsko industrijo.

(426) Neizkoriščena zmogljivost argentinskih proizvajalcev biodizla je glede na informacije, ki jih je Komisiji predložil Evropski odbor za biodizel, v obdobju po obdobju preiskave ostala na podobni ravni.

(427) ZDA so 27. avgusta 2017 uvedle začasne izravnalne dajatve za uvoz biodizla iz Argentine po stopnjah od 50 % do 60 %, nato pa 9. novembra 2017 dokončne dajatve po stopnjah od 71,45 % do 72,28 %. Oktobra 2017 so ZDA uvedle začasne protidampinške dajatve, ki so se gibale od 54,36 % do 70,05 %. ZDA so 3. januarja 2018 potrdile te dajatve v končni ugotovitvi ([120]) in nekoliko spremenile stopnje, ki so se tako gibale od 60,44 % do 86,41 %.

(428) Obseg stopnje dajatev, uvedenih v ZDA, ki so bile pred uvedbo teh dajatev najpomembnejši izvozni trg za Argentino, jasno kaže, da je bil zadevni izvoz biodizla takoj preusmerjen na trg Unije. Ta preusmeritev je okrepljena s skoraj istočasnim znižanjem protidampinških dajatev na argentinski biodizel v Uniji. Ta razvoj je prikazan v preglednici 20 v nadaljevanju:

Preglednica 20

Obseg izvoza (v tonah) na mesec

Obseg izvoza iz Argentine (v tonah)	7/2017	8/2017	9/2017	10/2017	11/2017	12/2017
V ZDA	220 360	14 483	0	0	0	0
V Unijo	0	60 000	30 000	200 000	185 000	163 091

Vir: statistični podatki o argentinskem izvozu.

(429) Raven izvoza iz Argentine v Unijo, navedena v preglednici 20, ni enaka ravni uvoza iz Argentine v Unijo, navedeni v preglednici 9 v uvodni izjavi 333. Razlika ni le posledica različnih virov podatkov, ampak zlasti različnega časa registracije izvoznih in uvoznih transakcij v ustreznih statistikah.

(430) Kot je navedeno v uvodni izjavi 425, obstaja v Argentini zadostna prosto razpoložljiva zmogljivost, ki se zaradi spremembe vzorca prodaje (in sicer izključitve trga ZDA) še povečuje. To kaže verjetnost znatnega povečanja količin subvencioniranega izvoza v Unijo. Drugih znanih izvoznih trgov, ki bi lahko absorbirali ta dodatni izvoz, ni, saj ZDA in Unija skupaj predstavljata približno 2/3 svetovne potrošnje biodizla.

(431) Po razkritju informativnega dokumenta so perujski organi v zvezi z absorpcijsko zmogljivostjo izvoznih trgov za argentinske proizvajalce izvoznike 10. julija 2018 potrdili uvedbo protidampinških in izravnalnih dajatev, ki so skupaj znašale od 137,4 do 399,8 USD na tono.

(432) Komisija je ugotovila, da bi lahko grožnja nadaljnjega preusmerjanja uvoza iz Argentine povzročila škodo industriji Unije.

([120]) Ministrstvo za mednarodno trgovino: „*Biodiesel From Argentina: Final Determination of Sales at Less Than Fair Value and Final Affirmative Determination of Critical Circumstances*“, dokument št. 2018-04137.

5.5 **Raven cene subvencioniranega uvoza**

(433) Uvoženi biodizel iz Argentine, ki je prispel na trg Unije v zadnjih štirih mesecih obdobja preiskave, je bil uvožen po cenah, precej nižjih od cen, ki jih je zaračunavala industrija Unije. Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 354, je Komisija za obdobje preiskave določila tehtane povprečne stopnje nelojalnega nižanja prodajnih cen, ki so znašale od 9,5 % do 15,2 %. To razliko potrjuje primerjava cen iz statističnih podatkov o uvozu in prodajnih cen industrije Unije. V obdobju po obdobju preiskave so se cene biodizla, uvoženega iz Argentine, še dodatno znižale.

5.6 **Raven zalog**

(434) Gibanje ravni zalog vzorčenih proizvajalcev Unije je podrobno opisano v uvodni izjavi 394. Kot je pojasnjeno, je raven zalog zaradi dejstva, da se zadevni izdelek prodaja v velikih količinah, manj pomemben kazalnik za grožnjo škode.

5.7 **Zaključek**

(435) Komisija je ob upoštevanju analize dejavnikov v zvezi z grožnjo škode, navedenih v uvodni izjavi 419, sklenila, da se bo občutljiv gospodarski položaj industrije Unije verjetno poslabšal zaradi neposrednega in stalnega obsežnega subvencioniranega uvoza biodizla iz Argentine. Zato je ob koncu obdobja preiskave obstajala vsaj grožnja jasno predvidljive in neizogibne škode industriji Unije, kar podpira ugotovitev grožnje škode iz člena 8(8) osnovne uredbe.

(436) Po dokončnem razkritju se argentinska vlada ni strinjala z zaključkom Komisije in je izjavila, da je bilo povečanje uvoza posledica dejstva, da je bil uvoz iz Argentine nezakonito prikrajšan za trg Unije v obdobju od leta 2012 do leta 2017. Argentinska vlada je prav tako dodala, da Komisija ni ocenila dokazov, s katerimi bi lahko potrdila, da se bo uvoz biodizla iz Argentine še naprej povečeval.

(437) Komisija je v uvodni izjavi 428 navedla podrobne informacije o razvoju mesečnega uvoza biodizla iz Argentine v obdobju preiskave. V uvodni izjavi 463 je Komisija navedla informacije o ravni uvoza biodizla iz Argentine v obdobju od januarja do avgusta 2018. Te informacije kažejo, da se je uvoz, ki se je začel septembra 2017, nadaljeval po obdobju preiskave kljub njegovi registraciji.

(438) Uvoz, za katerega je Komisija ugotovila, da je subvencioniran, in njegove stalne velike količine, uvožene v Unijo, so ob koncu obdobja preiskave predstavljali grožnjo predvidljive in neizogibne škode za industrijo Unije. Komisija zato ni spremenila svoje ugotovitve o grožnji škode v skladu s členom 8(8) osnovne uredbe.

(439) Po dokončnem razkritju je zbornica CARBIO v zvezi z analizo ekonomskih kazalnikov po obdobju preiskave pripomnila, da so cene RME sezonske narave, da so bile v obdobju od avgusta do oktobra 2018 cene RME visoke, kot še nikoli doslej, in da se je prodaja industrije Unije v obdobju, ki je sledilo obdobju preiskave, povečala v primerjavi z letom 2016.

(440) Komisija je te pripombe upoštevala. Vendar niso v nasprotju z ugotovitvijo Komisije in je ne spreminjajo, zlasti v zvezi s škodo v obdobju preiskave, kot je navedeno v uvodni izjavi 417.

6. **VZROČNA ZVEZA**

(441) Komisija je v skladu s členom 8(5) osnovne uredbe proučila, ali je grožnjo znatne škode industriji Unije povzročil obstoječi subvencionirani uvoz iz zadevne države. V skladu s členom 8(6) osnovne uredbe je proučila tudi druge znane dejavnike, ki bi lahko hkrati ogrožali industrijo Unije. Prepričala se je, da morebitna grožnja škode, ki so jo povzročili drugi dejavniki in ne subvencionirani uvoz iz Argentine, ni posledica subvencioniranega uvoza. Ta dejavnika sta uvoz iz tretjih držav in izvoz industrije Unije.

6.1 **Učinki subvencioniranega uvoza**

(442) Kot je navedeno v uvodni izjavi 334, v obdobju 2014–2016 in prvih mesecih obdobja preiskave uvoza iz Argentine v Unijo ni bilo ali pa je bil zanemarljiv. Vendar pa se je uvoz v zadnjih mesecih obdobja preiskave močno povečal. Kot je navedeno v uvodni izjavi 381, je bil ocenjeni tržni delež uvoza iz Argentine za zadnje četrtletje leta 2017 večji od 10 % in je ostal večji od 10 % tudi v prvem četrtletju leta 2018, tj. po obdobju preiskave, in kljub registraciji uvoza. Kot je navedeno v uvodni izjavi 354, je uvoz biodizla iz Argentine v obdobju preiskave nelojalno znižal prodajne cene industrije Unije za 9,5 % do 15,2 %.

(443) Glede na časovno sovpadanje po eni strani znatnega in nenadnega povečanja subvencioniranega uvoza argentinskega biodizla po cenah, nižjih od cen industrije Unije, ter po drugi strani ocenjene izgube tržnega deleža industrije Unije v zadnjem četrtletju leta 2017 in prvem četrtletju leta 2018, skupaj z nezmožnostjo ustvarjanja dobička, je Komisija sklenila, da je ta subvencionirani uvoz negativno vplival na položaj industrije Unije. Poleg tega so zanemarljiv delež domače potrošnje v Argentini, velika neizkoriščena zmogljivost argentinskih proizvajalcev biodizla in omejevanje dostopa do drugega največjega izvoznega trga (ZDA) usmerjali presežno proizvodnjo iz Argentine v Unijo, ki predstavlja 40 % svetovne potrošnje. Tako je Unija v škodo industrije Unije postala ena najprivlačnejših destinacij za subvencionirani uvoz biodizla iz Argentine.

(444) Argentinska vlada je po razkritju informativnega dokumenta trdila, da uvoz iz Argentine ne predstavlja znatnega povečanja uvoza ali tržnega deleža. Nepovezani uvoznik Gunvor je v zvezi s tem navedel, da se je uvoz vrnil na pretekla povprečja.

(445) V zvezi s tem je Komisija ocenjeni tržni delež, ki je v zadnjem četrtletju leta 2017 presegel 10 % v primerjavi z ničelnim tržnim deležem v prvih osmih mesecih leta 2017, štela za znatno povečanje.

(446) Poleg tega je zbornica CARBIO po razkritju informativnega dokumenta navedla, da mora Komisija v okviru analize grožnje škode navesti verjetnost znatnega povečanja uvoza ter da povečanje uvoza, ki ga je mogoče pripisati zgolj ponovni vzpostavitvi domnevno običajnih razmer na področju trgovine in konkurence, ki je rezultat odprave neupravičenih protidampinških dajatev, ne kaže, da bi se lahko uvoz še naprej znatno povečeval.

(447) Kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah od 335 do 338, se je uvoz biodizla iz Argentine leta 2018 nadaljeval in dosegel ocenjeno raven 11,5 %. Poleg tega se ravni uvoza iz Argentine po registraciji uvoza od 25. maja 2018 naprej niso znižale. To, skupaj z neizkoriščeno zmogljivostjo argentinskih proizvajalcev biodizla, opisano v uvodni izjavi 425, in privlačnostjo trga Unije kaže verjetnost, da se bo uvoz v prihodnosti še naprej močno povečeval. Po mnenju Komisije to povečanje uvoza iz Argentine izraža nepravične pogoje trgovanja (v nasprotju z običajnimi pogoji trgovanja brez predhodno obstoječih protidampinških ukrepov) zaradi ugotovljenega obstoja subvencij.

(448) Zato je Komisija menila, da subvencionirani uvoz argentinskega biodizla pomeni grožnjo znatne škode za industrijo Unije.

6.2 **Drugi znani dejavniki**

(449) Komisija je tudi proučila, ali lahko drugi znani dejavniki, posamično ali skupaj, oslabijo vzročno zvezo med subvencioniranim uvozom in grožnjo škode, za katero je bilo ugotovljeno, da obstaja.

(450) Zbornica CARBIO je po razkritju informativnega dokumenta trdila, da industrija Unije v obravnavanem obdobju, tj. v času, ko ni bilo izvoza iz Argentine, ni uspela postopno okrevati. Poleg tega je trdila, da to dokazuje, da obstajajo drugi dejavniki, ki vplivajo na uspešnost industrije Unije.

(451) Komisija je v uvodni izjavi 416 sklenila, da je dobičkonosnost industrije Unije dejansko ostala nizka večino obravnavanega obdobja in da industrija Unije ni uspela doseči ravni rednih, dobičkonosnih dejavnosti. Vendar je Komisija, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 405, ugotovila, da si industrija Unije še ni v celoti opomogla od preteklega dampinga, ugotovljenega v prejšnji preiskavi. Poleg tega dejstvo, da proizvajalci Unije uporabljajo oljno

ogrščico kot surovino (v primerjavi z argentinskimi proizvajalci izvozniki, ki uporabljajo sojo), ne pojasnjuje razlike v ceni med biodizlom iz Unije in argentinskim biodizlom. Če bi proizvajalci izvozniki kupovali sojo po neizkrivljenih cenah, bi bile njihove izvozne cene zelo podobne cenam Unije. Tako v preiskavi, kot je podrobneje pojasnjeno v nadaljevanju, niso bili ugotovljeni dejavniki, ki bi oslabili vzročno zvezo med subvencioniranim uvozom in ugotovljeno grožnjo škode. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

6.3 **Uvoz iz tretjih držav**

(452) Količina uvoza iz drugih tretjih držav se je v obravnavanem obdobju gibala na naslednji način:

Preglednica 21

Uvoz iz tretjih držav

Država		2014	2015	2016	Obdobje preiskave
Ljudska republika Kitajska	Količina (v tonah)	5 395	1 160	38 497	217 313
	Indeks	*100*	*22*	*714*	*4 028*
	Tržni delež	0,0 %	0,0 %	0,3 %	1,6 %
	Povprečna cena (EUR/tono)	941	826	763	812
Malezija	Količina (v tonah)	340 240	349 571	273 427	378 395
	Indeks	*100*	*103*	*80*	*111*
	Tržni delež	2,9 %	2,9 %	2,3 %	2,7 %
	Povprečna cena (EUR/tono)	883	880	975	1 007
Vse države razen Argentine, Kitajske in Malezije	Količina (v tonah)	197 787	104 765	202 879	207 953
	Indeks	*100*	*53*	*103*	*105*
	Tržni delež	1,7 %	0,9 %	1,7 %	1,5 %
	Povprečna cena (v EUR/tono)	820	791	762	891

Vir: statistični podatki o uvozu v EU na podlagi podatkovne zbirke Surveillance 2.

(453) Razen uvoza iz Argentine je le še uvoz iz dveh drugih držav, tj. Ljudske republike Kitajske (v nadaljnjem besedilu: LRK) in Malezije, presegel 1-odstotni tržni delež v katerem koli danem letu.

(454) Edini večji uvoz v obdobju preiskave je bil uvoz iz LRK, ki je dosegel 1,6-odstotni tržni delež.

(455) Uvoz iz Malezije je bil stabilen v celotnem obravnavanem obdobju s tržnim deležem v višini od 2,3 % do 2,9 %.

(456) Uvoz iz tretjih držav razen iz Argentine, LRK ali Malezije ni nikoli presegel 1,7-odstotnega skupnega tržnega deleža. Zato nobena od teh držav ni mogla bistveno vplivati na tržni delež industrije Unije, zlasti glede na nespremenljive količine takega uvoza.

(457) Povprečna cena biodizla, uvoženega iz LRK, je bila v obdobju preiskave 812 EUR na tono. Samo takrat je tak uvoz potekal v velikih količinah. Kar zadeva Malezijo, je bila leta 2014 povprečna uvozna cena 883 EUR na tono, v obdobju preiskave pa se je zvišala na več kot 1 000 EUR na tono. Hkrati so se v obravnavanem obdobju količine povečale le za 11 %, tj. manj, kot se je povečalo povpraševanje, kar je pripeljalo do izgube tržnega deleža.

(458) Povprečna uvozna cena iz Argentine je bila v obdobju preiskave 636 EUR na tono, tj. bistveno nižja od cene vseh drugih akterjev na trgu. Statistični podatki ne izražajo natančno razlik v lastnostih biodizla, uvoženega v Unijo. Razlike v cenah so posledica različnih ravni CFPP in tega, ali je uvoženi biodizel lahko predmet „dvojnega štetja“ ali ne.

(459) Argentinska vlada je po razkritju informativnega dokumenta trdila, da med uvozom iz Argentine in škodo, povzročeno industriji Unije, zaradi drugih dejavnikov, tj. uvoza iz drugih držav, ni vzročne zveze.

(460) Po dokončnem razkritju je argentinska vlada ponovno zatrdila, da Komisija ni preučila učinkov vseh možnih dejavnikov z izjemo uvoza biodizla iz Argentine, ki bi lahko povzročili škodo industriji Unije.

(461) Po dokončnem razkritju je zbornica CARBIO ponovno zatrdila, da grožnje škode ni povzročil uvoz iz Argentine.

(462) V zvezi z uvozom iz drugih držav je Komisija predložila zgoraj navedene podrobne informacije. Drugi dve državi z znatnim uvozom v obdobju preiskave sta bili Malezija in LRK, ki sta imeli v Uniji 2,7-odstotni oziroma 1,6-odstotni tržni delež. Ta tržna deleža sta precej manjša od tržnega deleža, ugotovljenega za zadnje četrtletje leta 2017 za uvoz iz Argentine, ki je bil večji od 10 %. Poleg tega je bila povprečna cena uvoza iz Malezije in LRK 1 007 oziroma 812 EUR na tono. Ti ceni v primerjavi s 636 EUR na tono biodizla, uvoženega iz Argentine v obdobju preiskave, kažeta, da uvoz iz Malezije in LRK, tako po obsegu kot po vrednosti, ni oslabil vzročne zveze, ugotovljene med subvencioniranim uvozom in grožnjo škode, za katero je bilo ugotovljeno, da je obstajala.

(463) Zbornica CARBIO je po razkritju informativnega dokumenta predložila pripombo o povečanju uvoza iz Indonezije. Uvoz iz drugih tretjih držav v prvih osmih mesecih leta 2018 v primerjavi z uvozom iz Argentine v istem obdobju, predstavljenim v uvodni izjavi 335, je bil naslednji:

Preglednica 22

Uvoz iz tretjih držav od januarja do avgusta 2018

	Količina uvoza (v tonah)	Ocenjeni tržni delež	Povprečna cena (v EUR)
Argentina	1 092 024	11,5 %	613
Ljudska republika Kitajska	173 693	1,9 %	686
Indonezija	467 769	5,0 %	667
Malezija	303 421	3,2 %	732
Vse države razen Argentine, LRK in Malezije	150 159	1,6 %	542

Vir: statistični podatki o uvozu v EU na podlagi podatkovne zbirke Surveillance 2.

(464) Kot je podrobneje analizirano v uvodnih izjavah od 336 do 338, se je uvoz iz Argentine po obdobju preiskave nadaljeval kljub registraciji uvoza. Njegov ocenjeni tržni delež ob predpostavki, da je raven potrošnje ostala nespremenjena, in zaradi primerljivosti določen na letni ravni, znaša 11,5 %. Uvoz iz LRK je ostal na zelo podobni ravni in je dosegel 1,9-odstotni tržni delež v primerjavi z 1,6-odstotnim tržnim deležem v obdobju preiskave. Pomembno je, da se je uvoz biodizla iz Indonezije v Unijo ponovno pojavil in dosegel ocenjeni 5-odstotni tržni delež v obdobju od januarja do avgusta 2018. Hkrati je ta uvoz obsegal manj kot polovico količine uvoza iz Argentine. Uvoz iz Malezije se je nekoliko povečal in dosegel 3,2-odstotni ocenjeni tržni delež v primerjavi z 2,7-odstotnim tržnim deležem v obdobju preiskave.

(465) Kar zadeva povprečno ceno na tono uvoza iz tretjih držav, je cena na tono biodizla, uvoženega iz Argentine, še vedno daleč najnižja med štirimi državami z znatnim uvozom. V prvih osmih mesecih leta 2018 se je znižala tudi povprečna cena uvoza iz LRK in Malezije.

(466) Komisija je na podlagi tega sklenila, da izvoz iz tretjih držav, čeprav je morda prispeval k temu, da industrija Unije ni okrevala, ni oslabil vzročne zveze med subvencioniranim uvozom in ugotovljeno grožnjo škode. Komisija je sklenila, da je malo verjetno, da bi bil izvoz iz tretjih držav glavni vzrok škode v bližnji prihodnosti.

6.4 **Izvoz industrije Unije**

(467) V obravnavanem obdobju nobeden od vzorčenih proizvajalcev Unije ni izvažal biodizla. Zato statistični podatki o izvozu v preglednici 23 temeljijo na javno dostopnem viru in zagotavljajo informacije za celotno industrijo Unije:

Preglednica 23

Izvoz industrije Unije

	2014	2015	2016	Obdobje preiskave
Količina izvoza (v tonah)	98 552	111 884	190 633	217 146
Indeks	*100*	*114*	*193*	*220*

Vir: Eurostatovi statistični podatki o izvozu.

(468) Raven izvoza biodizla industrije Unije je bila omejena. V nobenem letu obravnavanega obdobja ni presegla 3,5 % njene celotne prodaje na trgu Unije. Izvoz industrije Unije ni mogel biti vzrok za to, da domača industrija ni okrevala, in za njen občutljiv gospodarski položaj v obdobju preiskave.

(469) Zbornica CARBIO je v svojih pripombah navedla, da nizka raven uvoza ni mogla biti vzrok za škodo, ki jo je utrpela industrija Unije, in je po razkritju informativnega dokumenta ta argument ponovila. Komisija v zvezi s tem ugotavlja, da tudi manjši obseg uvoza zadevnega izdelka lahko zajezi cene na trgu Unije. Uvoz iz Argentine bistveno presega prag zanemarljive škode iz členov 10(9) in 14(4) osnovne uredbe ter je v zadnjem četrtletju obdobja preiskave celo presegel 10 %.

(470) Zbornica CARBIO je nadalje trdila, da ni škodljivih učinkov uvoza, saj je ta odvisen od sezonskih nihanj, cene dizla in dobave surovin. Informacije, ki jih je Komisija prejela od sodelujočih proizvajalcev izvoznikov, proizvajalcev Unije in iz javnih virov, so vključevale tudi informacije v zvezi s sezonskimi nihanji, ceno dizla in dobavo surovin. Komisiji so omogočile, da je v svoji analizi upoštevala tudi te dejavnike.

(471) Po dokončnem razkritju je zbornica CARBIO ponovila pripombo, da se industrija Unije ne sooča z grožnjo znatne škode in da domnevne grožnje znatne škode ni povzročil uvoz iz Argentine. Poleg tega se zbornica CARBIO sklicuje na ugotovitve iz Uredbe Komisije (EU) 2018/1570 z dne 18. oktobra 2018 ([121]), navedene v uvodni izjavi 347, v kateri je Komisija sklenila, da ni mogoče ugotoviti vzročne zveze med dampinškim uvozom iz Argentine in znatno škodo, ki jo je utrpela industrija Unije.

(472) Kar zadeva sklic na Uredbo Komisije (EU) 2018/1570 z dne 18. oktobra 2018, je Komisija opozorila, da se je ugotovitev iz te uredbe nanašala na znatno škodo in ne na grožnjo škode ter da je obdobje preiskave, ki ga je Komisija ponovno ocenila, trajalo od 1. julija 2011 do 30. junija 2012, medtem ko je v tej uredbi zajeto obdobje preiskave od januarja do decembra 2017. Glede na različni časovni obdobji in različne pravne standarde ugotovitve iz navedene uredbe niso pomembne za ugotovitve Komisije v tej preiskavi.

([121]) UL L 262, 19.10.2018, str. 40.

6.5 **Zmanjšanje proizvodnje industrije Unije**

(473) Pri pripravi analize za namene registracije uvoza je Komisija upoštevala tudi družbi, ki sta napovedali zmanjšanje proizvodnje biodizla v marcu 2018, in sicer družbo Saipol, največjega evropskega proizvajalca biodizla, in družbo ADM ([122]).

(474) Evropski odbor za biodizel je po razkritju informativnega dokumenta zagotovil dodatne informacije v zvezi z negativnim vplivom povečanja uvoza iz Argentine na šest družb industrije Unije. Informacije v zvezi s petimi od teh družb so se nanašale na negativni vpliv na njihovo dobičkonosnost. Za eno od šestih družb se bo proizvodnja bistveno zmanjšala zaradi uvoza iz Argentine. Ena od šestih družb je tudi navedla, da je imel uvoz iz Argentine močan negativen vpliv na njen prihodek. Te družbe predstavljajo več kot 10 % proizvodnje Unije in zmogljivosti skupaj.

6.6 **Zaključek**

(475) Komisija je ugotovila, da obstaja vzročna zveza med grožnjo škode, ki jo je utrpela industrija Unije, in subvencioniranim uvozom biodizla iz Argentine. Obstaja časovno sovpadanje med strmim povečanjem zlasti ravni subvencioniranega uvoza po nizkih cenah, ki nelojalno nižajo prodajne cene industrije Unije, in upadom uspešnosti industrije Unije, zlasti od zadnjega četrtletja leta 2017 naprej. Industrija Unije ni mogla izkoristiti prednosti večje potrošnje Unije in je morala omejiti povečanje proizvodnje, izgubila je tržni delež in ni mogla ustvariti dobička. Ta negativen razvoj se je nadaljeval v obdobju po obdobju preiskave. Industrija Unije ni imela druge možnosti, kot da sledi ravnem cen, določenim s subvencioniranim uvozom, da bi preprečila nadaljnje zmanjševanje svojega tržnega deleža. To je ustvarilo razmere, v katerih se ustvarja izguba, te pa se bodo verjetno še poslabšale.

(476) Komisija je opredelila učinke vseh znanih dejavnikov na položaj industrije Unije in jih ločila od škodljivih učinkov subvencioniranega uvoza.

(477) Drugi opredeljeni dejavniki, kot so izvoz iz drugih tretjih držav, izvoz industrije Unije in zmanjšanje zmogljivosti industrije Unije, niso oslabili vzročne zveze.

7. **INTERES UNIJE**

(478) Komisija je v skladu s členom 31 osnovne uredbe proučila, ali bi lahko kljub ugotovitvi o škodljivem subvencioniranju jasno sklenila, da sprejetje ukrepov v tej zadevi ni v interesu Unije. Njena določitev interesa Unije je temeljila na proučitvi vseh raznovrstnih vključenih interesov, tudi interesov industrije Unije, uvoznikov in potrošnikov.

7.1 **Interes industrije Unije**

(479) Biodizel je pomemben element prizadevanj za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov in izboljšanje oskrbe z energijo v Uniji.

(480) Industrija Unije večinoma uporablja surovine, ki so proizvod kmetijstva Unije. Kmetijski sektor pridelave olja, ki je višje v prodajni verigi, je v veliki meri odvisen od industrije biodizla. Uvoz biodizla iz Argentine bi zato vplival ne le na industrijo biodizla, ampak tudi na kmetijski sektor v Uniji.

(481) Evropski odbor za biodizel je po razkritju informativnega dokumenta predložil dodatne dokaze o škodi, ki jo je utrpela industrija Unije, kot sta negativni vpliv na dobičkonosnost in znatno zmanjšanje proizvodnje (glej uvodni izjavi 362 in 474).

(482) Komisija je ugotovila, da je položaj industrije Unije ranljiv, saj si še ni v celoti opomogla od dampinga, ki ga je pred tem utrpela. Komisija je zato sklenila, da bi bila uvedba izravnalnih dajatev v interesu industrije Unije.

([122]) Informacije o zmanjšanju proizvodnje biodizla v družbah Saipol in ADM so na voljo zainteresiranim stranem v spisu.

7.2 **Interes nepovezanih uvoznikov**

(483) Kot je navedeno v uvodni izjavi 30, je vprašalnik, ki ga je poslala Komisija, izpolnil samo en nepovezani uvoznik, tj. Gunvor International BV. Uvoznik v svojem odgovoru navaja, da nasprotuje uvedbi ukrepov ter da je sedanji položaj industrije Unije posledica neučinkovitega sistema proizvodnje in upravljanja.

(484) Komisija ugotavlja, da so uvozniki biodizla zelo pogosto trgovci na trgu Unije, ki ne le uvažajo biodizel, kupljen pri proizvajalcih Unije, ampak z njim tudi trgujejo. Vendar se proizvajalci Unije, zlasti večji, večinoma zanašajo na lastne distribucijske kanale. Komisija zato ne pričakuje, da bodo lahko uvozniki raven uvoza, ki so ga prizadeli ukrepi, v celoti nadomestili z biodizlom, kupljenim pri proizvajalcih Unije. Morebitni negativni učinek na uvoznike pa se lahko delno izravna z večjim obsegom trgovanja z biodizlom, ki se ga kupi od industrije Unije.

7.3 **Interes uporabnikov/potrošnikov**

(485) Proizvajalci biodizla, tj. rafinerije, kupujejo biodizel, ki ga uvaža ali proizvaja industrija Unije. Zaradi pravnih zahtev morajo rafinerije dodajati biodizel fosilnemu gorivu, ki se prodaja na trgu.

(486) Glede na navedeno je končni potrošnik tisti, na katerega vpliva zvišanje cene po uvedbi ukrepov. Cena fosilnih goriv je, razen redkih izjem, nižja od cene biodizla, vendar se glede na to, da vsebnost biodizla običajno ni višja od 10 %, negativni učinek zvišanja cene biodizla le delno prenese na potrošnika.

7.4 **Zaključek**

(487) Komisija je ugotovila, da bi uvedba dajatev negativno vplivala na zvišanje cen za potrošnike. Vendar bi zaradi omejene vsebnosti biodizla v končnem izdelku, ki ga kupujejo potrošniki (običajno manj kot 10 %), ta negativni učinek na ceno dizelskega goriva predstavljal le majhen delež v primerjavi z neposredno spremembo cene biodizla na trgu Unije.

(488) Evropski odbor za biodizel je po razkritju informativnega dokumenta navedel, da Komisija ni ravnala v skladu s svojimi obveznostmi, ko je ugotovila, da ne more oblikovati zaključka o interesu Unije kljub pomanjkanju utemeljenih razlogov, ki bi kazali, da bi bila uvedba ukrepov v nasprotju z interesom Unije.

(489) Komisija je v svojem informativnem dokumentu ugotovila, da je nujno proučiti učinke sprememb, do katerih je prišlo tik pred izdajo informativnega dokumenta in so se zgodile po koncu obdobja preiskave.

(490) Evropski odbor za biodizel je nadalje pripomnil, da Komisija ni jasno navedla razlogov, na katerih je temeljila njena končna ugotovitev, da še vedno ni jasno, ali bi bila uvedba ukrepov v interesu Unije.

(491) Komisija je, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 489, ugotovila, da je treba nadalje preučiti dodatne informacije v zvezi z interesom Unije, kar je bil razlog za odločitev, da se začasni ukrepi ne uvedejo.

(492) Proučila je vse dodatne informacije, pridobljene po razkritju informativnega dokumenta, ki so med drugim vključevale dodatne izpolnjene vprašalnike, ki so jih poslali Evropski odbor za biodizel in vzorčeni proizvajalci Unije, statistične podatke o uvozu biodizla v Unijo po obdobju preiskave in druge podatke, ki so jih zagotovile zainteresirane strani po razkritju informativnega dokumenta. Komisija je na podlagi preučitve teh dodatnih informacij in nadaljnjih dokazov o škodi, ki jo je utrpela industrija Unije, kot sta negativni učinek na dobičkonosnost in znatno zmanjšanje proizvodnje, pojasnjena v uvodnih izjavah 366, 363 in 473, sklenila, da ni utemeljenih razlogov v skladu s členom 31 osnovne uredbe, da uvedba ukrepov ne bi bila v interesu Unije.

8. **DOKONČNI IZRAVNALNI UKREPI**

(493) Na podlagi ugotovitev Komisije v zvezi s subvencijo, grožnjo škode, vzročno zvezo in interesom Unije bi bilo treba uvesti dokončno izravnalno dajatev, da se prepreči uresničitev neposredne grožnje znatne škode, ki bi jo industriji Unije povzročil uvoz po subvencioniranih cenah.

8.1 **Stopnja odprave škode**

(494) Za določitev stopnje ukrepov je Komisija najprej določila znesek dajatve, potreben za odpravo grožnje škode, ki jo je utrpela industrija Unije.

(495) Komisija je pri izračunu stopnje odprave škode upoštevala, da bi morala ta stopnja omogočiti industriji Unije, da pokrije svoje proizvodne stroške in ustvari dobiček pred obdavčitvijo, ki bi ga industrija te vrste v tem sektorju od prodaje podobnega izdelka v Uniji lahko ustvarila v običajnih konkurenčnih razmerah, tj. brez subvencioniranega uvoza.

(496) Stopnja odprave škode je bila izračunana na podlagi primerjave tehtane povprečne cene subvencioniranega uvoza, kakor je bila določena za izračun nelojalnega nižanja prodajnih cen iz uvodne izjave 354, in neškodljive cene industrije Unije za podobni izdelek. Neškodljiva cena je bila določena tako, da se je proizvodnim stroškom prištela razumna stopnja dobička. Ciljna stopnja dobička je bila določena na 11 %, kar je stopnja, ki jo je Komisija uporabila v svoji prejšnji preiskavi v zvezi z ukrepi, uvedenimi 26. novembra 2013.

(497) Zbornica CARBIO je po razkritju informativnega dokumenta trdila, da bi moral biti ciljni dobiček iz obdobja med letom 2015 in septembrom 2017, ne pa 11-odstotni ciljni dobiček, uporabljen v prejšnji preiskavi. Zbornica CARBIO je to trditev ponovila po dokončnem razkritju.

(498) Komisija je uporabila ciljni dobiček iz prejšnje preiskave, ker je, ne glede na to, ali je bila ugotovljena škoda ali ne, ugotovila, da si industrija Unije še ni v celoti opomogla od učinkov preteklega dampinga, zato ravni dobička, dosežene v obravnavanem obdobju, niso reprezentativne. V zvezi s tem Komisija še vedno meni, da je dobiček, ki se je uporabil v njeni prejšnji preiskavi, ustrezen in prevladujoč v primeru majhnih količin subvencioniranega uvoza.

(499) Stopnja odprave škode za „druge sodelujoče družbe“ in za „vse druge družbe“ je opredeljena enako kot stopnje subvencioniranja za te družbe v uvodni izjavi 304.

8.2 **Retroaktivna uvedba izravnalnih dajatev**

(500) Kot je navedeno v uvodni izjavi 10, je Komisija z uredbo o registraciji uvedla registracijo za uvoz zadevnega izdelka s poreklom iz Argentine zaradi možne retroaktivne uporabe katerih koli izravnalnih ukrepov v skladu s členom 24(5) osnovne uredbe.

(501) V skladu s členom 16(4) osnovne uredbe se dajatve lahko obračunajo retroaktivno „za izdelke, ki so bili uvoženi za potrošnjo največ 90 dni pred datumom začetka uporabe začasnih ukrepov“. Komisija ugotavlja, da v tem primeru niso bili uvedeni nobeni začasni ukrepi.

(502) Na podlagi tega Komisija meni, da eden od pravnih pogojev iz člena 16(4) osnovne uredbe ni izpolnjen, zato se dajatev na registriran uvoz ne bi smelo obračunati retroaktivno.

(503) Po dokončnem razkritju je Evropski odbor za biodizel izjavil, da bi bilo treba dajatve za registrirani uvoz obračunati retroaktivno, ker so izpolnjeni štirje pogoji za retroaktivno pobiranje dajatev v skladu s členom 16(4) osnovne uredbe. Evropski odbor za biodizel je zlasti trdil, da bi se moral drugi del člena 16(4), ki se nanaša na „ne pred uvedbo preiskave“, uporabljati v tej zadevi, saj bi ga bilo treba brati ločeno od besedila „največ 90 dni pred datumom začetka uporabe začasnih ukrepov“.

(504) Člen 16(4) osnovne uredbe določa, da se dajatve lahko obračunajo retroaktivno samo „za izdelke, ki so bili uvoženi za potrošnjo največ 90 dni pred datumom začetka uporabe začasnih ukrepov, vendar ne pred uvedbo preiskave“. Drugega dela člena 16(4), ki se nanaša na „ne pred uvedbo preiskave“, ni mogoče brati ločeno od preostalega besedila navedenega člena, saj zadevni člen tega ne dopušča.

(505) Zato Komisija glede na odsotnost začasnih dajatev, ki, če so uvedene, predstavljajo retroaktivno uporabo dokončnih dajatev, kot je določeno v uvodni izjavi 502, meni, da pravni pogoji iz člena 16(4) osnovne uredbe niso izpolnjeni, zato dajatve na registrirani uvoz ne bi smele biti obračunane retroaktivno.

8.3 **Dokončni ukrepi**

(506) Glede na zgoraj navedeno in v skladu s členom 15(1) osnovne uredbe je treba uvesti dokončno izravnalno dajatev na ravni, ki omogoča odpravo grožnje škode, povzročene s subvencioniranim uvozom, ne da bi bil presežen ugotovljeni znesek subvencioniranja.

(507) Glede na visoko stopnjo sodelovanja argentinskih proizvajalcev izvoznikov je bila dajatev, ki velja za „vse druge družbe“, določena na ravni najvišje dajatve, ki je bila določena za vzorčene družbe. Dajatev, ki velja za „vse druge družbe“, se bo uporabljala za družbe, ki v tej preiskavi niso sodelovale.

(508) Za vse druge sodelujoče nevzorčene argentinske proizvajalce izvoznike iz preglednice 24 se dokončna stopnja dajatve določi na ravni tehtanega povprečja stopenj, določenih za sodelujoče proizvajalce izvoznike v vzorcu.

(509) Na podlagi navedenega so dokončne stopnje dajatev, ki jih je treba uvesti, naslednje:

Preglednica 24

Dokončna izravnalna dajatev

Družba/skupina	Stopnja odprave škode	Znesek subvencioniranja	Stopnja izravnalne dajatve
LDC Argentina SA	31,7 %	26,2 %	26,2 %
Skupina Renova	25,0 %	27,2 %	25,0 %
Skupina T6	33,9 %	33,4 %	33,4 %
Druge sodelujoče družbe – COFCO Argentina SA in Cargill SACI	29,6 %	28,2 %	28,2 %
Vse druge družbe	33,9 %	33,4 %	33,4 %

(510) Stopnje izravnalnih dajatev za posamezne družbe, navedene v tej uredbi, so bile določene na podlagi ugotovitev te preiskave. Zato odražajo položaj zadevnih družb, kot je bil ugotovljen v tej preiskavi. Te stopnje dajatev za posamezne družbe (v nasprotju z dajatvijo na ravni države, ki se uporablja za „vse druge družbe“) se torej uporabljajo izključno za uvoz izdelkov s poreklom iz zadevne države in proizvedenih v zadevnih družbah. Za uvožene izdelke, ki jih proizvaja katera koli druga družba, ki ni izrecno navedena v izvedbenem delu te uredbe, vključno s subjekti, povezanimi s tistimi, ki so izrecno navedeni, se te stopnje ne morejo uporabiti, ampak zanje velja stopnja dajatve, ki se uporablja za „vse druge družbe“.

(511) Družba lahko zahteva nadaljnjo uporabo teh stopenj dajatev za posamezne družbe kljub poznejši spremembi svojega imena ali imena enega od njenih subjektov. Zahtevo je treba nasloviti na Komisijo. Vsebovati mora vse ustrezne informacije, s katerimi je mogoče dokazati, da sprememba ne vpliva na upravičenost družbe do stopnje dajatve za posamezno družbo, ki se zanjo uporablja. Če sprememba imena družbe ne vpliva na njeno pravico do izkoriščanja ugodnosti stopnje dajatve, ki se zanjo uporablja, se v *Uradnem listu Evropske unije* objavi obvestilo o spremembi imena.

(512) Če bi razvoj po obdobju preiskave privedel do spremembe okoliščin trajne narave, se lahko sprejmejo ustrezni ukrepi v skladu s členom 19 osnovne protisubvencijske uredbe.

(513) Glede na sodno prakso Sodišča ([123]) je primerno, da se določi stopnja zamudnih obresti, ki se plačajo pri povračilu dokončnih dajatev, saj je ustrezni veljavni carinski predpisi ne določajo, uporaba nacionalnih predpisov pa bi povzročila neupravičeno izkrivljanje konkurence med gospodarskimi subjekti glede na to, katera država članica se izbere za carinjenje.

([123]) Sodba v zadevi Wortmann, C-365/15, EU:C:2017:19, točke 35 do 39.

9. **RAZKRITJE**

(514) Zainteresirane strani so bile obveščene o osnovnih dejstvih in premislekih, na podlagi katerih se je nameravala predlagati uvedba dokončne izravnalne dajatve na uvoz biodizla s poreklom iz Argentine.

(515) Določen je bil tudi rok, v katerem so lahko zainteresirane strani po tem razkritju predstavile svoja stališča. Pripombe, ki so jih predložile zainteresirane strani, so bile ustrezno proučene in, po potrebi, so se ugotovitve ustrezno spremenile.

10. **OBLIKA UKREPOV**

(516) Po dokončnem razkritju je osem sodelujočih proizvajalcev izvoznikov, vključno z njihovimi povezanimi družbami v Urugvaju in Švici, ter skupaj z zbornico CARBIO ponudilo cenovne zaveze v skladu s členom 13(1) osnovne uredbe.

(517) Komisija je te ponudbe zavez sprejela z Izvedbenim sklepom (EU) 2019/245 ([124]), saj meni, da odpravljajo škodljive učinke subvencioniranega uvoza in v zadostni meri omejujejo tveganje izogibanja.

(518) Kadar Komisija v skladu s členom 13(9) osnovne uredbe zaradi kršitve umakne sprejetje zaveze in se pri tem sklicuje na konkretne transakcije ter ustrezne račune na podlagi zaveze razglasi za neveljavne, nastane v času sprejetja deklaracije za sprostitev v prosti promet teh transakcij carinski dolg.

(519) Ukrepi, določeni s to uredbo, so v skladu z mnenjem odbora, ustanovljenega v skladu s členom 15(1) Uredbe (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta ([125]) –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

1. Uvede se dokončna izravnalna dajatev na uvoz monoalkilnih estrov maščobnih kislin in/ali parafinskega plinskega olja, pridobljenih s sintezo in/ali hidrotretiranjem, nefosilnega izvora, v čisti obliki ali mešanici, ki se trenutno uvrščajo pod oznake KN ex 1516 20 98 (oznake TARIC 1516 20 98 21, 1516 20 98 29 in 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (oznake TARIC 1518 00 91 21, 1518 00 91 29 in 1518 00 91 30), ex 1518 00 95 (oznaka TARIC 1518 00 95 10), ex 1518 00 99 (oznake TARIC 1518 00 99 21, 1518 00 99 29 in 1518 00 99 30), ex 2710 19 43 (oznake TARIC 2710 19 43 21, 2710 19 43 29 in 2710 19 43 30), ex 2710 19 46 (oznake TARIC 2710 19 46 21, 2710 19 46 29 in 2710 19 46 30), ex 2710 19 47 (oznake TARIC 2710 19 47 21, 2710 19 47 29 in 2710 19 47 30), 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92 (oznake TARIC 3824 99 92 10, 3824 99 92 12 in 3824 99 92 20), 3826 00 10 in ex 3826 00 90 (oznake TARIC 3826 00 90 11, 3826 00 90 19 in 3826 00 90 30), s poreklom iz Argentine.

2. Stopnje dokončne izravnalne dajatve, ki se uporablja za neto ceno franko meja Unije pred plačilom dajatev za izdelek iz odstavka 1, ki ga proizvajajo spodaj navedene družbe, so:

Družba	Dokončna izravnalna dajatev	Dodatna oznaka TARIC
Aceitera General Deheza S.A.	33,4 %	C493
Bunge Argentina S.A.	33,4 %	C494
LDC Argentina S.A.	26,2 %	C495
Molinos Agro S.A.	25,0 %	C496
Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.C.I.F. y A	25,0 %	C497
Vicentin S.A.I.C.	25,0 %	C498

([124]) Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2019/245 z dne 11. februarja 2019 o sprejetju zavez, ponujenih po uvedbi dokončnih izravnalnih dajatev na uvoz biodizla s poreklom iz Argentine (glej stran 71 tega Uradnega lista).

([125]) Uredba (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije (UL L 176, 30.6.2016, str. 21).

Družba	Dokončna izravnalna dajatev	Dodatna oznaka TARIC
COFCO International Argentina S.A.	28,2 %	C490
Cargill S.A.C.I.	28,2 %	C491
Vse druge družbe	33,4 %	C999

3. Če ni določeno drugače, se uporabljajo veljavni carinski predpisi. Zamudna obrestna mera v primeru povračila, ki sproži pravico do plačila zamudnih obresti, je obrestna mera, ki jo uporablja Evropska centralna banka pri svojih glavnih dejavnostih refinanciranja, objavljena v seriji C *Uradnega lista Evropske unije*, veljavna na prvi koledarski dan meseca, v katerem se izteče rok za plačilo, ter povečana za eno odstotno točko.

Člen 2

1. Uvoženo blago, ki je deklarirano za sprostitev v prosti promet, je oproščeno izravnalne dajatve, ki jo uvaja člen 1, če ga izdelajo, pošljejo in obračunajo družbe, od katerih je Komisija sprejela zaveze, če so njihova imena navedena v Izvedbenem sklepu (EU) 2019/245, ki se periodično spreminja, in se ga uvozi v skladu z določbami istega Izvedbenega sklepa Komisije.

2. Uvoz, omenjen v odstavku 1, se oprosti izravnalne dajatve, če:

(a) je takemu uvozu priložen račun na podlagi zaveze, tj. trgovinski račun, ki vsebuje vsaj podatke in izjavo, določene v Prilogi 1 k tej uredbi; ter

(b) se takemu uvozu priloži potrdilo o izvozni zavezi v skladu s Prilogo 2 k tej uredbi; ter

(c) blago, deklarirano in predloženo carini, natančno ustreza opisu na računu na podlagi zaveze.

3. Carinski dolg nastane ob sprejetju deklaracije za sprostitev v prosti promet:

(a) kadar se v zvezi z uvozom iz odstavka 1 ugotovi, da niso izpolnjeni eden ali več pogojev iz tega odstavka in odstavka 2, ali

(b) kadar Komisija umakne svoje sprejetje zaveze na podlagi člena 13(9) Uredbe (EU) 2016/1037 v uredbi ali sklepu, ki se nanaša na določene transakcije ter zadevne račune na podlagi zaveze razglasi za neveljavne.

Člen 3

Družbe, katerih zaveze Komisija sprejme in katerih imena so navedena v Izvedbenem sklepu (EU) 2019/245, kakor je bil pozneje spremenjen, ter za katere veljajo nekateri pogoji iz navedenega sklepa, bodo prav tako izdale račun za transakcije, ki niso oproščene izravnalne dajatve. Ta račun je trgovinski račun, ki vsebuje vsaj elemente iz Priloge 3 k tej uredbi.

Člen 4

Registracija uvoza, ki izhaja iz Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2018/756 o obvezni registraciji uvoza biodizla s poreklom iz Argentine, preneha veljati. Za registrirani uvoz ne bo nobena dokončna izravnalna dajatev obračunana za nazaj.

Člen 5

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 11. februarja 2019

Za Komisijo

Predsednik

Jean-Claude JUNCKER

PRILOGA 1

Na trgovinskem računu za prodajo blaga zadevne družbe v Evropski uniji, za katerega veljajo zaveze, se navedejo naslednji podatki:

(1) naslov „TRGOVINSKI RAČUN, PRILOŽEN BLAGU, ZA KATEREGA VELJAJO ZAVEZE“;

(2) ime družbe, ki je izdala trgovinski račun, in ime družbe, ki izdeluje blago;

(3) številka trgovinskega računa;

(4) datum izdaje trgovinskega računa;

(5) dodatna oznaka TARIC, pod katero se blago na računu carini na meji Evropske unije;

(6) natančen in enostaven opis blaga ter:

— tehnična specifikacija številčne oznake izdelka družbe (CPC),

— številčna oznaka izdelka družbe (CPC),

— oznaka KN,

— količina (podana v enotah, izraženih v metričnih tonah);

(7) opis pogojev prodaje vključno z/s:

— ceno na enoto (v metričnih tonah),

— veljavnimi plačilnimi pogoji,

— veljavnimi dobavnimi pogoji,

— skupnimi popusti in rabati;

(8) ime družbe, ki deluje kot uvoznik, ki mu družba neposredno izda račun;

(9) ime uslužbenca družbe, ki je izdala trgovinski račun, in naslednja podpisana izjava:

„Podpisani potrjujem, da je blago, prodano za izvoz v Evropsko unijo, ki ga zajema ta trgovinski račun, proizvedla družba (ime in naslov družbe) (dodatna oznaka TARIC) v Argentini v okviru in pod pogoji zaveze, ki jo je Evropska komisija sprejela z Izvedbenim sklepom (EU) 2019/245. Izjavljam, da so podatki na tem računu popolni in točni.“.

PRILOGA 2

Potrdilo o izvozni zavezi

Na potrdilu o izvozni zavezi, ki ga izda CARBIO za vsak trgovinski račun, ki je priložen blagu družbe za prodajo v Evropski uniji, za katerega veljajo zaveze, se navedejo naslednji podatki:

(1) ime, naslov in telefonska številka združenja Cámara Argentina de Biocombustibles (v nadaljnjem besedilu: CARBIO);

(2) ime družbe iz Izvedbenega sklepa (EU) 2019/245, ki je izdala trgovinski račun, in ime družbe, ki izdeluje blago;

(3) številka trgovinskega računa;

(4) datum izdaje trgovinskega računa;

(5) dodatna oznaka TARIC, pod katero se blago na računu carini na meji Evropske unije;

(6) natančen opis blaga z naslednjimi podatki:

— tehnična specifikacija blaga, kontrolna številka izdelka družbe (CPC) (če se uporablja),

— oznaka KN;

(7) natančna količina izvoza v enotah, izraženih v metričnih tonah;

(8) številka in datum izteka (tri mesece po izdaji) potrdila;

(9) ime uslužbenca CARBIO, ki je izdal potrdilo, in naslednja podpisana izjava:

„Podpisani potrjujem, da se to potrdilo izdaja za neposreden izvoz blaga v Evropsko unijo, navedenega na trgovinskem računu, ki je priložen blagu za prodajo in je sestavljen v skladu z zavezo, in da se potrdilo izdaja v okviru in pod pogoji zaveze, ki jo je ponudila [družba], Evropska komisija pa sprejela z Izvedbenim sklepom (EU) 2019/245. Izjavljam, da so podatki, navedeni v tem potrdilu, točni in da količina, ki jo zajema to potrdilo, ne presega praga zaveze.“;

(10) datum;

(11) podpis in žig CARBIO.

PRILOGA 3

Na trgovinskem računu za prodajo blaga zadevne družbe v Evropski uniji, za katerega veljajo izravnalne dajatve, se navedejo naslednji podatki:

(1) naslov „TRGOVINSKI RAČUN, PRILOŽEN BLAGU, ZA KATERO VELJAJO IZRAVNALNE DAJATVE“;

(2) ime družbe, ki je izdala trgovinski račun, in ime družbe, ki izdeluje blago;

(3) številka trgovinskega računa;

(4) datum izdaje trgovinskega računa;

(5) dodatna oznaka TARIC, pod katero se blago na računu carini na meji Evropske unije;

(6) natančen in enostaven opis blaga ter:

— tehnična specifikacija številčne oznake izdelka družbe (CPC),

— številčna oznaka izdelka družbe (CPC),

— oznaka KN,

— količina (podana v enotah, izraženih v metričnih tonah);

(7) opis pogojev prodaje vključno z/s:

— ceno na enoto (v metričnih tonah),

— veljavnimi plačilnimi pogoji,

— veljavnimi dobavnimi pogoji,

— skupnimi popusti in rabati;

(8) ime in podpis uradnika družbe, ki je izdal trgovinski račun.